गुरुदीपिका

2023-24

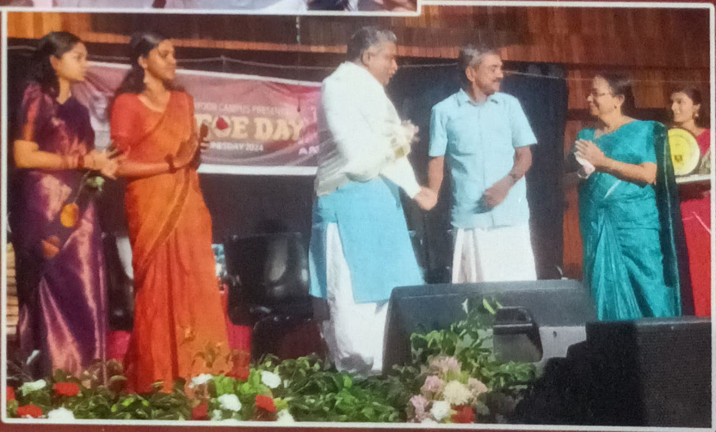

केन्द्रीय-संस्कृत-विश्वविद्यालयः

गुरुवायूर्-परिसरः

पुरनाट्टुकरा, त्रिशूर्, केरलम् - ६८० ५५१

कलाकौशलविकासकेन्द्रम्
प्राध्यापकप्रशिक्षणकेन्द्रम्

केन्द्रीयसंस्कृतविश्वविद्यालयः

(संसदः अधिनियमेन स्थापितः, भारतसर्वकारस्य शिक्षामन्त्रालयाधीनः)

गुरुवायूर्-परिसरः पुरनाट्टुकरा, तृश्शूर्, केरलम्

गुरुदीपिका

परिसरपत्रिका

GURUDEEPIKA

Annual Student's Magazine

(For private circulation only)

Published by:
Director
Central Sanskrit University
Guruvayoor Campus, Puranattukara
Thrissur, Kerala - 680 551
Ph: 0487 - 2307208

© Copy right reserved

Year of Publication : 2023-24

Number of Copies : 450

Printed at

Chinthamani Offest & Digital Printers
Pallath Building, Poothole P.O, Thrissur - 680004,
Kerala Web: www.chinthamaniprinters.com
Gmail: chinthamanyprinters@gmail.com
Phone: + 91 487 2385080, 2387080

प्रो.श्रीनिवास वरखेडि

संरक्षकः,कुलपतिः

सदस्याः

प्रो.श्रीगोविन्द पाण्डेय

परिसर निदेशकः

प्रो.के.के हर्षकुमारः

पत्रिका संयोजकः

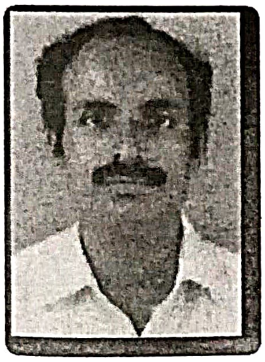

डो.पि.के श्रीनिवासः

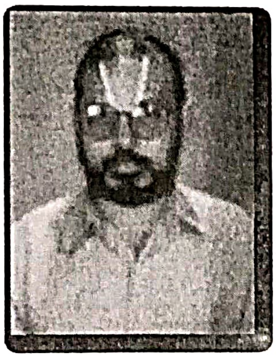

डो.ओ.आर् विजयराघवः

डो.राधिक पि.आर्

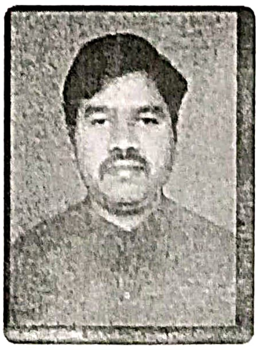

डो.शिवाजि

प्रो. श्रीनिवास वरखेड़ी
कुलपति
केन्द्रीय संस्कृत विश्वविद्यालय
संसद के अधिनियम द्वारा स्थापित
(पूर्व में राष्ट्रिय संस्कृत संस्थान,
शिक्षा मन्त्रालय, भारत सरकार के अधीन)

Prof. Shrinivasa Varakhedi
Vice-Chancellor
Central Sanskrit University
Established by an Act of Parliament
(Formerly Rashtriya Sanskrit Sansthan,
Under Ministry of Education, Govt. of India)

के.सं.वि./कुलपति-101/2023-24/524

दिनाङ्कः:- 13.03.2024
23 फाल्गुन -1945

सन्देशः

नितरां मोमुद्यते मे मनो यत् केन्द्रीयसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य गुरुवायूर्-परिसरेण 'गुरुदीपिकाइति परिसरीया पत्रिका प्रकाश्यते इति। परिसरीयच्छात्राणां निरन्तरोत्साहेन प्रकाश्यमानेयं पत्रिका सहृदयानामनुवाचकानां नितरामावर्जयतु इति आशासे, अपि च परिसरीयान्, छात्रान्, अध्यापकान्, कर्मचारिणश्च हृदयेनाभिनन्दामि।

(आचार्यः श्रीनिवासः वरखेडी)
कुलपतिः

56-57, सांस्थानिक क्षेत्र, जनकपुरी, नई दिल्ली - 110058
56-57, Institutional Area, Janakpuri, New Delhi - 110058 (INDIA)
Ph. No.: (O) 011-28523949, EPABX : 28524993, 28521994, 28524995,
EMAIL : vicechancellorcsu@gmail.com / vc@csu.co.in, WEBSITE : www.sanskrit.nic.in

सन्देशः

मोमुद्यते नितरां मे मनो यदस्माकं

परिसरीयच्छात्राणां निरन्तरोत्साहेन प्रकाशपदवीं नीयमाना इयं

'गुरुदीपिका'

अत्यन्तमभिनन्दनीयतया चकास्ति। अतः सर्वानपि च्छात्रान् वयं हृदयेन अभिनन्दामः

भूयांसि श्रेयांसि भवन्तु इत्याशास्महे च।

इति विदुषां विधेयः

श्री गोविन्द पाण्डेयः

आचार्य श्रीगोविन्दपाण्डेयः

परियर निदेशकः

ഇവിടെ........
ഇനിയും സർഗ്ഗ വസന്തങ്ങളിവിടെ
ഗ്രീഷ്മത്തിലും വിടർന്നിടട്ടെ.....
നടന്നുതീർക്കാതെയീ വഴിത്താരയിൽ
ഇനിയും ചിലങ്കകൾ ധ്വനിച്ചിടട്ടെ.....
മൗനം നിറക്കാതെയാധന്യവേദികൾ
മധുര ഗീതങ്ങൾ പൊഴിച്ചിടട്ടെ......
ഇന്നിന്റെ ചുടുചോര തിളപ്പുകൾ
നാളെയും നിലക്കാതെയൊഴുകിടട്ടെ....
ശരിയെന്നുമുന്നിൽ ചമഞ്ഞിരിക്കുന്നൊരാ-
തെറ്റിലേക്കീവിരൽ ചൂണ്ടിടട്ടെ....
നാംലോകരേഴുമറിയുന്നവണ്ണം
ഈഭൂവിലായ് ഭവിച്ചിടട്ടേ.....
ഇവിടെനിന്നും വൃഥാ 'പഠിച്ചി'റങ്ങാതെ
നാം 'ജീവിച്ചി'റങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചിടട്ടെ.....

ആശംസകളോടെ......

നമ്യാലക്ഷ്മി
SWC CHAIRPERSON

पत्रिका छात्रसमिति

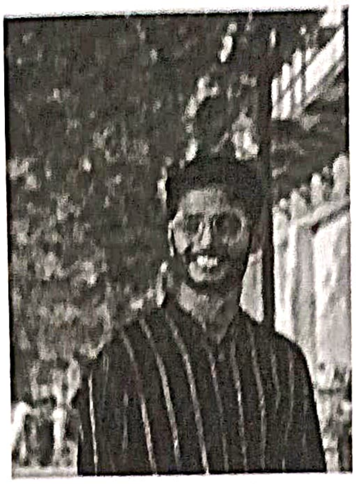

गोकुल् के.एस् -A2

तारा पि.आर् -S2

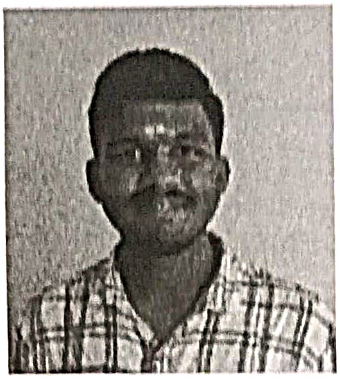

प्रकाश् डि.के -PS2

रेष्मा के.एस् -S1

श्रीश्रुति के.के -S3

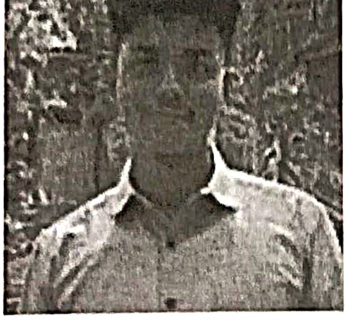

ग्यान प्रकाश -SS1

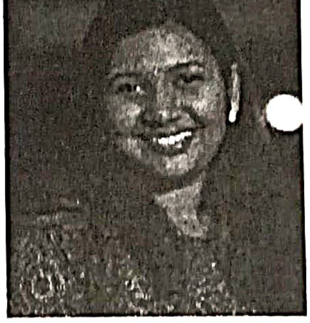

कृष्णज्योति एम्.आर् -A1

धननन्द आर् -PS1

മുഖപ്രസംഗം

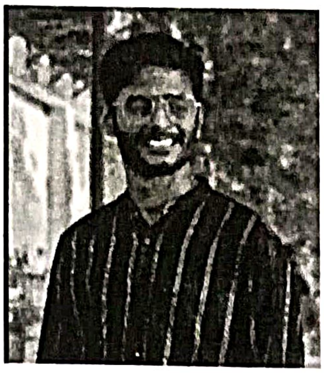

ഗോകുൽ കെ.എസ്

മാഗസീൻ എഡിറ്റർ

ഇരുട്ടിനെ ഭയപ്പെടുന്ന ഒരു കുട്ടിയോട്
നമുക്ക് എളുപ്പം ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയും,
എന്നാൽ ജീവിതത്തിലെ യഥാർത്ഥദുരന്തം
മുതിർന്നവർ വെളിച്ചത്തെ
ഭയപ്പെടുന്നതാണ്.

-പ്ലേറ്റോ

ഭയപ്പാടുകൾ ഇല്ലാതെ അടിച്ചമർത്തലുകളെയും വെല്ലുവിളികളെയും നേരിട്ടുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോകുക എന്നതാണ് ഒരു മനുഷ്യന്റെ കർത്തവ്യബോധം. അത്തരത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അടിച്ചമർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പറ്റം കൂട്ടരുടെ ചെയ്തികളോട് ഒരിക്കലും തളരാത്ത മനമോടെ ഒന്നിച്ചു നിന്നു നിലപാട് പറയുക എന്നതാണ് 'വ്യക്തിത്വം'. ഉടലിൽ ഉയിർ നിലയ്ക്കുവോളമുള്ള പോരാട്ടങ്ങളെയാണ് കാലമെന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുള്ളു. പ്രതിസന്ധികളുടെ പടവുകൾ താണ്ടി മുന്നേറുന്ന ഇക്കാലത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളാണ് ഭാവി ഇന്ത്യയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഊർജ്ജം നിലയ്ക്കുന്നില്ല എന്നതോർത്ത് തളർത്തുക. ഒത്തൊരുമയുടെയും വൈയ്യക്തികപ്രയത്നങ്ങളുടെയും കടക്കൽ ഉള്ള വെട്ടുകളെ സധൈര്യം നേരിടുക എന്നതും ശീലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാറ്റങ്ങളുടെ കാലങ്ങളെ അംഗീകരിക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളതും വിദൂരമല്ല. ചെറുതെങ്കിലും വർഷങ്ങളായി നിലച്ച കലാലയത്തിന്റെ മാഗസീന് പുതുജീവൻ നൽകുകയാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കലാ-സാംസ്കാരിക-സാഹിത്യ രംഗങ്ങളിലുള്ള കഴിവുകളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയുള്ള ഈ ഗുരുദീപിക എന്ന മാഗസീൻ നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

विषयानुक्रमणिका

कृतयः	रचयिता	Page No
1. योगः कर्मसु कौशलम्	प्रो.एम् राजन्	1
2.श्रीमद्भागवतेभक्तितत्त्वम्	आकाशप्रधान	2
3. ध्येयमिदं सततं	दुर्गा एस् नम्पूतिरि	6
4..शिवाष्टकम्	सुमोध् पि एस्	7
5. संस्कृतसाहित्ये चिकित्सा शास्त्रम्	ग्यान प्रकाश	8
៦. ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ	ശ്രീമതി കെ എ ജെസ്സി	10
7. മതവും രാഷ്ട്രീയവും	ഗായത്രി സി വാര്യർ	12
8. നളിനി	അലീനമോൾ എ.എം	14
9. ജസ്റ്റി	അമൃത വിനീഷ്	15
10. ജീവിതയാത്ര	വരദ	17
11. ചാവെടുപ്പ്	എയ്ഞ്ചലിൻ കെ ജെൽസൺ	18
12. പേക്കിനാവ്	അൽഫോൺസ് ജോസഫ്. എം	22
13.ഇരട്ട മാമ്പഴം	ഗൗരി നന്ദന	24
14.കൗതുകം കൗതുകം കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂർ ഉത്സവം	പുണ്യ സന്തോഷ്	25
15.എന്റെ വിദ്യാലയം	ശ്രീഹരി.കെ.കെ	26
16.ഓർമ്മയിൽ നിന്നും	അനുപമ സി പി	27
17.ആസ്വാദനക്കുറിപ്പ്-'ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട എന്നോട്'	കീർത്തന കെ.എസ്	28
18.കലാലയ ഓർമ്മകൾ	രേഷ്മ കെ എസ്	29
19.ആത്മസൗഹൃദം	ഡെനിഷ ദാസ്	29
20.എന്റെ വിദ്യാലയം	ഐശ്വര്യ എൻ വി	30
21.എന്റെ കലാലയം	ഐശ്വര്യ പ്രകാശ്	30
22.പ്രിയപ്പെട്ട എനിക്ക്	അനഘ ചന്ദ്രൻ	31
23.തിരിച്ചറിവ്	അനൂജ പ്രകാശൻ	31
24.കിനാമരം	ശ്രീമതി ആശാ.ഇ	32
205.ഓർമയിലെ പൊന്നോണം	മൃദുല.ഇ.എം	33
26.കവിത	സരസ്വതി കെ ആർ	34
27.രാത്രിയെ പ്രണയിച്ചവൾ	സൽവ	34
28.വേവ്	അർച്ചന പി എസ്	35
29.പെണ്ണേ, നീ തീയാവുക!	ഗൗതമി കൃഷ്ണൻ	36
30. മഴ	മിഥുന ഇ. എം	37
31.ഏകാന്തത	ദേവിക എം	37
32.മുക്തൻ	രാമൻ കുന്നംപറമ്പ്	38

33.Exploring the Enchanting World of Central Sanskrit University Guruvayoor Campus	Dr. M K Sheeba	39
34.The girl and the shooting star from the south	Arundhati C R	40
35.Role of technology and social media in developing language skills	Arya Narayanan	41
36.Relationship note	Gayathri k	44
37.In Search Of	Saraswathi K R	45
38.Short Film Review – TWO	Parvana T	46
39.संस्कृत और संस्कृति	लोपमुद्रा बोय	47
40.ईमानदारी सर्व श्रेष्ठ नीती है।	त्रिनाथ हान्स	48
41.यात्रा	विनय पान्डे	49
42.प्रियतमा	मुकेश साहु	50
43.गुरु	निरुपमा माझि	51
44. Annual Fine Arts competitions 2023-24		52
45. Yuva Mahotsav Runner up 2023-24		55
46. Annual Literary Competition 2023-24		56
48. Annual Report		58

योगः कर्मसु कौशलम्

प्रो. इ.एम् राजन्
साहित्यविभागाध्यक्षः

भगवद्गीतासूपनिषत्स्वयं मन्त्रभागो वर्तते। एतस्य मन्त्रभागस्य यथा श्रुतार्थः प्रतिपाद्यते - अर्थात्निगूढार्थोन । एष यथा श्रुतार्थ एवेदानीन्तनलोकोपकारायावश्यं भावी । पदार्थप्रतीतेरनन्तरं वाक्यार्थप्रतीतीति भट्टानां मीमांसकानां नैयायिकानाञ्च मतम्। अतः प्रथमं पदार्थो विचार्यते । कर्मसु कौशलम् योगः इत्यन्वयः कर्मस्विति बहुवचनेन सर्वाणि लौकिकानि गृह्यन्ते। गीतासूत्तरत्राह न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत इति। अर्थात् सर्वोपि प्राणी सर्वदा किमपि कर्माचरेदेव-तच्च क्वचित्कायजं क्वचिद्वाचिकं क्वचित्ज्ञानेन्द्रियजं क्वचिन्मानसञ्च । तथाच श्रूयते-

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्ना
बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतेः स्वभावात् ।
करोमि यद्यन्सकलं परस्मै
नारायणायेति समर्पयामि ॥अयं मन्त्रोऽन्ते पूजायाः प्रयुज्यते ॥

कौशलङ्कुशलस्य भावस्सामर्थ्यमिति यावत्। कुशलपदं समर्थरूढमिति न लक्षणेति केचन वदन्ति । आचार्यमम्मटः कुशान् लातीति व्युत्पत्त्या कुशलपदस्य कुशाग्राहीति वाच्यार्थे स च प्रकृते बाधित इति विवेचकत्वं निमित्तीकृत्य कुशलपदं समर्थ लाक्षणिकमिति वदति । आचार्याविश्वनाथः वदति साहित्यदर्पणे - कुशलपदस्य प्रवृत्तिनिमित्तं समर्थ इति-व्युत्पत्तिनिमित्तं हि । अनयोरर्थयोर्महान् भेदो वर्तते यथा गोपदस्य 'अयं गौरिति व्यवहारे निमित्तं गोत्वं वा सास्नादिमत्वं वा। किन्तु व्युत्पत्तिनिमित्तं गच्छतीति विहितः डो इति उणादि प्रत्ययः। यद्यर्थ एकश्चेत् आगच्छति गति लक्षणा वक्तव्या इयञ्च कौशलं नाम सामर्थ्यम् ।

एवञ्च कर्मसु कौशलं, स योगः इति शब्देन व्यपदिश्यते । अर्थादत्र योगपदार्थः कर्मसु कौशलम् इति कीदृशं कौशलमपेक्षितं, येन स वाच्यो योगपद भवतीति विचार्यते । प्रायेण सर्वोऽपि प्राणी कस्मिञ्चित् कर्मणि देवेनाधुनिकेनापि नियुक्तो भवति। तत्र देवने पैत्र्यादिकर्मसु लोकः नियुज्यते । तत्र पितुः कर्म किं भवतीति महाकविः कालिदासः रघुवंशेऽलिखत् यथा

प्रजानां विनयाधानात् रक्षणाद्भरणादपि स पित्तरस्तासां केवलं जन्महेतव इति । तत्र कविः पितृधर्मेषु प्रथमं विनयमाह। यतो हि विनयस्य महत् स्थानं लोके वर्तते - विनयपदार्थः इन्द्रियनिग्रह इति 'विनयेन वारित प्रसर' इति श्लोकाद्यस्ति व्याख्याने राघवभहः लिखति । तत्रासौ विनीत इत्याप्तः इयमुद्दिश्य वदति तन्निष्ठोधर्मः विनयः। श्रीमन्नारायणीये भगवान् दुर्वाससमाह ज्ञानं तपश्च विनयान्वितमेव मान्यं इति एवं रक्षणादिकमपि पितुः धर्मः। कालिदासः लिखति 'राजा प्रकृति सजनात्' इति । प्रकृतीनां प्रजानां रञ्जनमपि राज्ञोधर्मः। तद्रञ्जनमधार्मिक-प्रवृत्तिप्रेरणा जन्यं न परं धार्मिक प्रवृत्तिप्रेरणा-जन्यमेव। अभिज्ञानशाकुन्तले महाराजो दुष्यन्त आह-

''येन येन वियुज्यन्ते प्रजाः स्निग्धेन बन्धुना' अधर्माद् तासां दुष्यन्त इति धुष्यताम् "इति" अर्थात्प्राजाना पिता मृतचे राजा तासां पिता, माता चेन्माता ज्येष्ठश्चेत् ज्येष्ठ इत्येवम्। परमत्राधर्मात् ऋते वाक्यं श्रद्धेयम- कस्याश्च भर्ता मृतश्चेदह नृपाः का भर्ता न भवेयं, यतो हि सोऽधर्म एवाक्वचित् आधुनिकनापि तत्कर्मसु नियुक्तो मानवः भवति । यद्यपि आदौ प्राणिमात्रमिति मया व्याख्यातं परं मानवानुद्दिश्यैवैतीदृश उपदेशः। ईदृश उपदेशः शिक्षायामुपलभ्यते। अपि च मोक्षाधिकारी मनुष्य इति ब्रह्मसूत्रे मनुष्याधिकारत्वाधिकरणे प्रतिपादितम्। तत्रायं विषयवाक्यं 'अङ्गुषमात्रः पुरुषः हृदेशेऽर्जुन! तिष्ठतीति। तत्र पूर्वपक्षः- पिपीलिकादीनां प्राणिनाम्परिमाणाम् अङ्गुष्ठमात्रः परिमाणास्त इत्यङ्गुष्टमात्र परिमाणत्वनेषामात्मनां न संभवतीति तत्र सिद्धान्तः मनुष्याधिकारत्वादिति।

गृहापेक्षया विद्यालय एव बालानां उत्तमपुरुष सम्पादने उचिता भूमिः। यतो हि बालानां,पितृ-मातृ सोदरप्रभृतयः प्रायेणे तत्रोगे इति बालेभ्यः विद्या विनयादिदानेते समर्था इति तत्तद्विद्यास्थानेषु मुख्याधिकारी अध्यापकाश्च छात्रैस्सह सम्बद्धाः भवेयुः। अतस्तेषु कीदृशं कौशलहात विचारणीयम्।

समपक्षपाती अथवा निष्पक्षपाती भवेदधिकारी। तस्य यत्र कुत्रापि स्वाधीनेषु पक्षपातः मा भूदेवम् यदि क्रियतान्ये अपि यस्योपरि अधिकारिणः पक्षपातः तस्य मार्गम् स्वीकुर्युः । तदा तेषु सामादिकं विधातुमसमर्थाधिकारी भवेदिति सर्वा व्यवस्था व्याकुलीभूता स्यात् । एवमध्यापका आपि पाठने आलस्याद्वा स्वार्थतात्पर्येण वा छात्रान् उचितमार्गान् न नयति छात्राः कदाचिदज्ञात्वोत्पथगमिनोऽथवा ज्ञात्वा वा युक्तियुक्तमध्यापका उपदिशेयुः। अन्यथा छात्रपरम्परोत्पथमार्गगमिनी भवेत्। अध्यापकानां न केवलं कर्तव्यानि कर्माणि छात्रेषु विधातव्यीनि॥

इदानी न में काले महान् संस्कृतिह्रासः अध्यापकेष्विव छात्रेषु उपलभ्यते येन नो भारतन्त्रस्य संस्कृतिश्च लुप्तप्राया भवेत् भारतीया संस्कृतिः इति इतरसंस्कृतिभ्यो भिद्यते। याः संस्कृतिः दिव्यदृष्टिभिः योगिभिर्मुनिभिः दृष्टा लिखित्वा स्थापिता। वैदिकी शास्त्रेष्वपि उपलभ्यत इति सा त्याज्या । साऽपि भारतीयैव । एषास्माकं स्वमस्ति न कोपि लोके स्वं विनाशयितुं यतेतापि तु संरक्षितुमेव।
सा संस्कृति वेदात्परमितिहास-पुराण- दर्शनादिषु दृश्यते किं पुनरस्माकं प्राक्तनाचार परम्परायां गृहेष्वासीत्। अतः एव गीतासु यस्मिन् कर्मणि भवन्तः नियुक्तास्तस्य कर्मणः कश्चिदुत्तमः मार्गः वर्तते - तं मार्गमवलम्ब्य कर्म कुरुत । तदानीन्तेषु कर्मसु कौशलम् तद्वारा यूयं स्थापिता तत् स्थानं जीर्ण- तत्स्थानोचितं कर्म कृत्वा तत्र कुशलो अयमित्यन्य भवन्तं वदतुस्तथा प्रयत्नं कुरुत।

श्रीमद्भागवते भक्तितत्त्वम्

आकाशप्रधानः
शिक्षाशास्त्री
प्रथमवर्षछात्रः

श्रीमद्भागवतं सम्पूर्णं वेदादिशास्त्राणां सारतत्त्वं भवति। भारतीयदर्शनस्य चिन्तनस्य व्यवहारस्य च मौलिकं स्रोतास्ति वेदः । अस्य जगन्नियामकस्य वेदस्य यो निर्यासः सारसर्वस्वं वा तदेव श्रीमद्भागवतम्।
निखिलज्ञानपारावारोद्धतामृतकल्पमिदं इन्वरत्नम्। ग्रन्थेऽस्मिन् नैष्कर्म, ज्ञानं, पराभक्तिः, वैराग्यञ्च सर्व सूपन्यस्तं सूपपादितञ्। यद्यपि शास्त्रमिदं भक्तिमेव पौनपुन्येन प्रतिपादयत् एनां साध्यसाधनरूपां पराभक्ति श्लाघतेतमां तथापि प्रकरणवशात् भक्तिमहासाम्राज्याः शृङ्गारत्वेन नैष्कर्त्यादीनाम् अनितर साधारणवैशिष्ट्यं निगदतीति दरीदृश्यते । अतः श्रीमद्भागवतमङ्गलाचरणे उच्यते-

निमगकल्पतरोर्गलितं फलं
शुखमुखाद्रवसंयुतम् ।
पिबत भागवतं रसमालयं
मुहुरहो रसिका भुवि भावुकाः ।
(श्रीमद्भागवतम् १/१/३)

हे सरिकाः ! श्रीमद्भागवतमिदं वेदरूपकस्य कल्पवृक्षस्य परिपक्वं फलम्। श्रीशुकमुखात् निर्गतत्वात् श्रीमद्भागवतमिदं अत्यन्तमानन्दपूर्णम् अमृतमयं च वर्तते। अस्मिन् फले न वर्तते बीजं न वर्तते आवरणं केवलं वर्तते यदि मधुरं रसास्वादनम्। रसमिदं परमात्मायाः अभिव्यञ्जकप्रकाशकश्चास्ति ।

भागवतस्य स्वरुपम् - श्रीमद्भागवतं नाम श्रीमद्यासकृतं प्रथिततमं पुराणम्। एतद् भागवतं नाम परमं ज्योतिः। विद्योतयति चैतद् ज्योतिः सचेतसां चेतांसि, अपहरति मलं मलदूषितानां मलिनात्मनाम्, जागरयति चेतसि अध्यात्मदहनम्, प्रबोधयति विवेकम्, शोधयति स्वान्तम्, रोधयति पापततिम्, अवगमयति दर्शनतत्त्वम्, विगमयति

दुर्मतिम्, संगमयति च सद्भावसरणिम्। भागवतस्य महत्त्वम् - समग्रेऽपि पुराणसाहित्ये न तथा पावनं मधुरं चेतप्रसादजननं विवेकालोकप्रसारकं पुराणमन्यद् यथा श्रीमद्भागवतम्। भागवतं हि ज्ञान-विभा-प्रसार-समकालमेव अध्यात्मतरति ब्रह्मनिष्ठां भगवद्भक्ति सदाचारसरणिं च प्रस्तवीति इति धर्मार्थकाममोक्षस्य चतुर्वगस्य साधकमपि निर्णीयते। भगवद्भक्तिम् आश्रित्य कथं जीवनस्य त्राणम् अपवर्गावाप्तिश्चेति अत्रोपदिश्यते।भगवन्द्रद्भक्तिमूलकं कृतं कर्म न बन्धनकारणम्। भगवद्भक्तिजं ज्ञानं दुःखप्रह्मर्षि विधाय आत्मतत्त्वावलोकने ब्रह्म-रूपताप्राप्तौ च प्रभवति ।श्रीमद्भागवते कथाख्यानादिकम् आश्रित्य क्वचिद् दर्शनम्, क्वचिद् वेदतत्त्वम्, क्वचित् सांख्ययोगसिद्धान्ताः, क्वचिद् वेदान्तराद्धान्ताः क्वचित् उपनिषत्-तत्वम्, क्वचिद् आत्मज्ञानम्, क्वचिच्य परमा भक्तिः वर्ण्यते। भागवतकर्तुः सर्वविषयावगाहिज्ञानसंपनत्वाद्,विविधकलानिष्णातत्वात् , काव्यशास्त्रनदीष्णत्वात्,आख्यानप्रवणत्वात्,ऐतिह्यविदग्धत्वात् तथाविधं मनोज्ञं वचो यथा न केवलं कोविदतलुजानामेव हृदयान्यवर्जयति, अपि तु तद्वचोमाधुरी अल्पधियामपि मनांसि अपूर्वया संगीतात्मकतया रञ्जयति । यथा महाकविना श्रीहर्षेण स्वीये नैषधीयमहाकाव्ये स्वविषये प्रोच्यते - प्राशंमन्यमना हठ्ठेन पह्निती मास्मिन् खलः खेलतु । यथाच विविधविषयावगाहित्वेन नैषधीयकाव्यस्य धीनिकषत्वं स्वीकुर्वन्ति नैषधं विद्वदौषधम् इति सादरम् उदीर्यते, तथैव श्रीमद्भागवतविषयेऽपि विदुषामियं सूक्तिः चरितार्थाः यद्- विद्यावतां भागवते परीक्षा इति।

भागयते प्रत्तिपदं दर्शनतत्वानाम् उपदेशः, शास्त्रीयविषयाणां सुललितया गिरा प्रतिपादनं तस्य महत्त्वं वैशिष्ट्यं वैदुष्यजनकल चापादयति । प्राशंमन्यमना ज्ञानलवदुर्विदग्धो नास्य तत्वावगमे प्रभवति । श्रद्धाराद्धगुरुश्रण्थीकृतदृढग्रन्थिः तत्तत्-शास्त्रावगाहेनैव गूढार्यकान कूटानां च पद्यानाम् अर्थावगमे क्षमः।

भागवतेः भक्तिः - अनादिदूरवगाहे संसृतिप्रवाहे संसरतां जनानां समुत्तरणाय कर्मज्ञानभक्तिः इति त्रिविधोपायाः विविधेषु शाखेषु निर्णिताः। एतेषु भगवद्भक्तिरेव अनपायः उपायः इत्यत्र नास्ति वैमत्यं विदुषाम्। मोक्षकाराणा सामग्र्यां भक्तिरेव गरीयसी इति उक्त्या भगवता आदिशङ्करेण भक्तेः वरीयता स्वीकृता। विशेषतः कलियुगे भक्तेः माहात्म्यं किमप्याधिकं वर्तते। कृतादिषु युगेषु मुक्तेः ज्ञानवैराग्ये द्वे कारणे आस्ताम्। परं कलौ युगे भक्तिः एव एकं प्रमुख कारणम् अस्ति। तद्यथा श्रीमद्भागवतमाहात्म्ये -

सत्यदित्रियुगे बोधवैराग्यौ मुक्तिसाधकौ।
कलौ तु केवला भक्तिर्ब्रह्मसायुज्यकारिणी।।

(पद्मपुराण २/४)

निरुक्तग्रन्थे अपि विभागार्थकः भक्तिशब्दः प्राप्यते। तथापि तस्य ते भक्ति स्याम इति मन्त्रे भक्तिशब्दः प्रकृततात्पर्यकए०। अथर्ववेदे अपि भक्तितथ्यम् इत्थम् उपलभ्यते-

तस्य ते भक्तिवांसः स्याम। (अथर्ववेद ६/७९/३)

एषा भक्तिधारा न केवलं साम्प्रतिके समाजे उपलभ्यते अपि तु आवैदिककालात् निरवच्छिनतया प्रवहति। रामायने महाभारते अष्टादशपुराणेषु उप-णेपपुराणेषु च प्रति पदं एषा परिवृंहिता परिवर्द्धिता है। श्रिमद्भागवतमिव महापुराणसरोवरम् अवाप्य शुक्लपक्षे चन्द्रकला इव प्रवर्धमाना विराजते। भक्तिः श्रीमद्भागवतमहापुराणे लास्यमयीनायिकावत् नृत्यति कथमात्मनः स्वरूपं महतमहत्त्वं च समुपस्थापयति शुद्धिसमाजे तन्मया अस्य

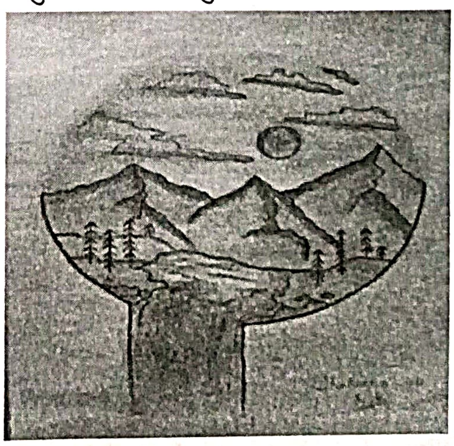

SHEHEEMA M K-S1

पुराणस्य कतिपयान् श्लोकान् स्वीकृत्य विमृश्यते। आस्तिकदर्शन अद्वैतवेदान्ते यां मुक्ति सर्वश्रेष्ठतत्त्वमिति प्रतिपादितमस्ति निष्कामभगवद्भक्तिः तस्याः मुक्तेरप्यधिकेति सयुक्त्या श्रीमद्भागवतं सर्वादौ समुपस्थापयति। तदुक्तं भगवता कपिलं मातरं देवहूतीं प्रति -

अपि च - अनिमित्ता भगवती भक्तिः सिद्धेर्गरीयसी ।

जरयत्याशु या कोशं निगीर्णमनलो यथा ॥ (श्रीमद्भागवतम् ३/२५/३३)

अहैतुक्यव्यवहिता या भक्तिः पुरुषोत्तमे॥ (श्रीमद्भागवतम् ३/२९/१२)

सालोक्यसाष्टिसामीप्यसारूप्यैकत्वम प्युत।

दीयमानं मुह्णन्ति विना मत्सेवनं जनाः ॥ (श्रीमद्भागवतम् ३/२९/१३)

अत: श्रीमद्भागवतं मुक्तौ अपि स्वसुखाभिलाषमन्वेषयत् तां कैतवरूपेण प्रदर्शय प्रोशितकैतवं परमं धर्मम् आविष्करोति।

तथा- धर्म: प्रोज्झितकैतवोऽत्र परमो निर्मत्सराणां सतां

वेद्यं वास्तवमन्त्र वस्तु शिवदं तापत्रयोन्मूलनम्।

श्रीमद्भागवते महामुनिकृते कि वा परैरीश्वरः

सद्यो हृद्यवरुघअयतेऽत्र कृतिभिःशुश्रूषुभिस्तत्क्षणात् ॥ (श्रीमद्भागवतम् १/१/२)

प्रेमभक्तौ साधकस्य लक्षणं श्रीमद्भागवतम् एवं वर्णयति यत् उपासनावसरे साधकस्य शरीरम् अनुक्षणं रोमाञ्चितं सत् विलक्षणतां भजते। भक्त्या समाह्लादिते मनन्ति तस्य मुखमण्डलं सर्वदा प्रेमाश्रुभि: सिक्तं भवाते। बाप्पाकुलनचमा कण्डो गद्द्रदायमानो जायते। कदाचित् निर्लज्जो सन् हसति रोदति नृत्यते च स्वेष्टदेवं त्यक्त्वा क्षणमपि साधकस्य चेतन अन्यत्र नैव गच्छति। अस्याम् अवस्थायां सायुज्यादयः पञ्चमुक्तयः तस्य दासी भवितुमिच्छन्ति। स ताः अस्वीकृत्य लब्धप्रेमहाधनः भगवति संलग्नः भक्तः भुवनत्रयं पुनाति।

भक्ति विना कर्मज्ञानदीनां निःसारत्वं कथं भवति तत् भागवते इत्वं वर्णितमस्ति। सर्वेषां ज्ञानकर्मादिसाधनानां साफल्ये मूलकारण बीजं वा भगवत् अनुग्रह एव अस्ति। एतस्मात् कारणात् भगवद्भक्ति परित्यज्य कर्मज्ञानादिसाधनानां परिग्रहे तानि निष्फलानि एव, इति अस्य पुराणस्य अभिप्रायः। तदुक्तमस्ति तत्र- तपस्विनो दानपरा यशस्विनो मनस्विनो मन्त्रविदः सुमङ्गलाः। क्षमं न विन्दन्ति विना यदर्पणं तस्मै सुभद्रश्रवसे नमो नमः ॥ (श्रीमद्भागवतम्२/४/१७) एतादृशीं भगवद्भक्ति विहाय ये मन्दः केवलं ज्ञानप्राप्तये यतन्ते ते सर्वदा तुषआवघातिभिः उपमीयन्ते। श्रीमद्भागवतस्य इदं मतमस्ति -

श्रेयः स्तुतिं भक्तिमुदस्य ते विभो

क्लिश्यन्ति ये केवलबोधलब्धये।

तेषामसौ क्लेशल एव शिष्यते

नान्यद्यथा

स्थूलतुषावघातिनाम्॥ (श्रीमद्भागवतम् १०/१४/४)

कदाचित् ज्ञानाभिमानिनः साधका: कृच्छ्रेण तपसा उत्कृष्टं पदं प्राप्नुवन्ति, परं भगवत्भक्तेर भावावात् तेषां बुद्धः कलुषिता जायते। ज्ञानमदेन भगवतः अपराधेन च अधः निपतन्ति।

येऽन्येऽरविन्दक्ष विमुक्तमानिन-

स्त्वव्यस्तभावादविशुद्धबुद्धयः।

आरुह्य कृच्छ्रेण परं पदं गतः

पतन्त्यधोऽनादृतयुष्मदङ्करयः ।।

(श्रीमद्भागवतम् १०/२/३२) भगवदवमानेन दक्षस्य विनाश: अजायत। अत एव तपसः श्रुतस्य उपासनयाः ज्ञानस्य दानादिसत्कर्मणः च यत् किमपि पुण्यफलं भवति चेत् तत् भगवद्गुणानुवर्णनमेव-

इदं हि पुंसस्तपसः श्रुतस्य वा

स्विष्टस्य सूक्तस्य च

बुद्धिदत्तयोः।

अविच्युतोऽर्थः कविभिर्निरूपितो

यदुत्तमश्लोकगुणानुवर्णनम्॥

(श्रीमद्भागवतम् १/५/२२) भक्त्या भगवान् भक्ताधीनः भवति इति श्रीमद्भागवतस्य मतम्।

भक्त्या समाकर्षित भगवान् नीचगृहेषु अपि गच्छति।

त्वं तु भक्तिः प्रिया तस्य सततं प्राणतोऽधिका।

त्वयाऽऽहूतस्तु भगवान् याति नीचगृहेष्वपि ।। (पद्मपुराण २/३)

भक्तेः सर्वश्रेष्ठत्वम् - भक्तिरसात्मकमिदं भागवतं सर्वेषु ग्रन्थेषु श्रेष्ठं ग्रन्थं रूपेण परिगण्यते। भागवतेऽस्मिन् अपरिमितभक्तितत्त्वस्य येन वर्णनं भवति तेन अन्येषु ग्रन्थेषु नोपलभ्यते। शब्दार्थयोः समिश्रणेन प्रतिपादितग्रन्थमिदं भक्तितत्त्वस्य महानता परिस्फुटयति। भागवतस्तुत्यावलोकनेन ज्ञातुं शक्यते भक्तितत्त्वस्य सर्वश्रेष्ठ ग्रन्थमिदं श्रीमद्भागवतम्। यथा -

यत्कर्मभिर्यत्तपसा ज्ञानवैराग्यतश्च यत्। योगेनदानधर्मेण श्रेयोभिरितरैरपि ।। (श्रीमद्भागवतम् ११.२०.३२)

सर्व मद्भक्तियोगेन मद्भक्तो लभतेऽञ्जसा।

स्वर्गापवर्गं मद्धाम कथंचिद्यदि वाञ्छति ।। (श्रीमद्भागवतम् ११.२०.३३)न किञ्चित्साधवो धीरा भक्ता होकान्तिनो मम। वाञ्छन्त्यपि मया दत्तं कैवल्यमपुनर्भवम् ।। (श्रीमद्भागवतम् ११.२०.३४)

सन्दर्भग्रन्थसूची-

१. श्रीमद्भागवत महापुराण - महर्षि वेदव्यासः गीताप्रेस्, गोरखपुर - २००८

२. पुराणपर्यालोचनम् - श्रीकृष्णमणि त्रिपाढ्ढी गवेषणात्मकभाग - चौखम्बा सुरभारती प्रकाशन, वाराणासी - २०१२

३. महाभागवतपुराणम् - डा. पुष्पेन्दु कुमार इष्टन् बुक् लिन्कर, दिल्ली - १९८३

४. श्रीभागवतसूधासागर - वेदव्यासकृत (शुकसागर हिन्दीव्याख्या श्लोकाङ्कसहित) गीताप्रेस्, गोरखपुर - १९७०

५. श्रीमद् भागवतम् - पुरूषोत्तम महाराज - चौखम्बा संस्कृत सीरीज, वनारस् - १९१५

६. संस्कृतनिबन्धशतकम्-डा कपिलदेव द्विवेदी-विश्वविद्यालय प्रकाशन वाराणसि-२०१३

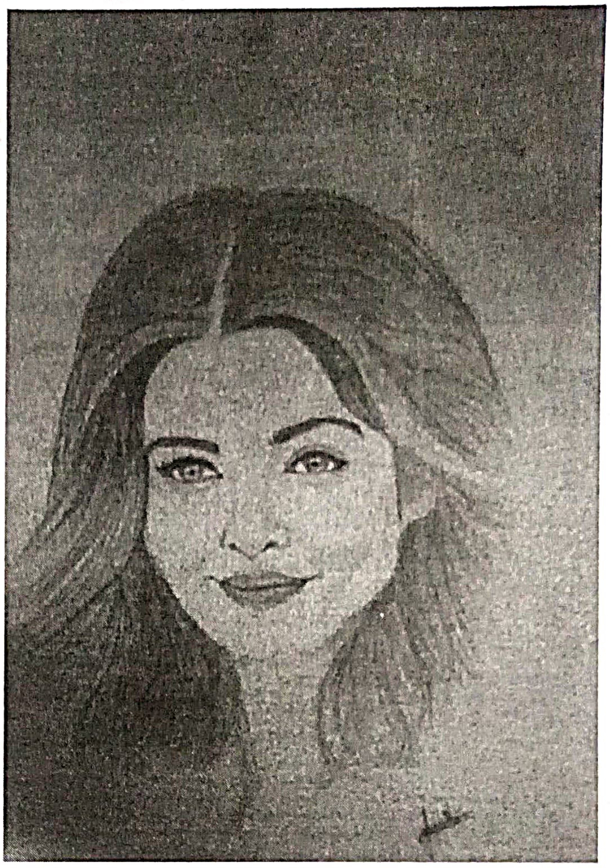

ഗായതി

ശാസ്ത്രി ഒന്നാം വർഷം

ध्येयमिदं सततम्

गति – यति -लय

संस्कृतभाषेऽयम्.......

उत्तमचरितसुपूजितमित्थम्

ध्येयमिदं सततम् ....

व्याकरणं पुनरायुर्वेदशशास्त्रैस्संयुक्ता

अनन्तसंस्कृतियुक्ता सततं

भाषेऽयं महती ....

गद्यं -पद्यं – नाटक- चम्पूरिति

भेदैर्युक्ता ....

व्यासमहामुनि- भासकविभिः

कृतकाव्या भाषा ....

पुराणवैदिकवाङ्मयसहिता

अमृतनदीसदृशी......

धर्मसमृघ्दतधथाभिर्निहितम्

ध्येयमिदं सततम्..........

शास्त्रविशारदकान्यमनोज्ञै-

रलङ्कृता ललिता ....

भारतभाषाजननी सुदृढा

दुर्गा एस् नम्पूतिरी

शिक्षाशास्त्री द्वितीय वर्षम्

शिवाष्टकम्

शिवंब्रह्मतत्वम् विरूपाक्षयुक्तं
शरच्चन्द्रयुक्तं भजेहं त्रिशूलिम्

तमोनीलकायं सुरापानकायम्
प्रचण्डाग्नि युक्तं भजेहं भजेहं

रसपीतकण्ठं हृदिनीलकण्टम्
परालोकयुक्तं भजेहम्परेशम्

सुरानन्दरूपं करेशूलयुक्तम्
त्रिलोगार्चिदेनं भजेहं भजेहम्

महाकालरूपम् त्रिकालज्ञ नेत्रम्
वरेवृत्तरूपं सुवीरं भजेहम्

अतीन्द्रम् जितेन्द्रं सुधावक्त्रयुक्तम्
शिवं शैवतत्वं विवन्दे विवन्दे

शिवं मङ्गलं शैवतत्वं विदीतम्
तमः शङ्करं तं नमस्ते नमस्ते

बलिष्ठं वरिष्ठं बलाकारयुक्तम्
सदादेवियूक्तं भजेहं भजेहम्

सुमोध् पि एस्
शिक्षाशास्त्री प्रथमवर्षछात्रः

Sreehari KS
PS 1

संस्कृतसाहित्ये चिकित्सा शास्त्रम्

सम् पूर्वकात् कृ धातोः क्तिन् प्रत्यये कृते सति संस्कृत शब्दः सिध्यति। संस्कृति शब्देन मनस्य आत्मनो वा संस्करणं परिष्करणं च इत्यपि अर्थ गृह्यते। वस्तुते भारतीया संस्कृतिरेव परिपूर्णतया संस्कृति शब्दस्य सार्थकतां द्योतयति। भाषा दृष्ट्या अस्माकं भारतदेशः सर्वथा समृद्ध आसीत्।। प्राचीनकाले संस्कृतमेव भारतस्य जनभाषा दैनिक व्यवहारः भाषा वा आसीत्। संस्कृतवाङ्गमये संस्कृतरुपकेषु विविध पात्रैः कृतः देवभाषयाः व्यवहारोऽपि संस्कृतभाषा विषये हनुमता उक्तम्-

यदि वाचं वदिष्यामि
द्विजातिरिवसंस्कृतम्
रावणं मन्यमाना मां
सीता भीता भविष्यति ।।

अस्मात् ज्ञायते यत् रामायणकाले संस्कृतभाषा द्विजातिमात्रस्य भाषा रुपेण व्यवहता आसीत्। पूर्वेऽपि संस्कृत भाषाया व्यवहारः आसीत्। पुरातनकाले सुश्रुतस्य यत्रकर्मः शस्त्रकर्मः प्रचलित आसीत्। चिकित्साविज्ञाने द्वौ विभागै अस्ति। यथा भेषजचिकित्सा, शस्त्रचिकित्सा। आयुर्वेदे द्वी सम्प्रदायी प्रचलिती यथा-आत्रेयकायचिकित्सा, धन्वन्तरियशस्त्रचिकित्सा च इति। चरकसंहिता सुश्रुतसंहिता च एतौ द्विषयकी प्रख्याती आर्षग्रन्थी एतयोः द्वयोः अपि कर्ता भवति संहिताकारौ। वाल्मीकीये रामायणे सुश्रुतस्य उल्लेखः अस्ति। सः विश्वामित्रस्य पुत्रः

आसीत्। मृतसञ्जीवनी, सन्धानकरणी, विशल्यकरणी, सुवर्णकरणी, इत्यादीना अपि उल्लेखः अस्ति। आधुनिक ग्रन्थेषु विषय प्रतिपादने सुनिशितं सुस्पष्ट च भवति। परन्तु भारतीयेषु आर्षविज्ञान ग्रन्थेषु विषय प्रतिपादनम् अतीव साधारणरीत्या कृतं भवति। तत्र विविध विषयस्य आधिक्य कारणात् स्पष्टं न भवति। सुश्रुत तस्य ग्रन्थः आधुनिकै वैज्ञानिकैः अपि प्रशंसनीय भवति। काश्चन शास्त्रचिकित्साः याच पूर्व सुश्रुतेन क्रियन्ते स्म ।

(१) पुनर्नासाङ्गरचना नासिकायाः परिवर्तनं।

(२) अण्णास्तिविच्छेदनम् - अङ्गानाम् अस्तिनां च शरीरात् अपसारणम्।

(३) गुल्मोनूलनम्- शरीरे जातानां रोगग्रन्थीनां निवारणम्।

(४) शल्यतन्त्रम्- कण्ठस्य अधस्तात् स्थितेषु भागेषु उत्पन्नानां व्रणादिनां चिकित्सा।

(५) सुनम्यशस्त्रचिकिस्ता अस्ति सदृशः कठिन भागान् विहाय देहस्य अन्येषां मृदुल भागानां छेदनं शखेण कृत्वा ततः उद्धृत्य देहस्य अन्यस्मिन् स्थाने तेषां सुरथापनमेव भवति सुनग्यशस्त्रचिकिरता।

सुनम्यशस्त्रचिकिस्तायाः जननी भवति भारतभूमिः। पुरुषस्य विशालात् नितम्ब प्रदेशात् चर्म उद्धृत्य तेन भद्रायाः नासिकायाः छिन्त्रस्य कर्णस्य वा यथा पूर्व प्रतिष्ठापने काचित् कला। तस्यां प्राचीनभारतीयाः अतीव परिणताः आसन्। शरीरस्य मांराल स्थानतः चर्मम् उद्धृत्य छित्रायाः नासिकायाः स्थाने तस्य प्रतिष्ठापने साधारण अस्वप्रचार आसीत्।

सुनग्यशस्त्रचिकिरता सम्बन्धे सुश्रुतोक्ताः मूलश्लोकाः अत्र दत्ता सन्ति -

विश्लेषितायास्त्वय नासिकायाः
वक्ष्यामि वन्धानविधिं यथावत्
नासाप्रमाणं पृथिवीरुहाणां
पत्रं गृहीत्वा त्ववलम्बस्य ।।
तेन प्रमाणेन हि गण्डपार्श्व
उत्कृत्य बध्दं त्वथ नासिकांग्रम्
विलिख्य चाशु प्रतिसन्दधीत
तत् साधु बन्धै भिषगप्रमत्तः ।।

प्रथमतः वृक्ष अवलम्बन कृत्या वृक्षतः नासिका

कृतयः पत्रः आनित्या तस्य अकृतय चर्म
गल्लप्रदेशतः छेदने कृत्वा छित्र नासिकायाः
अग्रभागं स्वल्प क्षतं कृत्वा स्थिर चित्त
चिकित्सक श्रीधे संयोगः कर्तुम् आवश्यकं।
सुसंहितं सम्यगतो यथावत्
नाही दूयेना भिसमीक्ष्य बद्धा
प्रोन्नम्य चैनामव चूर्णयोतु
पतङ्गयष्टी मधुकाञ्चनेश्व 11
ततः पश्चात् द्वौ तन्तुम् समानुपातिकरुपेण
पूर्व इव उत्तम रुपेण निरिक्षण कृत्वा सुदृढ
रुपेण वद्वा च अस्य स्वल्प प्रोत्रम्य तस्य
स्थाने पतङ्गयष्टि मुकाञ्जनैः चूर्ण सिशन
करणीय।
सञ्छाद्य सम्यक् पिचुना सितेन
तैलेन सिञ्श्वेदसकृत्तिलानाम्
घृतं च पाय्यः सनरः सुजीर्णे
रुदं च सन्धानमुपागतं स्यात्
तदर्धशेषं तु पुर्नार्न कृन्तेत्
हीनां पुनर्बर्धयितुं यतते
समां कुर्यादति बृध्दमांसाम् ॥
आरोपित चर्म ख्यत नासिकायाम् संयुक्तं
भविष्यति। ततः पश्चात् अवशिष्टांशः
निकृन्तत्। ततः पश्चात् पुनः नासिका यदि
क्षुद्र अपूर्ण च दृश्यति ततः संपूर्ण निमन्ते
यत्रावश्यकः। यदि नासिकायाः मांस समधिक
भविष्यति ततः शल्प उपचार कृत्या तस्य
समानुपातिक करणीय।
एषः रुपेण संस्कृतसाहित्ये चिकित्साशास्त्रविषये
पुरातन काले वर्णना आसीत्।

Binsha -S3

ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ

ശ്രീമതി കെ എ ജെസ്സി
മലയാളം അധ്യാപിക

ചെറുകഥയുടെ അംഗീകൃത ലക്ഷണങ്ങൾക്ക് പുറത്തു നിൽക്കുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ അവയെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന 'ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ' ബഷീറിൻറെ ദർശനത്തിന്റെ ആത്മകഥാ രൂപത്തിലുള്ള പ്രകാശനമാണ്. അതോടൊപ്പം പ്രകൃതിക്ക് ആഖ്യാനത്തിൽ ആവിഷ്കാരം നൽകാനും, പ്രകൃതിയെയും ആഖ്യാനത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന പ്രകൃതിയെയും കഥയുടെ പ്രകൃതിയെയും കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്തങ്ങളായ നോട്ടങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് 'ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ' ഒറ്റതിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. എല്ലാ നികുതികളും ഒടുക്കി സ്വന്തമാക്കിയ ഭൂമിയിൽ മറ്റ് അവകാശികൾ
പക്ഷികൾ,ചിത്രശലഭങ്ങൾ, പാമ്പ്, കീരി, കുറുക്കൻ, പഴുതാര, തുടങ്ങിയവ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റ് അവകാശികൾ പൗരാണികമായ
അവകാശബോധത്തോടെ
വിഹരിക്കുന്നു. ആ പുരയിടത്തിൽ മറ്റവകാശങ്ങൾ വകവച്ചു കൊടുക്കാൻ ഭാര്യ തയ്യാറല്ല.

'പുരയിടം' എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യൻറെ പുരയ്ക്കുള്ള ഇടം മാത്രമല്ല. ദൈവ സൃഷ്ടികൾ തന്നെയായ മറ്റുള്ള ജീവികൾക്കും പുരയ്ക്കുള്ള ഇടമാണ് എന്ന ദർശനത്താൽ ബഷീർ സ്വസ്ഥനും നിസ്സംഗനുമാണ്. വീടിനകം മുഴുവൻ പ്രാണികളുടെ ആക്രമണം നിറയുന്നു. ഭർത്താവിനെ കടിച്ച പഴുതാരയെ ഭാര്യ നിർദയം കൊന്നു. എട്ടുകാലി,, പാറ്റ, തേൾ, ഉറുമ്പ്, ചിതൽ തുടങ്ങിയവയും കൊന്നു. എലിക്കു വിഷം വെച്ചപ്പോൾ എലിയോടൊപ്പം കോഴി, പൂച്ച, അണ്ണാൻ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ചത്തു. കരിക്കു നശിപ്പിക്കുന്ന വാവലുകളെ വെടിവയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും നടന്നില്ല. വാവലുകൾ പൂർവികരുടെ ആത്മാക്കൾ ആണെന്ന് പറഞ്ഞ് ഹിന്ദുക്കൾ ബഹളം ഉണ്ടാക്കിയതായിരുന്നു കാരണം. ഈ പരാക്രമങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകുമ്പോഴും ബഷീർ തന്റെ നിസ്സംഗതയിലും തുല്യവകാശ വാദത്തിലും ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു. ജീവികളായ സർവ്വ ജീവികളും 'ഭൂമിയുടെ അവകാശിക'ളാണ് എന്നാണ് ബഷീറിൻറെ ഉത്തരം.
ഒരു താങ്ങും ഇല്ലാതെ കോടാനുകോടി ഗോളങ്ങളെ താങ്ങി നിർത്തിയിരിക്കുന്ന ദൈവം തമ്പുരാൻ ഭൂമിയിൽ ജീവികൾക്കായി എന്തെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. പഴങ്ങൾ, കിഴങ്ങുകൾ, ധാന്യങ്ങൾ, പുല്ല് പുഷ്പങ്ങൾ, വെള്ളം, വായു പിന്നെ ചൂടും വെളിച്ചവും. ഭൂമിയിലെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ എല്ലാം അവകാശികളാണ് ജന്തുക്കളും മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും കൃമികീടങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളും മറ്റും. ഈ പരമാർത്ഥം എപ്പോഴും ഓർക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ലേ? എന്നാണ് ബഷീർ ഭാര്യയോട് ചോദിക്കുന്നത്. ഭർത്താവിൻറെ യുക്തിയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭാര്യ പറയുന്നത് ഈ വിശ്വാസമുള്ളവർ വല്ല ഗുഹയിലും നഗ്നമായി തപസ്സുചെയ്യുകയാണ് നല്ലതെന്നാണ്. ആ നിമിഷത്തിൽ തമാശ വെടിഞ്ഞ് ബഷീർ പറയുന്നു. "നിൻറെ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിക്കുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു 500 കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്ക് ഈ ഭൂമിയിലുള്ള സർവ്വ ജന്തുക്കളെയും പക്ഷികളെയും മൃഗങ്ങളെയും മനുഷ്യർ കൊന്നൊടുക്കും. മരങ്ങളെയും ചെടികളെയും നശിപ്പിക്കും. മനുഷ്യൻ മാത്രം ഭൂമിയിൽ അവശേഷിക്കും. എന്നിട്ട് ഒന്നടങ്കം ചാകും.!" ഗാർഹിക തർക്കത്തിലേക്ക് വഴിമാറുന്ന ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ ഈ നിമിഷത്തിൽ ബഷീറിൻറെ പ്രകൃതി ബോധത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം ആയിത്തീരുന്നു. തമാശയുടെ അടരിനുള്ളിൽ ഒരു സർവ്വനാശദർശനം.

മനുഷ്യപ്രകൃതി ജൈവപ്രകൃതിക്ക് നേരെ നടത്തുന്ന ദയാശൂന്യമായ ആക്രമത്തിലേക്കാണ് ബഷീർ നീങ്ങുന്നത്. മറ്റ് ജീവികളുടെയും സസ്യങ്ങളുടെയും നദികളുടെയും കാടുകളുടെയും അവകാശത്തെ നീതിബോധത്തിന്റെയും
രൂപവത്കരണമാണത്. ജൈവ നീതിയെ കുറിച്ചുള്ള ഈ സങ്കല്പം പ്രകൃതിയെ കുറിച്ച് നിലനിൽക്കുന്ന സങ്കൽപ്പങ്ങളെ തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രമേ രൂപപ്പെടുത്താനാവൂ എന്ന്

ബഷീറിന് അറിയാമായിരുന്നു. റിയലിസത്തിന്റെയും ആധുനികതയുടെയും പ്രകൃതി സങ്കൽപ്പത്തെ ബഷീർ അങ്ങനെ തിരസ്കരിച്ചു. ഉത്പാദനോപാധികൾ എന്തുവിലകൊടുത്തും വികസിപ്പിക്കണമെന്നും, സാങ്കേതിക പുരോഗതിക്ക് അപ്പുറം മറ്റൊന്നും ഇല്ലെന്നുമുള്ള പുരോഗതി വാദമായിരുന്നു അത്. പ്രകൃതി എന്നാൽ അനന്തമായ പുരോഗതി എന്ന വ്യവസായവത്കരണ സങ്കല്പത്തിന്റെ എതിർ ധ്രുവം ആയിരുന്നു ബഷീർ സ്വീകരിച്ചത്. സസ്യജന്തു പ്രകൃതികൾ മനുഷ്യൻറെ മുന്നേറ്റത്തിനുള്ള സഹായങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നും പ്രകൃതി എന്ന സങ്കല്പം ഒരു ഭാഷാ നിർമിതിയാണെന്നുമുള്ള സാംസ്കാരിക വാദത്തെയും അതോടൊപ്പം ബഷീർ തിരസ്കരിക്കുന്നു. ജൈവ നീതിയെ കുറിച്ചുള്ള ഈ ബോധം ബഷീറിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. ഹിംസ കൂടാതെ ജീവകാരുണ്യമോ എന്ന ചോദ്യമാണ് അതിൻറെ കാതൽ. പുതുപുത്തനായ ഒരു തത്വശാസ്ത്രം, വ്യക്തമായ ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം വേണമെന്ന് പ്രപഞ്ചങ്ങളായ പ്രപഞ്ചങ്ങളുടെ എല്ലാം സൃഷ്ടാവായ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ബഷീർ ഒരു ജൈവധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ അനിവാര്യതയെ പറ്റിയാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ വിഷമമില്ല. ഭൂമിയിലെ ജീവിതം ആപത്ത് സ്ഥിതിയിലാണെന്ന ബോധമാണ് ജൈവ സദാചാരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത്.

"ദൈവ സൃഷ്ടിയായ തെങ്ങുകളിലെ കരിക്കുകളിൽ വാവലുകൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്. ദൈവം തമ്പുരാൻ സൃഷ്ടിയുടെ ദിവ്യമുഹൂർത്തത്തിൽ കൽപ്പിച്ചു കൊടുത്ത പുരാതന പുരാതനമായ അവകാശം". ഓർക്കുക ജീവികളായ സർവ്വ ജീവികളും ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ എന്നെഴുതി കഥ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ബഷീറിൻറെ ജൈവ നീതിബോധത്തിൽ 'മതപരമായ അംശം' പ്രത്യക്ഷമാണ്. ഖുർആനിൽ പ്രവാചകൻ പറയുന്ന അല്ലാഹുവിൻറെ ഒട്ടകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം ബഷീറിനെ സ്വാധീനിച്ചിരിക്കാൻ സ്വാഭാവികമായും സാധ്യതയുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻറെ ഭൂമിയിൽ മേഞ്ഞു തിന്നാൻ അതിനെ വിട്ടേക്കുക. അതിനെ യാതൊരു ഉപദ്രവവും ചെയ്യരുത്. ചെയ്താൽ വേദനാജനകമായ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടും എന്നാണ് പ്രവാചകൻ പറയുന്നത്. പ്രകൃതിയോടുള്ള മനോഭാവത്തിൽ മതാത്മക കഥയുടെ അംശം കടന്നുവരുന്നത് കാല്പനികതയുടെ സവിശേഷതയായിരുന്നു. ബഷീറിലും അതുണ്ട്.

സമസ്ത ജന്തുജാലകങ്ങളും ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ ആയതിനാൽ ഒരുമിച്ചു പാർക്കണം എന്ന അതിവാദം ബഷീറിലില്ല. സഹവർത്തിത്വമാണ് ആവശ്യം. പക്ഷേ കൂട്ടായി ജീവിക്കാൻ ഒക്കുമോ? വിഷം! കടിച്ചാൽ മരിക്കും! ഹേ സർപ്പമേ! നിനക്കവിടെ അവകാശമില്ല. തൻറെ സ്വന്തമായ ഈ രണ്ടേക്കർ പറമ്പിൽ നിന്ന് ക്ഷണത്തിൽ പുറത്തേക്ക് പോവുക! എന്നാണ് ബഷീർ പറയുന്നത്. പ്രകൃതിയെ കുറിച്ചുള്ള ആദർശവാദവും യാഥാർത്ഥ്യവും തമ്മിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലാണ് 'ഭൂമിയുടെ അവകാശിക'ളിലെ ധർമ്മ സംഘർഷം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത്. അപകടകാരികളായ ജീവികളെ കൊല്ലണമെന്ന് വാദിക്കുന്ന ഭാര്യയോട് "എനിക്കീ പ്രപഞ്ചങ്ങളെല്ലാം സ്നേഹത്തോടെ ആലിംഗനം ചെയ്യാൻ തോന്നുന്നു" എന്നാണ് ബഷീർ പറയുന്നത്. ഞാനും മക്കളും ആണ് ഈ പ്രപഞ്ചം എന്ന് വിചാരിച്ചാൽ മതിയെന്ന് ഭാര്യ തിരിച്ചടിക്കുന്നു. തമാശകൾ കലർന്ന ഈ ഗാർഹിക കലഹത്തെ ബഷീർ ആധുനിക ലോകത്തിലെ ഒരു ധർമ്മ സംഘർഷത്തിലേക്കാണ് നീട്ടിയെടുക്കുന്നത്. സ്വാഭാവിക പരിസ്ഥിതിയുമായി ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ഗ്രാമീണമായ പരമ്പരാഗത ജൈവ സമൂഹവും ആധുനികമായ നാഗരിക യാന്ത്രിക സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷം അതിൽ പ്രച്ഛന്നമായി നിൽക്കുന്നു. അത്തരം പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പ്രത്യക്ഷമായി സംസാരിക്കാതെ വീട്ടുകലഹത്തിന്റെ മധുരമുള്ള ഫലിതത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ആധുനികത്വത്തെ വിമർശിക്കാനാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബഷീർ ശ്രമിച്ചത്. മനുഷ്യൻറെ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആധുനികത്വത്തിന്റെ പുരോഗതി സങ്കല്പത്തെ ഫലിതത്തിന്റെ ലോലമായ പുറംമ്പാളിക്കും ബഷീർ ചോദ്യം ചെയ്തു. പൊരിഞ്ഞ യുദ്ധങ്ങളും പാപത്തിന്റെ സാന്ത്വനമായ തോക്കുമുള്ള ആധുനികത്വത്തെ ബഷീർ എതിർക്കുന്നു. വാവലുകളെ വെടിവയ്ക്കാൻ പഠിക്കാം എന്ന്

പറയുന്ന ഭാര്യയുടെ ആധുനികത്വത്തെ ഫലിതം കൊണ്ട് നേരിടുന്നതിൽ ബഷീർ പരാജയപ്പെടുന്നു. അതിജീവനത്തിനു വേണ്ടിയാണെങ്കിൽ പോലും ഉള്ള ആധുനികത്വത്തിന്റെ ഭൗതിക ലാഭേച്ഛയെ അംഗീകരിക്കാൻ വയ്യാത്ത ബഷീർ, അതിനെ എതിർക്കാനും വയ്യാത്ത സാഹചര്യം ആണ് വീട്ടിൽ നേരിടുന്നത്. ഫലിതം കൊണ്ട് മറച്ചുവെച്ച ഈ ആത്മസംഘർഷമാണ് ബഷീറിനെ ആധുനികത്വത്തിന്റെ വിമർശനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. ഭൗതികേച്ഛ കൊണ്ട് തകരുന്ന ഭൂമിയെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമയുടെ രൂപത്തിലാണ് ഭൂമിയുടെ അവകാശികളിൽ ആ വിമർശനം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. പരിപൂർണ്ണങ്ങളായ കലാസൃഷ്ടിയെ നിർമ്മിക്കുന്ന കലാകാരനാണ് ബഷീറിൻറെ ദൈവം. പ്രകൃതിയെ കുറിച്ച് മാത്രമല്ല പ്രകൃതിക്ക് വേണ്ടി കൂടിയും അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുന്നു. മനുഷ്യാവകാശത്തിൽ നിന്നു ജന്തുക്കളുടെ അവകാശത്തെയും മനുഷ്യാതിജീവനത്തിൽ നിന്നും ജൈവ ലോകത്തിന്റെ അതിജീവനത്തെയും വേർപ്പെടുത്തി കാണാനാവാത്ത ധർമ്മബോധമാണ് ആ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ബഷീർ നിർവഹിക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയോട് ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തുന്ന ജൈവ നീതിബോധം 'ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ' പ്രകൃതിക്ക് വേണ്ടി സംസാരിക്കുന്ന സാഹിത്യമാക്കി തീർക്കുന്നു.

മതവും രാഷ്ട്രീയവും

ഗായത്രി ആചാര്യ
ഒന്നാം വർഷം

പ്രത്യക്ഷത്തിൽ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സാമൂഹിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന രണ്ട് നെടും തൂണുകൾ ആണ് മതവും രാഷ്ട്രീയവും. ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള ആത്മബന്ധം കീറിമുറിച്ചു പരിശോധിക്കുന്നതിന് മുൻപ് രണ്ടിന്റെയും ആശയ സമ്പന്നതയെ വിശകലനം ചെയ്യാം. വിശ്വാസത്തിലേക്കുള്ള കോണിപ്പടി ആണ് മതം. ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ തന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ ചുറ്റപാടിൽ ആത്മബലത്തിനായി ചെയ്യുന്ന ധ്യാനം ആകുന്നു വിശ്വാസം. എന്നാൽ മതമാകട്ടെ
ഒരു സംസ്കാരത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടായ്മയും. ഒരു മതത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെ തന്നെ വിശ്വാസിയാകുകയും എല്ലാ മതത്തിലും വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ട് വിശ്വാസി ആകുന്നതും തികച്ചും സാധാരണം. തീർത്തും ആത്മനിഷ്ഠം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വിശ്വാസം വ്യക്തിപരവും മതം സാമൂഹികവുമാണ്.
രാഷ്ട്രീയമാകട്ടെ മനുഷ്യന്റെ ഭൗതികതലത്തിലുള്ള പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനും സുഗമമായ ജീവിതത്തിനും വേണ്ടി ഉൾത്തിരിഞ്ഞ ആശയമാണ് എന്നാണ് അഭിപ്രായം. ആത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം മനുഷ്യനന്മ തന്നെ.ഈ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനായുള്ള വഴികൾ പലതാകാം. ഒരേ അഭിപ്രായമുള്ള ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഒരു 'പാർട്ടി'ആയി മാറുന്നു. ജനങ്ങൾ ജനങ്ങളാൽ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഉചിതമാണെന്ന് തോന്നുന്ന ഒരു 'രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയെ' നേതൃത്വത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു. ഈ തിരഞ്ഞെടുത്ത സംഘം മുതലാളി എന്നോ തൊഴിലാളി എന്നോ ഇല്ലാതെ ഹിന്ദു എന്നോ ഇസ്ലാം എന്നോ ഇല്ലാതെ ആണെന്നോ പെണ്ണന്നോ
ഇല്ലാതെ സമസ്ത ജനങ്ങളെയും പ്രതിനിധികരിക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ഈ ജനപ്രതിനിധികളുടെ കൂട്ടം മതമായി മാറുന്നതോ മറിച്ച് മതം രാഷ്ട്രീയം ആയി മാറുന്നതോ യുക്തമാണോ എന്നതിന് ഉത്തരമില്ല. ഒന്ന് ആത്മീയവും മറ്റൊന്ന് ഭൗതികവും.അധികാരം ലക്ഷ്യമാക്കി രാഷ്ട്രീയം മതത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതും മതം രാഷ്ട്രീയത്തെ താങ്ങി നിൽക്കുന്നതും ഇന്നത്തെ സാമൂഹിക ചുറ്റപാടിൽ സർവസാധാരണമാണ്. കേരളത്തിലെ സ്ഥിതിയും മറ്റൊന്നുമല്ല. പരസ്യമായി ഉച്ചനീചത്വങ്ങളെ ഛർദ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉത്തരേന്ത്യൻ ജാതിരാഷ്ട്രീയത്തെ പുച്ഛിച്ചുതള്ളിയ ചരിത്രമാണ് കേരളത്തിന് എങ്കിലും ഇന്ന് അവസ്ഥ മറ്റൊന്നാണ്. ആനുകാലിക സംഭവങ്ങളെ ഒന്നും വ്യക്തിപരമായി വിലയിരുത്തട്ടെ. ഞാനൊരു വിശ്വാസിയാണെന്ന് ഇരിക്കെ എന്റെ വിശ്വാസം എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ആണെന്നിരിക്കെ എന്റെ അയ്യപ്പൻ എന്റെ മനസ്സിലാണെന്നിരിക്കെ എന്റെ അയ്യപ്പൻ ബ്രഹ്മചാരി ആണെന്ന് വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ട് ക്ഷേത്രത്തിൽ
കയറാതിരിക്കാം. എന്നാൽ എന്റെ വിശ്വാസം തന്നെയാണ് സമൂഹത്തിന്റെയും വിശ്വാസം ആവേണ്ടത് എന്ന് ശാഠ്യം പിടിച്ച ബ്രഹ്മചാരിയാണ് അയ്യപ്പൻ എന്ന് പ്രസ്താവിച്ച് മറ്റൊരു വിശ്വാസിയെ തടഞ്ഞു നിർത്തുന്നത് യുക്തിസഹജമല്ല. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ ആധാരമാക്കി ആ സംസ്കാരത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് വരെ മാത്രമാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം.

തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ലാഭത്തിനായി രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മതം കലർത്തുന്നതും അത്യധികം അപകടമാണ്. രാഷ്ട്രീയം അഭിപ്രായമാണ്. അതിന്റെ മൂലസത്ത സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. സ്വന്തം ആശയത്തോട് യോജിക്കുന്ന ഏത് പാർട്ടിയേയും പിന്തുണക്കാം. എല്ലാ പാർട്ടികൾക്കും അതീതമായും രാഷ്ട്രീയത്തെ

മനസ്സിൽ രൂപകല്പന ചെയാം. സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കാം. പാർട്ടി ഒരു രാഷ്ട്രീയമാണ്. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയം ഒരിക്കലും കേവലമൊരു പാർട്ടിയിൽ ഒതുങ്ങുന്നതല്ല. ഒരുവന്റെ ആത്മീയ വളർച്ചക്ക് വിശ്വാസം എന്നതുപോലെ ഭൗതിക വളർച്ചക്ക് രാഷ്ട്രീയം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ ഒരുവന്റെ വ്യക്തിപരമായ വിശ്വാസത്തെ രാഷ്ട്രീയവത്കരിക്കുന്നതിലൂടെ ഇന്ത്യയെന്ന മതനിരപേക്ഷ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വത്വമായ വൈവിധ്യത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും ഭിന്നിപ്പിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തികച്ചും സൗഹാർദപരമായി രണ്ട് വ്യത്യസ്ത തലത്തിൽ നിലനിന്നു കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കേണ്ട മതം രാഷ്ട്രീയം എന്നീ രണ്ട് സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതികൾ ഇന്ന് തീർക്കുന്ന സങ്കീർണതകൾ ഒരുപറ്റം അരാഷ്ട്രീയവാദികളായ ചെറുപ്പക്കാരെയാണ് വാർത്തെടുക്കുന്നത്. “ഞാൻ പണിയെടുത്താലേ എനിക്ക് കഞ്ഞി കിട്ടൂ... അല്ലാതെ രാഷ്ട്രീയം പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല“ എന്നുപറയുന്ന ചെറുപ്പക്കാരോടാണ്.... നിങ്ങൾ പണിയെടുത്താൽ നിങ്ങൾക്ക് കൂലി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ.. ആ കിട്ടിയ കൂലിക്ക് ഭക്ഷണം വാങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെന്തു കഴിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തീരുമാനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ... നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള സംസ്കാരത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എല്ലുമുറിയെ പണിയെടുത്തിട്ടും കാര്യമൊന്നുമില്ല. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിഹാരം വേണം. അതിന് നല്ലൊരു സാമൂഹിക ചുറ്റുപാട് വേണം. സാധാരണക്കാരന് ചോദിക്കാനും പറയാനും നീതിന്യായങ്ങൾ വേണം. അതിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ കഴിവുള്ള നേതാക്കൾ വേണം. എല്ലാത്തിലും ഉപരി ആ നേതാക്കളെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് നിങ്ങൾ തന്നെ ആയിരിക്കണം. അതാണ് ജനാധിപത്യം.

ഒന്നുകൂടി പറയട്ടെ... അത് മാത്രമാണ് ജനാധിപത്യം

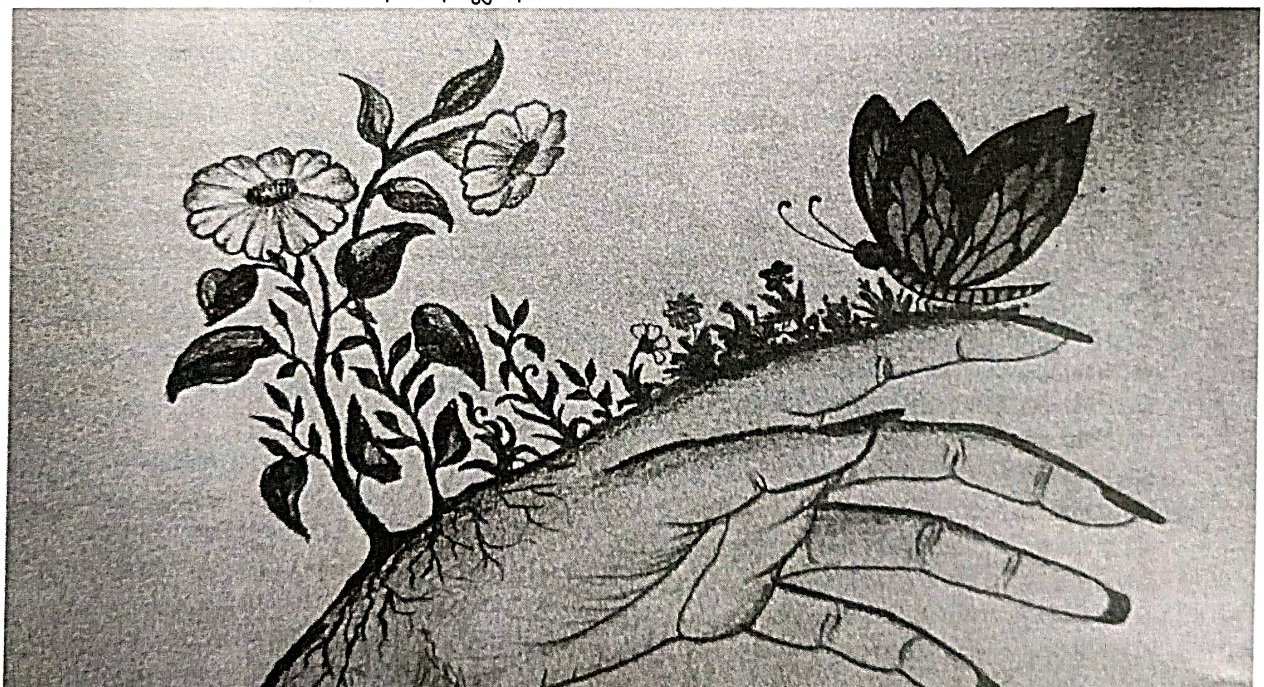

Arathy Sharma S3

നളിനി

മലയാളഭാഷയിലെഴുതപ്പെട്ട ഒരു ഖണ്ഡകാവ്യമാണ് നളിനി. കുമാരനാശാന്റെ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായ രചന കൃതിയാണ് നളിനി. ആധുനിക കവിത്രയത്തിലെ ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. ലീല,നളിനി,കരുണ, ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത തുടങ്ങിയവയാണ് അദ്ദേഹത്തിൻറെ മുഖ്യ കൃതികൾ. മഹാകാവ്യം എഴുതാതെ മഹാകവിയായ കവിയാണ് കുമാരനാശാൻ.

ലോകസാധാരണമല്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീപുരുഷ പ്രേമത്തിന്റെ കഥയാണ് ഈ കഥാകാവ്യത്തിന്റെ പ്രതിപാദ്യം. പ്രേമകഥയിലെ നായികയുടെ പേരാണ് കാവ്യത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. സ്നേഹം കാവ്യത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാവമായിരുന്നതുകൊണ്ട് "ഒരു സ്നേഹം" എന്നൊരു കാവ്യനാമം കൂടെ ഇക്കാവ്യത്തിനുണ്ട്. കളിക്കൂട്ടുകാരും സഹപാഠികളുമായിരുന്നു നളിനിയും ദിവാകരനും. കൗമാരപ്രായത്തിൽ തന്നെ സന്യാസത്തിൽ തൽപരനായ ദിവാകരൻ നാടുവിടുന്നു. നളിനി കാട്ടിൽ തപസ്വിനിയായി ജീവിതമാരംഭിച്ച് വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഹിമാലയത്തിന് സമീപം ദിവാകരനും നളിനിയും യാദൃശ്ചികമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നു. നളിനിയുടെ ജീവിതം ദിവാകരനെ കാണുകയെന്നതായിരുന്നു. ആ പ്രാർത്ഥനയോടെയാണ് അവൾ അന്ന് വരെ ജീവിച്ചത്. ദിവാകരൻ തന്നെ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് അവൾക്കറിയില്ല. എങ്കിലും ദിവാകരനെ കാണുക എന്ന ആഗ്രഹം സാധിച്ചതിനാൽ ജീവിതം ധന്യമായെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു.

മിഥുന -ശാസ്ത്രി
ഒന്നാം വര്ഷം

ഒരു സന്യാസിയുടെ സംസ്കാരത്തിന് യോജിച്ച രീതിയിലാണ് തുടർന്നുള്ള ദിവാകരന്റെ സംസാരം. കഴിഞ്ഞതൊക്കെ കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ പ്രായവും അറിവും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഗ്രാമം വിട്ട് അവളിവിടെ വന്നതിന് എന്തോ കാരണമുണ്ട്, എന്നിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും ഉപകാരം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതെ എന്താണെന്ന് പറയുക.

മറ്റുള്ളവരുടെ സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടി സ്വജീവിതം സമർപ്പിക്കുന്നവരാണ് വിവേകികൾ എന്ന് ദിവാകരൻ പറയുന്നു. നളിനി തങ്ങളുടെ ബാല്യകാലം അവനു മുന്നിൽ തുറന്നു വയ്ക്കുന്നു. പഴയകാല ജീവിതം മുഴുവനും പറഞ്ഞ ശേഷം ദിവാകരൻ നളിനിക്കാരാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നിടത്ത് നളിനിയുടെ പ്രണയം കരകവിഞ്ഞൊഴുകുന്നുണ്ട്. ദിവാകരന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ട നളിനി അവൻറെ മാറിടത്തേക്ക് ചാഞ്ഞുവീണ് ലോകത്തോട് വിട പറയുന്നു. 'നളിനി' അഥവാ 'ഒരു സ്നേഹം' എന്ന പേരിട്ട ഈ കൃതി സ്നേഹത്തിന്റെ ഹൈമവത-ഭൂവിൽ ഉജ്ജ്വലപ്രഭ വിതറുന്നു.

അലീനമോൾ എ.എം

പ്രാക്ശാസ്ത്രി I വർഷം

ജഷ്ലി

നേരം സന്ധ്യയായി തുടങ്ങി...അമ്മയെ കാത്തുകൊണ്ട് വഴിയിലോട്ട് കണ്ണും നട്ട് കിച്ചു ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഏറെ നേരമായ്....

വിശപ്പിന്റെ ചൂളംവിളി അവനിൽ പരവേശം നിറച്ചിരുന്നു....

ഈ അമ്മയെന്താ ഇത്രേം വൈകുന്നെ...അടുക്കളയിൽ കയറി തപ്പി നോക്കിയിട്ട് ഒഴിഞ്ഞ പാത്രത്തിൽ അവശേഷിച്ച റസ്ക്കിന്റെ പൊടി അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണുന്നില്ല...

ഒന്ന് റോഡിൽ ഇറങ്ങി നോക്കിയാലോ....(വേണ്ടാ അമ്മ കണ്ടാൽ വഴക്ക് പറയും)

ഇനി അമ്മ അച്ഛനെ കൂട്ടി കൊണ്ടെരാൻ പോയതാവോ...

അച്ചുവും അമ്മുവുമൊക്കെ അവരുടെ അച്ഛന്റെ കൂടെ എവിടേക്കെല്ലാം പോവുമെന്നോ, എന്തൊക്കെ വാങ്ങി കൊടുക്കുമെന്നോ അവർക്ക്....

കിച്ചുവിന് നിറയെ സമ്മാനങ്ങളും കൊണ്ട് ഒരിക്കൽ അച്ഛൻ വരുമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്...

എന്തൊക്കെയോ ചിന്തകൾ ആ കുഞ്ഞു മനസ്സിൽ കൂടി മിന്നിമാഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു....

കിച്ചൂ....

അമ്മയുടെ ശബ്ദമാണല്ലോ...

നിറം മങ്ങിയ ഒരു സാരി ചുറ്റി, തലയിൽ ഒരു കെട്ട് വിറകുമായ് അവൾ നടന്നു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു

കിച്ചൂന്റെ കണ്ണുകൾ ആദ്യം തേടിയത് അമ്മയുടെ കൈകളിലേക്ക് ആയിരുന്നു...ആ കൈകളിലെ ശൂന്യത അവന്റെ
മിഴികളിൽ നിരാശ പടർത്തിയിരുന്നു.....സ ങ്കടത്തിന്റെ ഭാവത്തിൽ ആ ചുണ്ടുകൾ ചെറുതായി വിതുമ്പാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു...

വിറക് കൊണ്ട് അമ്മ പിന്നാമ്പുറത്തേക്ക് പോയപ്പോൾ ഉമ്മറവാതിൽ ചേർത്തടച്ചുകൊണ്ട് അവനും പുറകിലേക്ക് നടന്നു...

അവനെ കണ്ടതും രാധ പറഞ്ഞു...

“മോൻ അടുക്കളയിൽ ഇരുന്നോളൂ ‘അമ്മ ദാ വരുന്നു...”

‘അമ്മേ....എനിക്ക് വല്ലാതെ വിശക്കുന്നുണ്ട്...’

“ഞാൻ വരാണ് കിച്ചു...ഇപ്പൊ ചായ ഉണ്ടാക്കി തരാം”

അത് കേട്ടതും മെല്ലെ അവൻ അകത്തു കയറി പോയി...

രാധ വിറകിനോടൊപ്പം ചേർത്ത് വെച്ച പൊതി കയ്യിലെടുത്തു. വിറക് താഴെ ഇട്ട് അടുക്കളയിലോട്ട് കയറി....അമ്മയുടെ കയ്യിലെ പൊതിയിൽ ആയിരുന്നു പിന്നീട് അവന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ...

“എന്താമ്മേ...അതിൽ....”

“അതൊക്കെയുണ്ട് നോക്കിയേ കിച്ചൂ... എന്തൊക്കെയാണെന്ന്”

അമ്മ പൊതി എടുത്തു തുറന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ വെച്ചതും സന്തോഷം കൊണ്ട് ആ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. എന്നും താൻ വൈകിട്ട് വരുമ്പോൾ കാണാരേട്ടന്റെ ചായകടയിലെ ചില്ല് അലമാരക്ക് ഉള്ളിൽ ഇരുന്നു തന്നെ നോക്കി കൊതിപ്പിക്കുന്ന പലഹാരം, അവൻ അതെടുത്തു ആദ്യം ഒന്ന് മണപ്പിച്ചു നോക്കി ശർക്കരയും തേങ്ങയും ചെറുപയറിൽ വിളയിച്ചെടുത്ത പലഹാരം...

അത് കണ്ടതും ആർത്തിയോടെ അവൻ അത് കഴിച്ചു.

“പതുക്കെ മോനെ ദാ ഈ ചായയും കൂടി കഴിക്ക്”

അവനിഷ്ട്പെട്ട, പലപ്പോഴായി കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹം പറഞ്ഞിരുന്ന ഒന്നു രണ്ടു പലഹാരങ്ങൾ കൂടി അവനരികിലേക്ക് നീക്കി വെച്ചവൾ നോക്കി നിന്നു...

“അമ്മേ....”

“എന്താടാ കണ്ണാ”(ആ അമ്മയുടെയും മകന്റെയും സ്നേഹ നിമിഷങ്ങളിൽ അവളുടെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് വരുന്ന പേരുകൾ പലപ്പോഴും പലതായിരുന്നു)

“അച്ഛൻ വന്നോ അമ്മേ....? അമ്മയല്ലേ എപ്പോഴും പറയാ അച്ഛൻ വരുമ്പോൾ കിച്ചൂന് ഇഷ്ട്ടമുള്ളതൊക്കെ വാങ്ങി തരുമെന്ന്”

“ഇല്ല കിച്ചു നമ്മൾ അച്ഛന്റെ അടുത്തേക്ക് പോവാം...അച്ഛന് ഇങ്ങോട്ട് ഇപ്പൊ വരാൻ കഴിയില്ലെന്ന്”.

“ആണോ...നമ്മൾ എന്നാ അമ്മേ... പോവുന്നേ.... വേഗം പോവാം നമുക്ക് .പോയ് വന്നിട്ട് വേണം എനിക്ക് അച്ചുനോടും അമ്മുനോടും ഒക്കെ പറയാൻ, പുതിയ ഉടുപ്പും എല്ലാം കാണിച്ചു കൊടുക്കണം.”

“നമുക്ക് പോവാട്ടോ...

എന്റെ മോൻ പോയ് കുളിച്ചു ഈ പുതിയ ഷർട്ട് ഒക്കെ ഇട്ട് എഴുതാനുള്ളതൊക്കെ എഴുതിവെക്ക്, അമ്മ പായസം വെക്കാട്ടോ....”

“പുതിയ ഷർട്ട് ഉണ്ടോ അമ്മേ അപ്പൊ നമ്മൾ ശെരിക്കും പോവൂലെ...അച്ഛൻ വരും എന്ന് പറഞ്ഞു അമ്മ എന്നും പറ്റിക്കുന്ന പോലെ അല്ലാല്ലേ...”

ആ സന്തോഷത്തിൽ ഓടി വന്നു അമ്മയെ കെട്ടിപിടിച്ചു ഉമ്മയും കൊടുത്തു കിച്ചു ഓടി. എത്രയും വേഗം കുളിച്ചു പുതിയ ഡ്രസ്സ് ഇടാനുള്ള ആവേശമായിരുന്നു അവനിൽ നിറയെ.

‘അമ്മേ.... നോക്കിയേ പുതിയ ഷർട്ട് നല്ല ഭംഗി ഉണ്ടല്ലേ നല്ല മണം നോക്കിയേ” കിച്ചു രാധയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് ഷർട്ട് ഉയർത്തി കാട്ടി. അന്നേരം അവൾ പായസം അടുപ്പിൽ നിന്ന് ഇറക്കി താഴെ വെച്ച് അവനെ ചേർത്ത് ഇറുകെ പുണർന്നു.

"കിച്ചു....മോൻ പോയ് അകത്തിരിക്കു...അമ്മ ഒന്ന് മേല് കഴുകിയിട്ട് ഇപ്പൊ വരാട്ടോ"
"ആ....വേഗം വാ അമ്മേ...പായസത്തിന്റെ നല്ല മണം... കിച്ചൂന് കൊതിയാവണു"
"ചൂടാറട്ടെ....മോൻ ചെല്ല്...."
വൻ അകത്തേക്ക് പോയതും അവളുടെ ഉള്ളിൽ പല ചിത്രങ്ങൾ തെളിഞ്ഞും മങ്ങിയും വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. രാമേട്ടന്റെ കൂടെ ഇറങ്ങി പോരുമ്പോൾ മറ്റൊന്നും ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല സ്നേഹിച്ചു പോയത് കൊണ്ട് തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു. വ്യത്യസ്ത ജാതി ആയതുകൊണ്ട് തന്നെ രണ്ടു വീട്ടുകാരുടെയും എതിർപ്പ് വക വെക്കാതെ വിവാഹം കഴിച്ചു. എല്ലാരെയും വെറുപ്പിച്ചു ആ നാട്ടിൽ നിൽക്കാൻ കഴിയാത്ത കാരണം സ്വന്ത ബന്ധങ്ങൾ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു ഇവിടെ കൂടി. കുറെ വർഷത്തെ കാത്തിരിപ്പിന് ശേഷമായിരുന്നു കിച്ചൂന്റെ ജനനം. അധ്വാനിച്ച് കുറച്ചു സ്ഥലവും ഒരു കൊച്ചു വീടും സ്വന്തമാക്കി. പിന്നീട് സ്വന്തമായി എന്തെങ്കിലും കച്ചവടം തുടങ്ങാം എന്ന രീതിയിൽ വീട് പണയം വെച്ച് മുതലാളിയിൽ നിന്നും പൈസ കടം വാങ്ങി. പക്ഷെ എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളും മാറ്റി മറച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു...ആ അപകടം..അതിൽ രാമേട്ടൻ പോയ് പിന്നെ ഇത്രേടം എത്തുവാൻ നന്നേ ബുദ്ധിമുട്ടി. മുതലാളിയുടെ കമ്പനിയിൽ ജോലി കിട്ടി. എന്റെ കിച്ചൂനെ നല്ല രീതിയിൽ വളർത്തണം എന്ന ചിന്ത മാത്രേ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നൊള്ളു....പക്ഷെ...കുറച്ചു ദിവസം മുന്നേയായിരുന്നു ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ആ രജിസ്റ്റർ ലെറ്റർ വന്നത്.... മുതലും പലിശയും ചേർന്ന് ഭീമമായ ഒരു തുക, കിടപ്പാടം കൈവിട്ട് പോകുമെന്ന അവസ്ഥ. എന്ത് ചെയ്യണം എന്നറിയാതെ ആദ്യം ഓർമയിൽ എത്തിയത് മുതലാളിയുടെ മുഖം തന്നെയാ...അന്നം തരുന്ന കൈ അല്ലെ അപേക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചെന്നതാണ്, എങ്കിൽ അവിടെ കണ്ടതോ അയാളുടെ മറ്റൊരു മുഖം.....അഭിമാനം ആർക്കുമുന്നിലും പണയപ്പെടുത്താൻ വയ്യ. അതിലും ഭേദം മരണമാണ്.....തനിയെ പോവാനും കഴിയില്ല. എന്റെ കുഞ്ഞ്...... അവൻ ആരോരുമില്ലാതെ ആയി പോവില്ലേ...
ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തിയുടെ തെറ്റും ശെരിയും പലവട്ടം അവളുടെ മനസ്സിൽ കയറിയിറങ്ങികൊണ്ടിരുന്നു......
"അമ്മേ.........' ആ കുഞ്ഞിന്റെ വിളി അവളെ ചിന്തയിൽ നിന്നുണർത്തി....'വാ...അമ്മേ...

പായസം കുടിക്കാം വിശക്കുന്നു..." അവളിൽ നിന്നൊരിറ്റ് കണ്ണീർ അവനായ് പകർത്തി വെച്ച പായസത്തിൽ വീണു ചിതറി.... അതോടൊപ്പം അവൾ കരുതി വെച്ച വിഷത്തിൽ നിന്നൊരല്പം അതിൽ ചേർത്ത് കൊണ്ട് ....അവൾ എഴുന്നേറ്റു.....
"കിച്ചൂ.....വാ...കണ്ണാ...അമ്മ കോരി തരാട്ടോ... മോന് പായസം...'
"മ്...താ അമ്മേ.... വിശക്കുന്നു...."
കണ്ണുനീർ വന്നവളുടെ കണ്ണിലെ കാഴ്ച മങ്ങുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു അന്നേരം.....
വാരി പുണർന്നുകൊണ്ടവൾ അവനെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു... "അമ്മക്ക് എന്താ പറ്റിയെ... ഒന്ന് താ അമ്മേ....."
'ആദ്യം കുറച്ചു മോൻ അമ്മക്ക് തരുമോ..."
'ആ..അപ്പൊ അമ്മക്കും കൊതിയായല്ലേ....."
'ഞാൻ തരാലോ....'
മോന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് കഴിച്ചു...ബാക്കി തിരികെ അവനും കൊടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നു...ആ കുഞ്ഞി കണ്ണുകളിൽ മയക്കം വന്നു തുടങ്ങിയതും അവൾ കുഞ്ഞിനെ മാറോട് ചേർത്ത് പിടിച്ചു...ബാക്കി വന്നത് മുഴുവനും അവളും കുടിച്ചു......
പിറ്റേന്നു രാവിലെ....... ഉമ്മറവാതിലിൽ ജപ്തിയുടെ നോട്ടീസ് പതിച്ചു കൊണ്ട് വന്നു നിന്നവർ ഉറക്കെ അപ്പോഴും വിളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.......

Athira babu SS2

ജീവിതയാത്ര

ഇത് എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ പുതു ആരംഭത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയാണ് ദൃഢമായ ഒരു ലക്ഷ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനു പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ കൂടെ നിൽക്കുമെന്ന് പൗലോ കൊയിലോ പറഞ്ഞത് എത്ര ശരിയാണെന്ന് ഞാൻ ഈ യാത്രയിൽ ഓർക്കുകയാണ്. എൻ്റേത് ഒരു കൊച്ചു കുടുംബമായിരുന്നു ഞാനും അച്ഛനും അമ്മയും പിന്നെ കണ്ണനും. കണ്ണൻ അവനാരാണെന്നാകും നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നത്, കണ്ണൻ എൻ്റെ കുഞ്ഞനിയൻ.

ഞങ്ങളുടെ സന്തോഷകരമായ ജീവിതം നിലയ്ക്കാറായെന്ന് അന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല ഇത് എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ പുതു ആരംഭത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയാണ്.. അന്ന് വെക്കേഷൻ കഴിഞ്ഞ് മുത്തശ്ശിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പോകാൻ അവരെ കാത്തിരിക്കുന്ന എന്നെ തേടിയെത്തിയത് ഹൃദയം നുറുങ്ങുന്ന ഒരു വാർത്തയായിരുന്നു. അവർ ഇനി ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരില്ല. ഇന്ന് അത് ഉൾക്കൊള്ളാൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും മുത്തശ്ശി കൂടെ ഉള്ളത് ഒരു ആശ്വാസമായിരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം മുത്തശ്ശിയും അവശയായി തുടങ്ങി അങ്ങനെ സ്കൂൾ കഴിഞ്ഞു വന്ന ഒരു ദിവസം ഞാൻ കാണുന്നത് വീടിന് ചുറ്റും ആൾക്കാർ, കരച്ചിൽ, ബഹളം, ഉള്ളിലേക്ക് കേറി ചെന്ന ഞാൻ കണ്ടു. വെള്ള പുതച്ചു കിടക്കുന്ന എൻ്റെ മുത്തശ്ശിയെ. വീണ്ടും ദൈവം എന്നെ തോൽപ്പിച്ചു എന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. പിന്നെ ഞാൻ ഒറ്റയ്ക്ക് പൊരുതാൻ തുടങ്ങി രാവിലെ സ്കൂൾ കഴിഞ്ഞ് ഒരു കടയിൽ എട്ടു മണി വരെ ജോലി ചെയ്തു, ആ വരുമാനം കൊണ്ട് ജീവിച്ചു പോകുന്നു. തിരക്കുപിടിച്ച യാത്ര ആയതുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കാനോ കരയാനോ സമയമില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞു കടയിലെ ജോലിയും കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ച് വരുമ്പോഴാണ് വഴിയിൽ ഒരു 30 വയസ്സ് പ്രായം തോന്നുന്ന ഒരു പുരുഷൻ മദ്യപിച്ച് ബസ്റ്റോപ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു. ആദ്യം കുറച്ച് പേടി തോന്നിയെങ്കിലും പിന്നെ ധൈര്യം സംഭരിച്ച് നടന്നു നേരം കുറച്ച് വൈകിയതിനാൽ അവിടെ മറ്റാരും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്റ്റോപ്പിൻ്റെ അടുത്ത് എത്തിയപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം നടക്കുന്നു. എൻ്റെ അടുത്തേക്ക് അടുക്കുന്നത് ഞാൻ അറിഞ്ഞത്. ഞാൻ നടത്തത്തിലെ വേഗത കൂട്ടി ഓടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം എൻ്റെ കൈപിടിച്ചു. കുതറി ഓടാൻ നോക്കി. എന്നെ അടിച്ചു വീഴ്ത്തി. രക്ഷപ്പെടണം അല്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ ജീവിതം ഇവിടെ തീരുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ഞാൻ നിലത്തു നിന്ന് കിട്ടിയ ഒരു ഇരുമ്പുവടി എടുത്ത് അദ്ദേഹത്തെ ആഞ്ഞടിച്ചു. ആ അടിയിൽ അയാൾ നിലത്തേക്ക് ഊർന്നുവീണു. അയാൾ മരിച്ചു. തലയ്ക്കായിരുന്നു പരിക്ക് പിന്നെ ജയിൽവാസമായിരുന്നു ജീവിതം ജീവിതം തീർന്നു
എന്ന് തീരുമാനിച്ചു. നിരാശയുടെ ദുഃഖത്തിൻ്റെയും അടിത്തട്ടിൽ നിന്നപ്പോഴാണ് ഒരു പോലീസ് ഓഫീസർക്ക് എന്നോട് ദയ തോന്നിയത് അവളെന്നെ കുറെ ഉപദേശിച്ചു. ആദ്യം അതൊന്നും ഉൾക്കൊണ്ടില്ല. എങ്കിലും പിന്നീട് ഞാൻ ആലോചിച്ചപ്പോൾ ശരിയെന്ന് തോന്നി. പഠിക്കണം എന്ന് ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനും അത് ശരി വെച്ച് പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. 18 വയസ്സ് കഴിഞ്ഞതും എൻ്റെ ജയിൽ ജീവിതവും അവസാനിച്ചു. എങ്ങോട്ട് പോകണമെന്ന് അറിയാതെ ഇരുന്ന എന്നെ ആ പോലീസ് ഓഫീസർ ആ സ്ത്രീയുടെ ഫ്ലാറ്റിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെനിന്നും ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ ഉള്ള ഓട്ടത്തിലായിരുന്നു ഞാൻ കൂടെ ആ ഓഫീസറും. ഓഫീസർ എന്ന വിളി മാറ്റി ആൻ്റി എന്ന് വിളിച്ചു തുടങ്ങി ആൻ്റിയും ഒറ്റയ്ക്കാണ് ജീവിതം എന്താണ് കാരണം എന്നൊന്നും ഞാൻ ചോദിച്ചില്ല പറയുമെന്ന് കരുതി. അങ്ങനെ ലക്ഷ്യത്തിനു പിന്നാലെ ഓടിയോടി ഇന്നു ഞാൻ അതിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു അതെ ഇന്ന് ഞാൻ ജില്ലയെ ഭരിക്കുന്ന ഒരു അധിപയായി പുതു ആരംഭം കുറിക്കുകയാണ്.

വരദ -S1

-Meenakshi A2

ചാവെട്ടുപ്പ്

വെള്ളാംപാറയിലെ പൊന്തക്കാടിനുള്ളിൽ നിന്നും കുറുനരികൾ ഓരിയിടുന്ന ശബ്ദം അങ്ങകലെ നിന്നും കേൾക്കാം. കാലങ്ങനെ വിടർത്തി, ക്രൂർത്ത ഇരുമുലകളും കാണിച്ച് മാനത്തേക്ക് നോക്കിയങ്ങനെ കിടക്കുന്ന ചെട്ടിച്ചിക്കുന്നിന്റെയൊരു ഇടുക്കിൽ കുമാരൻ മലർന്നടിച്ചു കിടന്നു. അയാളെ തഴുകിതലോടി പോകുന്ന കാറ്റിനു പോലും ശവത്തിന്റെ ചീഞ്ഞു പഴുത്ത ദുർഗന്ധം.
മാനം വിഷം തീണ്ടി നീലിച്ചു തുടങ്ങാറായിരിക്കുന്നു. അതിൽ നിന്നും നക്ഷത്രകുഞ്ഞുങ്ങൾ ഓരോന്നും ചത്തു പൊന്താൻ തുടങ്ങി. മാരുതന്റെ സ്വകാര്യം പറയൽ ഒഴിച്ചാൽ ചുറ്റിനും ശാന്തം...പക്ഷെ കുമാരന്റെ മനസ്സും ബുദ്ധിയും ശാന്തമായിരുന്നില്ല. കുന്നിൻമേൽ അലയടിക്കുന്ന കാറ്റിനേക്കാൾ വേഗത്തിലാണ് അയാളുടെ ചിന്തകൾ.
താൻ തന്റെ ഭാര്യയെ അറിയിക്കരുതെന്ന് വെച്ച കാര്യമാണ് അവൾ അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞത്.മീനത്തി പുഴയുടെ അരികെ പൊന്തിയ മൃതദേഹത്തെ വാരിക്കൂട്ടി പായയിൽ വെക്കുമ്പോൾ പ്രേതത്തെ കണ്ട് വിളർച്ച ബാധിച്ച മട്ടായിരുന്നു തന്റെ ഭാര്യ അമ്മിണിക്ക്. എങ്ങനെ അവൾക്ക് നോക്കാതെയിരിക്കാൻ കഴിയും.
ചുമട്ടു തൊഴിലാളി ശവത്തെയാണോ ചുമക്കേണ്ടത്??
അല്ല, ശവത്തെയും ചുമക്കാൻ ആളുകൾ വേണ്ടേ??...വീട്ടിൽ കേറിവന്നപ്പോൾ,അന്ന് രാത്രി അത്താഴം കഴിഞ്ഞുണ്ടായ വഴക്കിൽ അമ്മിണി കുമാരനോട് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു - തന്നെ പറഞ്ഞു പറ്റിച്ച കല്യാണമായിരുന്നുവെന്നത്,പല രാത്രികളും ഇഴുകിചേർന്ന വിയർപ്പിനിപ്പോൾ ചീഞ്ഞ മാംസത്തിന്റെ ഗന്ധമാണത്രേ... ഇനിയും അയാൾ അരികിലേക്ക് വന്നാൽ ഓക്കാനം വരുമെന്ന മട്ടായി.
അടുത്ത പകലിൽ മാനത്തെ അമ്പിളിയുടെയും , കുമാരന്റെ അമ്മിണിയുടെയും പടിയിറക്കം ഒരുമിച്ചായിരുന്നു.
ഇന്നേക്ക് അതിനിപ്പോൾ ആറ് മാസം പ്രായം എത്തിയിരിക്കുന്നു.
കണ്ണുകൾ തുറന്നപ്പോൾ അന്തരീക്ഷം മുഴുവനായും നീല പടർന്നു. മേഘങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നിന്നും ശശാങ്കന്റെ തേരിറക്കം...
കുമാരൻ എണീറ്റിരുന്നു, തലക്കടിയിൽ വെച്ചിരുന്ന തോർത്ത് എടുത്തിട്ട് തോളിലൂടെയിട്ടു .ചീവിടുകളുടെ മനം മടുപ്പിക്കുന്ന വാദ്യമേളങ്ങൾ, ഒരേ താളത്തിൽ കൂടിയും കുറഞ്ഞുമിരുന്നു.
അവിടെ നിന്നും കുമാരന് എണീറ്റു പോകാൻ തോന്നിയില്ല. ആ ഏകാന്തത പോലും തന്നോട് സംസാരിക്കുന്നപോലെ.തപിക്കുന്ന മനസോടെ അയാൾ ഓർക്കുകയായിരുന്നു. നാളെ തന്റെ മകളുടെ പത്താം പിറന്നാൾ. ഉടുപ്പ് വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കാനോ, ബീരാൻ കുട്ടീടെ കടേലെ പത്തിരിയും ഇറച്ചിക്കറിയും വേണോന്ന് ചോദിക്കാനോ കഴിയുന്നില്ല. എന്തിനേറെ... മകളുടെ ചിരിയും, കൊഞ്ചലും കേട്ടിട്ട് എത്ര നാളുകൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു.
"ഏഓയ്യ്....!!""
മലമടക്കുകളിൽ നിന്നും പ്രതിധ്വനിക്കുന്ന ശബ്ദം. വായു അയാളുടെ കാതുകളിലേക്ക് എത്തിച്ചു കൊടുത്തു.
അയാളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതേതോ ഒരു മൃതദേഹത്തിനായുള്ള വിളി. പരിചയക്കാരനായ വാസുവിന്റെ വിളിയാണ്, അയാൾക്കറിയാം കുമാരൻ ഈ കുന്നിന്റെ മണ്ടക്ക് ചെന്നാണ് ഇരിക്കാറുള്ളതെന്ന്.
" ഓഊയ്യ്...!!"
കുമാരൻ പ്രത്യുത്തരമെന്ന പോലെ മറുവിളി കൊടുത്തു. അവ, ആയിരം ചില്ലുകളായി മലയിടുക്കുകളിൽ പൊട്ടി ചിതറി.
അവിടെനിന്നും മുണ്ട് വളച്ചു കുത്തി താഴേക്ക് ഇറങ്ങുമ്പോൾ അയാൾ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു നാളെ തന്റെ മകളെ കാണാൻ പോവുക എന്നത്.

:::

അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ,കുമാരൻ തന്റെ വെള്ളിവര വീണ താടിയും മുടിയും ചീകിയൊതുക്കി, പുതിയ കുപ്പായമെടുത്തിട്ടു, മുല്ലപ്പൂവിന്റെ അത്തറും പൂശി.
മകൾക്കായി എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കാനുള്ള പൈസ മുണ്ടിന് കീഴെയുള്ള ട്രൗസറിൽ നിന്നും എടുത്ത് പോക്കറ്റിലേക്ക് നിക്ഷേപിച്ചു.
ചെരിപ്പിട്ട് വീടിന് മുറ്റത്തേക്ക് ഇറങ്ങാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും വീർത്തു കെട്ടിയ മുഖം കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ച് മുൻപോട്ട് ചുവടുകൾ വെച്ചു. കഫം കെട്ടിയ അച്ഛന്റെ ചുമ ഗേറ്റ് കടന്നിട്ടും കേൾക്കാം.

അന്നൊരു ശനിയാഴ്ച ആയിരുന്നതിനാൽ അമ്മുമോള് പിള്ളേർക്കൊപ്പം കുട്ടൻനായരുടെ തെങ്ങിൻ തോപ്പിലായിരിക്കും കളിയെന്ന് കുമാരനറിയാം. പലപ്പോഴും അമ്മുവിനെ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും കണ്ടിട്ടുണ്ട്, അന്നേരത്ത് ആ മുഖത്തെ പുഞ്ചിരി ഒന്നു കാണേണ്ടതാണ്. അച്ഛന്റെ കയ്യിൽ തൂങ്ങി നടക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നൊരു കൊച്ചു പൂമ്പാറ്റ. അമ്മിണി അമ്മുവിനെയും കൊണ്ട് ഇറങ്ങിയപ്പോഴാണ് താൻ തകർന്നുപോയത്, തിരിച്ചു വിളിച്ചെങ്കിലും അമ്മിണിയുടെ വീട്ടുകാരുടെ ശകാരവർഷങ്ങൾ അല്ലാതെ വേറെ മിച്ചം ഒന്നുമുണ്ടായില്ല.
പലപ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികളാണ് അമ്മുവിനൊപ്പം കളിക്കുന്നത്.ദൂരെ നിന്നും

കുമാരന്റെ നിഴൽ കണ്ടതും അമ്മു കയ്യിലെ പന്ത് എടുത്ത് തറയിൽ ഇട്ടു.അയാൾ അരികിലേക്ക് വരും തോറും ആ കുഞ്ഞുമനസ് ഓടിച്ചെല്ലാൻ വെമ്പൽ കൊണ്ടു.
അച്ഛേ...!"
അയാൾ അടുത്തേക്ക് എത്തിയതും അമ്മു ഓടിച്ചെന്നു കുമാരനെ വട്ടം പിടിച്ചു.
കണ്ടുനിന്ന കുട്ടികൾ അവജ്ഞയോടെ കുമാരനെ നോക്കുന്നത് അയാൾ കണ്ടു, ചെറിയ കുട്ടികൾ അയാളെ കണ്ട് പിന്തിരിഞ്ഞോടി, മറ്റു ചിലർക്ക് അയാളുടെ സാന്നിധ്യത്താൽ ഉത്ഭവിച്ച ഗന്ധത്തെ സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
എന്നിരുന്നാലും കുമാരൻ ചിരിച്ചത് അമ്മുവിന്റെ മുഖം കണ്ടായിരുന്നു. അവൾക്കെന്തേ അറപ്പില്ലേ?? നാറ്റമില്ലേ എന്നോട് ഒട്ടിനില്ക്കുമ്പോൾ??
ആ പിതൃഹൃദയം ആഹ്ളാദത്താൽ നിറഞ്ഞ ചിരി നൽകി, അതോടൊപ്പം കൺകോണുകളിൽ നിറഞ്ഞൊരു നീർതിളക്കം." അച്ഛേ... അമ്മൂട്ടിനെ കാണാൻ വന്നെയാ?? "
അവൾ ചുണ്ടിനു മേലെയുള്ള വിയർപ്പ് തുടച്ചിട്ട് അയാളോടായി ചോദിച്ചു.
" അതേലോ... അല്ലാണ്ടാരെയാ ഈ അച്ഛന് കാണണ്ടേ?? "
വാത്സല്യം ചുരത്തുന്ന വാക്കുകൾ.
" ഞാൻ ചോദിച്ചയാ അമ്മോട് നാളെ അച്ഛൻ വരുമോന്ന്?"
" അപ്പൊ അമ്മയെന്താ പറഞ്ഞെ?? "
കുമാരൻ കൗതുകപൂർവ്വം തിരക്കി.
" മിണ്ടാണ്ട് പൊക്കോളാൻ, പോയില്ലേൽ ചട്ടകം കൊണ്ട് കിട്ടൂന്ന് പറഞ്ഞു. "ചുണ്ട് പിളർത്തിക്കൊണ്ടവൾ കുമാരനെ അറിയിച്ചു.
" ഹഹാഹാ, സാരല്ലട്ടോ... അമ്മ തിരക്ക് പിടിച്ചെന്തേലും ചെയ്യാവും അതാവും അങ്ങനെ പറഞ്ഞെ. അതൊക്കെ പോട്ടേ എന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ പിറന്നാൾ അല്ലേ ഇന്ന് "
അമ്മുവിന് മുൻപിൽ കാൽമുട്ടുകുത്തി നിന്നിട്ടയാൾ സ്നേഹപൂർവ്വം ആരാഞ്ഞു.
" അതേലോ...
സാറ്റർഡേ ആയോണ്ട് സ്കൂളിൽ മിട്ടായി ഒന്നും കൊടുക്കാൻ പറ്റില. "
അമ്മു തന്റെ പരിഭവം പങ്കുവെച്ചു.
"അയ്യോ.. അപ്പോ കുട്ടീനോട് ആരും ആശംസയൊന്നും പറഞ്ഞില്ലേ?? "
" ദേവു ചേച്ചീമ്, ശ്രുതി മോളും, ജിതിൻ ചേട്ടനും പറഞ്ഞു.പിന്നെ അച്ഛമ്മേം അച്ചാച്ചനും കാശൊക്കെ തന്നിണ്ട് എനിക്ക്.. "
മുതിർന്ന ആളെപോലെ പാവാടയിലെ ചെറിയ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും നൂറിന്റെ നോട്ട് എടുത്തവൾ കുമാരന് കാണിച്ചു കൊടുത്തു.
" അമ്മൂ... ശ്.. അമ്മൂ!"
അറച്ചറച്ച് അമ്മുവിനു പിന്നിൽ നിന്നിരുന്ന രണ്ടു പെൺകുട്ടികളെ കുമാരൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.
" അമ്മൂ.. ബാ.."
അവർ ശബ്ദം അടക്കി പിടിച്ച് വിളിച്ചു. തന്നെ നോക്കുന്ന ഭയം നിറഞ്ഞ കുരുന്നുകണ്ണുകളെ കുമാരൻ ചെറിയൊരു പുഞ്ചിരിയോടെ നേരിട്ടു.
" ദേ.. കൂട്ടാര് വിളിക്കണ്. "
കുമാരൻ അമ്മുവിനെ നോക്കി കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിച്ചു.
"നിങ്ങള് പൊക്കോ, അച്ഛനാ എന്റെ... ഞാൻ പിന്നെ വന്നോളാം. അമ്മോട് പറയണ്ടട്ടാ."
കുമാരന്റെ ചൂണ്ടുവിരലിൽ പിടിച്ചിട്ട് മറ്റു രണ്ടു പെൺകുട്ടികളോടായി അമ്മു ഓർമിപ്പിച്ചു. അവർ കേൾക്കേണ്ട താമസം അവിടെ നിന്നും ഓടിപോയി.
തന്റെ മകളുടെ വാക്കുകളും, ആ മുഖത്ത് വിരിയുന്ന ഭാവങ്ങളും കാണുമ്പോൾ സ്വയം സഹതാപമാണ് തോന്നുന്നത്.
അപരിചിതനെപോലെ
ആരെയൊക്കെയോ പേടിച്ച് തന്റെ മകളെ കാണാൻ വരുന്നൊരു നിർഭാഗ്യവാനായ അച്ഛൻ.
" അച്ഛേ...!!"
അമ്മുവിന്റെ വിളിയിലാണ് അയാൾ ഉണർന്നത്. വിളികേൾക്കും മുൻപേ അയാളുടെ കൈപിടിച്ചവൾ നടക്കാൻ തുടങ്ങി.
നീണ്ട മൺപാതയിലൂടെ മങ്ങിയ രണ്ടു നിഴലുകൾ ആടിയാടി
നടക്കുന്നു.മഴ മാറിനിൽക്കുന്നൊരു അന്തരീക്ഷം.അർക്കൻ എവിടോടെനിന്നോ തല പൊക്കി നോക്കാനൊരു ശ്രമം നടത്തുന്നുണ്ട് -"ഞാൻ ഇവിടെ തന്നെയുണ്ടെടോ " എന്ന് പറയും പോലെ.
" അച്ഛൻ ഇനി എന്നാ വരാ വീട്ടിക്ക്?? എല്ലാർക്കും അച്ഛനോട് മാത്രം ന്താ ഇത്രോം ദേഷ്യം?? "
വായിൽ വിരലിട്ടുകൊണ്ടവൾ ചോദിച്ചു.
" അറിയില്ല മോളെ, അച്ഛൻ അച്ഛന്റെ ജോലി മാത്രല്ലേ ചെയ്യുള്ളൂ. "
" കുട്ട്യോള് ചെലോരൊക്കെ എന്നെ കണ്ടാൽ എന്റടുത്ത് ഇരിക്കില്ല... എണീറ്റ് പോവും. ശവം വാരീടെ മോളാന്നും പറഞ്ഞിട്ട്. അത് കേക്കുമ്പോ വെഷമാവും.അച്ഛമ്മേം അച്ചാച്ചനും പറയും അച്ഛന് പ്രാന്താണെന്ന്.. അതെന്താ അങ്ങനെ??
അമ്മു പരാതി പറഞ്ഞു.കുമാരൻ ഉത്തരം പറയാൻ കഴിയാതെ ഉഴറി.
" മോൾക്ക് അങ്ങനെ തോന്നിയോ?? "
വേദനയോടെ അയാൾ ചോദിച്ചു.
" മ്ഹ്ഹ്... ഇല്ലാ.. പക്ഷെ, എന്റെ ക്ലാസ്സിലെ കുട്ട്യോള് പറയുവാ അച്ഛന് പ്രാന്തായോണ്ടാത്രേ ആ പ്രേതമൊക്കെ ഉള്ള പറമ്പിൽ പോയി കിടക്കണേന്ന്. "

അവൾ സ്വകാര്യം പോലെ തന്നോട് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ കേട്ട് കുമാരനു പൊട്ടുന്നനെ ചിരിയാണ് വന്നത്.ശെരിയാണ്, അയാൾ ചുടലപറമ്പിൽ പോയിരിക്കുമായിരുന്നു. മനുഷ്യരോട് ഇടപെടുന്നതിൽ നല്ലത് ചുടല പറമ്പിൽ പോയി ഇരിക്കുന്നതാണ്, അമ്മൂന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ പ്രേത പറമ്പ്.
" ചുമ്മാ പറയണതാ അമ്മൂട്ടി. "
കുമാരൻ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.
" അതെനിക്കറിയാലോ... ന്നാലും അച്ഛൻ സൂക്ഷിച്ചോളൊ, അവിടൊക്കെ പോയിരുന്നാൽ പ്രേതം പിടിയ്ക്കാലോ. ന്റെ ക്ലാസിലെ കൃഷ്ണനുണ്ണി പറഞ്ഞിണ്ട് അവിടെ പ്രേതത്തിനേം പിശാചിനെയും ഒക്കെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്. "
അമ്മു ഭയപ്പാടോടെ പറയുമ്പോൾ കുമാരൻ ചിരിയോടെ അത് കേട്ടു നിന്നു. അയാൾക്കുറക്കെ പറയാൻ തോന്നി മനുഷ്യരേക്കാൾ നല്ലത് പിശാചുക്കൾ ആണെന്ന്.
" അമ്മൂ , അച്ഛനൊരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ. സത്യം പറയണം. മോൾക്ക് അച്ഛനെ ഇഷ്ടമാണോ?? എല്ലാരേം പോലെ അറപ്പായിരുന്നോ മോൾക്കും. "
ആ അച്ഛനിലെ നിസ്സഹായത നിറഞ്ഞ വാക്കുകൾ. അയാളുടെ ഹൃദയം പലതും ആലോചിക്കുമ്പോൾ നുറുങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരാലും നീക്കി നിർത്തപെടുന്ന അവസ്ഥ.അയാളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞപോലെ...
" ഹാ.. എനിക്കിഷ്ടാ അച്ഛനെ കൊറേ, കൊറേ ഇഷ്ടാ...
അയ്യോ.. അച്ഛ കരയുവാ??ന്തിനാ കരയണെ മോളില്ലേ.. "
അവൾ എടുത്തവശം പറഞ്ഞു.അമ്മുവിന്റെ ചുണ്ടുകളുടെ അഗ്രം കീഴ്പ്പോട്ടായി.
"ഇല്ല അമ്മൂട്ട്യേ....കാറ്റില് പൊടി കേറണതാ കണ്ണിലേക്ക് "
അതും പറഞ്ഞയാൾ നടക്കും നേരം ചുറ്റിനും നോക്കിയ അമ്മുവിന് കാറ്റുള്ളതായി അനുഭവപെട്ടില്ല.
കുമാരൻ അമ്മുവിനെ കൊണ്ട് ചെന്നത് ബീരാന്റെ തട്ട്കടക്കരികിലായിരുന്നു."
ബീരാന്ക്കാ.. ഒരു പാലുംവെള്ളോം, പിന്നൊരു കാലിചായേം.മോൾക്ക് പത്തിരി പറയട്ടെ?? "
കുമാരൻ ചോദിച്ചു.
" ഏയ്യ്... ആ മൊരിഞ്ഞ പരിപ്പ് വട മതി."
അമ്മു കൊതിയോടെ പറയുന്നത് കേട്ട് ബീരാനിക്കയും കുമാരനും മുഖാമുഖം നോക്കി ചിരിച്ചു.
" കുമാരാ... ടാ, വന്നേ നീയ്...
മിനത്തി പൊഴേല് ശവം പൊന്തിരിക്കണ.ആൾക്കാർക്ക് കടക്കാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയാണ്."
വായിലേക്ക് അടുപ്പിച്ച ചായ മുഴുവനാക്കണോ, വേണ്ടയോ എന്നയാൾ സംശയിച്ചു. ഇരുകണ്ണുകളും കുമാരനിലേക്ക് ഉയർത്തി അമ്മു സംശയത്തോടെ പരുങ്ങി നോക്കി.
" ടാ...വരിനെടാ വേഗം.. "
അയാൾ കുമാരനെ തുടരെ തുടരെ വിളിച്ചു. കുമാരൻ ദയനീയതയോടെ അമ്മുവിനെ നോക്കി. ഇത്രയും ദൂരം എങ്ങനെ ഞാൻ അവളെ പറഞ്ഞു വിടും, ആരുടെയെങ്കിലും കയ്യിൽ ഏൽപ്പിക്കാമെന്ന് വെച്ചാൽ നടക്കില്ല, തിരിച്ചു കൊണ്ടാക്കി വരാനും സൗകര്യപ്പെടില്ല.

ഒരുനിമിഷം ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ അമ്മുവിനെയും കൊണ്ട്
മിനത്തി പുഴയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടി. അമ്മുവിനെ കുറച്ചപ്പുറത്തേക്ക് മാറ്റി നിർത്തിയിട്ട് ഷർട്ട് അഴിച്ച് അയാൾ പുഴയുടെ നേർക്ക് ഓടുന്നത് കണ്ടു.കർക്കിടകത്തിലെ വെള്ളപ്പാച്ചിലിൽ വെള്ളം പൊങ്ങുന്നതും ആളുകൾ അതിൽ പെടുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്, ഇനി സ്വയം ചാടിയതോ, മറ്റാരാലോ ചെയ്യതെന്നും അറിയില്ല.
അധികം തെളിച്ചമില്ലാത്ത കാഴ്ചയോടെ അമ്മു സശ്രദ്ധം വീക്ഷിച്ചു.
വയർ വീർത്ത് തിരത്തടിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന മൃതദേഹത്ത് തൊലി വലിഞ്ഞു പാട പോലെ കെട്ടിനിന്നിരുന്നു. അധികം വികൃതമായിട്ടില്ല, ഒരു പുരുഷന്റെ ശരീരമായിരുന്നു അത്. അടുത്ത് നിന്നിരുന്ന ആൾക്കാർ അറച്ചു മാറി മൂക്കും പൊത്തി നിന്നു.പോലീസും, മറ്റു ആൾക്കാരും തടിച്ചു കൂടി. എല്ലാം കെട്ടടങ്ങിയപ്പോഴാണ് കുമാരൻ അമ്മുവിനെ പറ്റി ഓർത്തത്. നെഞ്ചിൽ കൈവെച്ച് അമ്മുവേ എന്നും വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഓടിചെല്ലുമ്പോൾ അകലെ നിന്നും അയാൾ കണ്ടു. അമ്മുവിനെ ഒരാൾ പിടിച്ച് വലിച്ച് കൊണ്ടുപോകുന്നത്... തന്റെ അമ്മായിയച്ചൻ.
നടന്നകലുമ്പോൾ അമ്മു തല ചെരിച്ച് നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ കണ്ണുകളിലെ നീർത്തിളക്കം വന്ന് വീണത് തന്റെ നെഞ്ചിലാണ്. അയാളുടെ നെഞ്ച് ഒന്നുപിടഞ്ഞു....
വൈകീട്ട് കുമാരൻ അമ്മിണിയുടെ വീടിനരികിലേക്ക് നടന്നു, ഇരുട്ടിന്റെ മറവിലേക്ക് നീങ്ങി നിൽക്കുമ്പോൾ കേൾക്കാമായിരുന്നു തന്റെ നേർക്കുള്ള ശകാരം അമ്മുവിനോട് തീർക്കുന്നത്.
"ചതിയൻ.. ശവംമാന്തി.. തെണ്ടി...വട്ടൻ "എന്നിങ്ങനെയുള്ള പേരുകൾ തനിക്ക് ചാർത്തിതരുന്നത് കേട്ട് നിന്നുപോയി അയാൾ. ഒരൊറ്റ വാക്കിനു പോലും തന്നെ വേദനിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നത് ഓർത്ത് കുമാരൻ ഉള്ളാലെ അഹങ്കരിച്ചു.വേദന മുഴുവനും അമ്മുവിനെ ഓർത്താണ്.... അവൾക്കൊപ്പം കളിക്കണം, ചിരിക്കണം.

എല്ലാം ഇരുട്ടിലേക്ക് തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച് അയാൾ നടന്നു നീങ്ങി. ദിശ തെറ്റിയ പട്ടം കണക്കെ...

::

പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിലെ കർക്കിടകപെയ്ത്തിൽ മീനത്തിപുഴ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകി.

കാറൊഴിഞ്ഞ ആകാശത്ത് കാക്കകൾ സദ്യക്രിടി അവസാനം വഴക്കിൽ കലാശിച്ചു, അവപരസ്പരം കൊത്തിപറിച്ചു.
പുഴയുടെ അരികിൽ നിന്നും വീണ്ടും ആളുകളുടെ കൂട്ടവിളി. ഓരോരുത്തരായി വന്ന് നോക്കി മുഖം പൊത്തി പോയി, ചിലർ അറച്ചു നിന്നു, മൂന്നു ദിവസത്തെ പഴക്കം കാണും അന്ന് തിരത്തടിഞ്ഞ മൃതദേഹത്തിന്.
പലരും അടക്കം പറഞ്ഞു പോയി...
" ഇതാ കുമാരനാ...എന്തിനാണാവോ ചാടിയെ. പലരും പറയുന്നത് ആരോ മുങ്ങി പോകുന്നെന്നും പറഞ്ഞ് രക്ഷിക്കാൻ ചാടിതാണന്നാ.ആർക്കറിയാം ഇനി സ്വയം വരുത്തി വെച്ചതാണെന്ന്."

"മതിയായിട്ടുണ്ടാവുടോ അവന് തന്നെ....
നാട്ടിലെ എല്ലാരുടേം ശവം എടുക്കാൻ അവനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടിപ്പോ അവന്റെ ചാവെടുക്കാൻ ആരാ ഉള്ളെ?? കഷ്ടായി...ന്തായാലും."
കിംവദന്തികൾ ഓരോന്നായി പരന്നു
അങ്ങകലെ അമ്മിണിയുടെ സാരിതുമ്പിൽ പിടിച്ച് അമ്മു വിതുമ്പുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
പലരും മൂക്കത്ത് വിരൽ വെച്ചു നടന്നുപോയി. തക്കം കിട്ടിയാൽ അയാളെ കൊത്തിപറിക്കാൻ പാർത്തിരിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ ഏറെയായിരുന്നു.

*** ശുഭം***

എയ്ഞ്ചലിൻ കെ ജെൽസൺ

ശാസ്ത്രി രണ്ടാം വർഷം

Gopika C N

പേക്കിനാവ്

അൽഫോൺസ് ജോസഫ്. എം

ശാസ്ത്രി രണ്ടാം വർഷം

രാവിലെ തന്നെ ജോസഫ് എമിലിന്റെ ഫോണിലേക്കു നിർത്താതെ വിളിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. "ഈ പിശാശ് അല്ലേലും ഒരു ആവിശ്യം വരുമ്പോൾ ഫോൺ എടുക്കില്ല "അവൻ അതും പറഞ്ഞു ഫോൺ കിടക്കയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു.കുറച്ചുസമയത്തിനകം എമിലിൻ അവനെ തിരിച്ചുവിളിച്ചു. അവളുടെ കാൾ കണ്ടതും അവൻ ചാടി കിടക്കയിലേക്ക് വീണു ഫോൺ എടുത്തു."എവിടെ പോയി കിടക്കുകയായിരുന്നു അല്ലേലും നമ്മൾ വിളിച്ചാൽ ഒന്നും ഫോൺ എടുക്കാൻ പറ്റില്ലാലോ "എന്നവൻ പരാതിപ്പെട്ടു "എന്റെ പൊന്നു മോനെ എന്താ നിന്റെ പ്രശ്നം?? ഞാൻ കടേല് പോയേക്കായിരുന്നു ചെക്കാ."എമിലിൻ മറുപടി പറഞ്ഞു."അല്ല മോനെന്താ വിളിച്ചേ കാര്യം പറഞ്ഞെ നീ." പെട്ടന്നൊരു ഓർമയിൽ അവൾ തിരക്കി."ഡി...എനിക്ക് ഡിപ്രെഷനാവാ." അവൻ തന്റെ അസ്വസ്ഥത ഒട്ടും മറച്ചുവെച്ചില്ല."അല്ല മോനെ ഡിപ്രെഷൻ ഒക്കെ ഇപ്പൊ പറഞ്ഞിട്ടാണോ വരുന്നേ " അവൾ അവനെ കളിയാക്കും പോലെ ചോദിച്ചു."ടീ...!! തടിച്ചി സീരിയസ് ആയി നിൽക്കുമ്പോൾ നീ തമാശ പറയല്ലേട്ടാ."അവൻ ദേഷ്യത്തിൽ അവളോട് പറഞ്ഞു.

"ഓക്കേ ബോസ്സ്...എന്നാൽ മീറ്റ് ചെയ്യാൻ ഉള്ള സമയം പറ ചെക്കാ എനിക്ക് കോളേജിൽ പോവാൻ ഉള്ളതാ. "അവൾ തിടുക്കം കൂട്ടി. "നമ്മുടെ സാധാ സ്പോട്ടിലേക്ക് പോയാലോ? "അവൻ അവളുടെ മറുപടിക്കായി കാത്തു നിന്നു. "ഉം...ആ ശെരി സാദാ ടൈം തന്നെ മതി, അല്ല മോനെ കുപ്പി ഉണ്ടോ, ഇല്ലേ?" അവൾ ഉറക്കെ അവനോടു ചോദിച്ചു. അവന്റെ ചെവി കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് കൊതുകിനെ പോലെ പാടിതുടങ്ങി."ആ ഒണ്ട് ഒണ്ട്..!! നിനക്ക് ഒന്ന് മെല്ലെ ചോദിച്ചൂടെ " അവൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഒന്ന് കനപ്പിച്ചു നോക്കി.അതിനവൾ ഒന്നിളിച്ചു കാട്ടി. "ശെരി എന്നാൽ നമുക്കവിടെ വെച്ച് കാണാം ഡി ബൈ. " അവർ രണ്ടു പേരും ഫോൺ വെച്ചു. അവർ പറഞ്ഞ സമയം അവൾക്കു വേണ്ടി ജോസഫ് കാത്തിരുന്നു......രാത്രി 9 മണി അവർ ഇരുവരും കണ്ടുമുട്ടാറുള്ള സമയം, ജോസഫ് നേരത്തെ തന്നെ സ്ഥിരം ഇരിക്കാറുള്ള റെയിൽവേ സറ്റേഷനിലെ ഒന്നാം നമ്പർ പ്ലാറ്റഫോമിലെ അവസാന ബെഞ്ചിൽ പോയി ഇരുന്നു.കുറച്ചു സമയത്തിനുള്ളിൽ എമിലിനും അവിടെ എത്തി ചേർന്നു.എമിലിൻ വന്നത് കണ്ടു ജോസഫ് ബെഞ്ചിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റ് അവളുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു.രാത്രി ആണെങ്കിലും റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നുമുള്ള വെളിച്ചത്തിൽ അവനവളെ കാണാമായിരുന്നു.മഞ്ഞ കുർത്തിയും ജീൻസും, അഴിച്ചിട്ട മുടിയും ഒരു കൈയിൽ സൈഡ് ബാഗും.അവന്റ ആ നിൽപ് കണ്ട് അവൾ അവനോടു ചോദിച്ചു...." സാറിനിത് ന്ത് പറ്റി?? "അവൻ ആ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയാതെ അവളുടെ അടുക്കലേക്ക് നടന്നു 'നമുക്ക് രമേശേട്ടന്റ് കടയിൽ പോയാലോ?? "അവൻ ചോദിച്ചു. അവൾ സമ്മതമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഒന്ന് മൂളി.ഇരുവരും ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ ആ വിജനമായ പ്ലാറ്റഫോമിലൂടെ നടന്നു, കുറച്ചു ദൂരം നടന്നു. അവർ രമേശേട്ടന്റ കടയിൽ ചെന്ന് എത്തി. പതിവിന് വിപരീതമായി ഇന്നാ കടയിൽ തിരക്ക് കുറവായിരുന്നു. അവർ രണ്ടു പേരും ഒരു മൂലയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു. രമേഷേട്ടൻ വന്നു ചോദിച്ചു "എന്താ മക്കളെ വേണ്ടേ സ്ഥിരം സാധനം എടുക്കട്ടേ?"അവർ രണ്ടു പേരും അതിനു തലയാട്ടി.കൊറച്ചു നിമിഷത്തിന് ഉള്ളിൽ രമേശേട്ടൻ രണ്ടു പ്ലേറ്റ് പൊറോട്ടയും ചിക്കൻഫ്രൈയും ബീഫ് ഗ്രേവിയും കൂടെ രണ്ടു കട്ടൻ ചായയും കൊണ്ട് വന്നു. അവർ പരസ്പരം ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. ബില്ല് അടച്ച ശേഷം പേപ്പറിൽ പൊതിഞ്ഞ രണ്ടു കുപ്പി എടുത്ത് രമേശ് ജോസഫിനെ ഏൽപ്പിച്ചു.അവൻ അതും വാങ്ങി തിരിച്ചു ആ പഴയ സ്ഥലത്തേക്ക് നടന്നു. അവർ രണ്ടു പേരും ആ ബെഞ്ചിൽ സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു. എമിലിൻ ജോസഫിനെ

നോക്കികൊണ്ട് ഇരുന്നു.ജോസഫിന്റെ മുഖത്തു എന്തോ മൂകത നിറഞ്ഞത് പോലെ എമിലിനു അനുഭവപ്പെട്ടു.എമിലിൻ ചോദിച്ചു.. "എടാ കാര്യം പറ നീ ഇങ്ങനെ മിണ്ടാതെ ഇരിക്കല്ലേ? ജോസഫ് അവളെ നോക്കി.അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.പതിഞ്ഞസ്വരത്തിൽ അവൻ മൊഴിഞ്ഞു..."എനിക്ക് മടുത്തു തുടങ്ങി."എമിലിന് ജോസഫ് എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത് എന്ന് മനസിലാവാതെ അവനെ എങ്ങനെ സമാധാനിപ്പിക്കണം എന്ന് ചിന്തിച്ചു. അവൾ മറുപടി പറയും മുമ്പ് അവൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു... "രാത്രിയിൽഉറങ്ങുവാൻ പോലും പേടിയാ..... അച്ഛൻ കുടിച്ചോണ്ട് വന്നിട്ടു അമ്മയെയും എന്നെയും പെങ്ങളെയും എന്നും തല്ലും, അമ്മയെ അയാൾ ഉപദ്രവിച്ചു ബോധം ഇല്ലാണ്ട് ആക്കും.അത് തടയാൻ പോകുന്ന എന്നെയും അനിയത്തിയെയും അയാൾ ചവിട്ടി കൊല്ലാൻ വരെ നോക്കും..അവൻ കൈയിൽ പൊതിഞ്ഞു ഇരുന്ന കുപ്പി എടുത്തു പൊട്ടിച്ചു, അവ നുരഞ്ഞു പൊന്തി വന്നു. അവൻ ഒറ്റ ശ്വാസത്തിൽ പകുതിയും കുടിച്ചു. പകുതി എമിലിനു നേരെ നീട്ടി. അവൾ അത് വാങ്ങിച്ച് ഒരു കവിൾ കുടിച്ചു. അവൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു..."എന്റെ ജീവിതം ഇങ്ങനെ ആവും എന്ന് ഞാൻ ഒരിക്കൽ പോലും വിചാരിചില്ല.എത്ര സന്തോഷം ഉണ്ടായിരുന്ന വീടായിരുന്നു.ഇപ്പൊ എനിക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോവാൻ പോലും തോന്നുന്നില്ല. എനിക്ക് ആവലാതി അമ്മയെയും അനിയത്തെയും പറ്റിയാ.ആ മനുഷ്യനെ കൊല്ലാൻ വരെ തോന്നിട്ടുണ്ട്.അച്ഛൻ ആയി പോയി!!" അവൻ കിതച്ചു. "...അയാൾ തന്നെ അല്ലെ മൊത്തം കുടിക്കാൻ വേണ്ടി കളഞ്ഞത്, എന്നിട്ടെന്തിനാ ഞങ്ങളെ വന്നു ഉപദ്രവിക്കുന്നെ ..." അവൻ കരഞ്ഞു കൊണ്ടു എമിലിനെ കെട്ടി പിടിച്ചു. അവളുടെ കൈയിൽ ഇരുന്ന കുപ്പി അവൻ ഒറ്റവലിക്കു തീർത്തു. "എനിക്ക് നിന്നെ എന്തിഷ്ടാണെന്ന് അറിയോ? എന്റെ ഈ പ്രശ്നത്തിന് ഇടയിൽ നിന്റെയീ ജീവതം കുടി മണ്ണിട്ട് മൂടുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല." അവൻ എമിലിന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിറകണ്ണുകളോടെ നോക്കിപറഞ്ഞു. അവൾ അവന്റെ കവിളിൽ ഒരു ഉമ്മ കൊടുത്തിട്ടു പറഞ്ഞു.. "എടാ നിന്നോട് ഉള്ള ഇഷ്ടം ഇപ്പോളും എന്റെ മനസിൽ ഉണ്ട് എന്നെങ്കിലും ഒരു ദിവസം നീ എന്നെ നിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു."

ജോസഫിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. കണ്ണുനീർ എമിലിന്റ പാദത്തിൽ പതിച്ചു.എമിലിൻ അവനെ കരയാൻ അനുവദിച്ചു. സമയം പുലർച്ചയോട് അടുക്കാറായപ്പോൾ അവർ ഇരുവരും അവിടെ നിന്നു എഴുന്നേറ്റ് റെയിൽവേ ട്രാക്കിലൂടെ നടന്നു.

മദ്യം എമിലിന്റ തലച്ചോറിനെ നിയന്ത്രിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു.അവർ ഇരുവരും ജീവിതത്തിലെ തമാശകൾ പറഞ്ഞു കുറെ സന്തോഷിച്ചു.

അപ്പുറത്തെ ട്രാക്കിൽ ട്രെയിൻ വരുന്നതിന്റെ ഒച്ച അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു. എമിലിൻ ജോസഫിന്റെ കൈ പിടിച്ചു.

"വായോ നമുക്കൊരു ഗെയിം കളിക്കാം." എന്ന് പറഞ്ഞ് അവൾ അവനെയും കൊണ്ട് അപ്പുറത്തെ ട്രാക്കിലേക്ക് പോയി. ട്രെയിനിന്റെ ഒച്ച കേൾക്കാമായിരുന്നെങ്കിലും കാണുന്നില്ലായിരുന്നു.ജോസഫ് എമിലിനെ കൊലക്ക് മുമ്പ് തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്ന മൃഗത്തെ പോലെ അവൻ ദയാഭാവത്തോടെ അവളെ നോക്കി.അവൾ അപ്പോളും അവന്റ കൈ മുറകെ പിടിച്ചിരുന്നു. അവൾ അവനെ നോക്കി പറഞ്ഞു... "ആ ട്രെയിൻ വരുമ്പോൾ നീ എന്നെ അപ്പുറത്തേക്ക് വലിക്കണം. നിനക്ക് ഇഷ്ടം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം."അവൻ അവളെ നോക്കി പറഞ്ഞു.. "നിനക്ക് വട്ടാ മോളേ നീ അവിടെ നിന്നു ഇറങ്ങിയേ. വേണ്ടാത്ത പണിക്ക് ഒന്നും പോവണ്ട." പക്ഷെ അവൾ അത് ചെവികൊണ്ടില്ല.ട്രെയിൻ ഉച്ചത്തിൽ ഹോൺ മുഴക്കി...എമിലിൻ ട്രാക്കിൽ തന്നെ നിന്നു. ജോസഫ് പല വട്ടം അവളെ മാറ്റാൻ നോക്കി.അവൻ ഇഷ്ടമാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും അവൾ തെല്ലും മാറിയില്ല.ട്രെയിൻ അടുത്തേക്ക് എത്തി തുടങ്ങി.ഒടുവിൽ ജോസഫ് എമിലിനെ വേഗത്തിൽ വരുന്ന ട്രെയിനിനു മുന്നിൽ നിന്നു അപ്പുറത്തെ പുൽമെത്തയിലേക്ക് തള്ളിയിട്ടു. പക്ഷെ ആ ട്രെയിൻ തത്ക്ഷണം കൊണ്ട് ജോസഫിൽ കയറിയിറങ്ങി പോയി.
എമിലിന് ബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടു. എമിലിൻ കണ്ണ് തുറന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഫാൻ അതിവേഗത്തിൽ കറങ്ങുകയായിരുന്നു.അവൾ ചുറ്റും ഒന്ന് നോക്കി അവളുടെ റൂം തന്നെ. അവൾ പെട്ടന്ന് ജോസഫിനെ വിളിക്കാൻ ആയി ഫോൺ എടുത്തു.
അവനെ വിളിച്ചെങ്കിലും കിട്ടിയില്ല. അവൾ മെസ്സേജ് അയക്കാൻ വാട്സ്ആപ്പ് ചാറ്റ് എടുത്തു. അതിൽ നിറയെ ജോസഫിന്റെ "സോറി" നിറഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് എമിലിനു തലേന്ന് അവർ തമ്മിൽ വഴക്കിട്ടതും താൻ കണ്ടതൊരു പേക്കിനാവ് ആയിരുന്നെന്നും മനസ്സിലായത്.

ഇരട്ട മാമ്പഴം

ഇടിവെട്ടേറ്റ് വീണ കാർമേഘത്തുണ്ടു പോലെ ആ വീട്. അത് വീണ്ടും ഇരുട്ടുന്നു. ജനങ്ങൾ തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരുന്നു. ചർച്ചകൾ... നെടുവീർപ്പുകൾ... ആർക്കും പക്ഷേ നാണേട്ടനെ സമീപിക്കാനായില്ല. മുറ്റത്തെ ഇരട്ടമാവിൻ ചോട്ടിൽ അയാൾ ചണ്ണുക്കാലിൽ ഇരിപ്പു തുടർന്നിട്ട് മണിക്കൂറുകളായി, അകത്ത് കരിന്തിരി പോലെ കത്തുന്ന അയാളുടെ ഭാര്യ തങ്കം. ഒരൊറ്റ രാത്രികൊണ്ട് അവളുടെ സർവ്വ ആധിയും തീർന്നു. ദേവിയുടെ മടിയിൽ അവൾ കിടന്നു. കണ്ണുകളിൽ മാറാലപോലെ കണ്ണീർ. തുത്തിട്ടും തുത്തിട്ടും പോകുന്നില്ല. ഇനി പോകുകയുമില്ല. " കുറുപ്പേ നാഴി കഞ്ഞെള്ളം കുടിക്കാൻ പറയിൻ നാണുനോട്... ചങ്ങായിയായിട്ട് മാറി നിക്കാ ഇങ്ങള്. പക്ഷേ കുറുപ്പ് ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. അയാൾക്ക് ഭയവും കുറ്റബോധവും എല്ലാം കലർന്നിരുന്നു. "ആംബുലൻസ് വന്നോ.... ചാത്തു..!" "ഇല്ലടോ... പോസ്റ്റ്മാർട്ടം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കഷ്ടം നല്ലോരു ചെക്കനായിരുന്നു".നാസപ്പേട്ടൻ പതുക്കെ എണീറ്റു. ആരെയും ക്രുസാതെ വാതിലടച്ച് അകത്തുകയറി കിടന്നു. ജനം മുറുമുറുത്തു. പലരും ഭയന്നു. ചുറ്റുമുള്ളതെല്ലാം സ്വപ്നമാകണേയെന്ന്. നാണു കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ജനാലപ്പഴുതിലൂടെ കാണാം...മകന്റെ ഖദർകുപ്പായം ശരീരം തേടുന്ന ആത്മാവിനെപ്പോലെ കരയുന്നു. 'പുത്തരിച്ചാറത്തെ' നാരായണ വാര്യർക്കും തങ്കമണിക്കും ഇരട്ടക്കുട്ടികൾ. അതും ആൺകുട്ടികൾ പിറന്നപ്പോൾ ചില്ലറ അസൂയയൊന്നുമല്ലായിരുന്നു പലർക്കും. രാമലക്ഷ്മണന്മാരെപ്പോലെ വളരണമെന്ന് കൊതിച്ച് അതുപോലെ പേരും ഇട്ടു.... എന്നിട്ട്... അന്തരീക്ഷം പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കി', ആ ശുഭ്രവാഹനം വന്നുനിന്നു. പ്രവർത്തകർ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു. 'ഇല്ല ഇല്ല... മരിച്ചിട്ടില്ല' എങ്കിൽ എന്തു നന്നായിരുന്നു... !! റീത്തുകളും, പന്ദനത്തിരികളുടെ ഗന്ധവും തങ്കത്തിന്റെ അലമുറകളും അയാൾ കേട്ടില്ല. രാമായണ ശീലുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അയാൾ നിവർന്നിരുന്നു. മുറ്റത്തെ ഇരട്ടമാവിനെ കണ്ടു. തന്റെ ബാല്യം മുതലേ, അത്ഭുതം നിറഞ്ഞ ഒരു സൃഷ്ടിയായിട്ടാണ് നാണേട്ടൻ അതിനെ കണ്ടത്, രണ്ടു മാവുകൾ പരസ്പരം കെട്ടിപ്പുണർന്ന്. അതിൽ ഇരട്ടമാമ്പഴം ഉണ്ടായത് തങ്കം ഗർഭിണിയായിരിക്കുമ്പോഴാണ്. ഇരട്ടപ്പഴം കഴിച്ചാൽ ഇരട്ടക്കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറഞ്ഞ് തങ്കം എത്രമാത്രം കഴിച്ചിരുന്നു. ദൂരെ ചിതകത്തിയമർന്നത് നാണേട്ടൻ അറിഞ്ഞില്ല. മക്കൾ, ഇരട്ടമാമ്പഴം കാണണമെന്ന് വാശി പിടിച്ച സന്ദർഭം വീണ്ടും വീണ്ടും ഓർമ്മകളിൽ നിറഞ്ഞു. "പോലീസ് പരക്കം പായുന്നുണ്ട്. ഭരണകക്ഷിന്റെ ആളാണല്ലോ ചെക്കൻ!" കവലയിൽ ഇനി ഒരാഴ്ചത്തേക്ക് ഇതിലപ്പുറം ചൂടുള്ളതായി ഒന്നുമില്ല. "ഇരുപത്തിയൊന്ന് തികഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന്.... പാവം! എത്ര വെട്ടാണ് വെട്ടിയത്.? കത്തിയുടെ മൂർച്ച പോണവരെ വെട്ടിന്നാ കേട്ടേ" മെമ്പർ നിശ്വാസമുതിർന്നു ഇതിനിടയിൽ അടുത്ത വെടി പൊട്ടി. തെക്കുംകര ആന്റണിയുടെ മകൻ പീറ്ററിനെ പോലീസ് പിടിച്ചു. അവനു മനസ്സറിവുണ്ടത്രേ. നാട്ടുകാർക്ക് ഇതിനപ്പുറം ഇനി എന്തുവേണം. മീശ മുളയ്ക്കുണ്ണ പ്രായത്തിൽ രണ്ടു പാർട്ടിയിലായതൊഴിച്ചാൽ അതുവരെയും അവർ സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. അതു. വരെ മാത്രം. അന്വേഷണം കൊടുമ്പിരി കൊണ്ടു. 4,5,6,7,8 .....22 പ്രതികൾ കുമിയുകയാണ്. എന്നിട്ടും ഒന്നാം പ്രതിയെ കിട്ടിയില്ല. അവനാരാണെന്നറിയില്ല. അവനാണ് ബുദ്ധികേന്ദ്രം. ചേലശ്ശേരിയിൽ എതിർ ഗ്രൂപ്പിലൊരുത്തൻ വെട്ടുകൊണ്ടുവീണ അന്ന് തുടങ്ങിയതാണ് തങ്കത്തിന്റെ ഭയം. ആ കത്തി തന്റെ മക്കളിലേക്കും വരുമോ എന്നവൾ ഭയന്നു. നമ്മുടെ ചെക്കന് ഒന്നും സംഭവിക്കില്ലായെന്ന് വാക്ക് കൊടുത്താണ് കുറുപ്പേട്ടൻ. എന്നിട്ടും... രാഷ്ട്രീയം നിർത്തുവാൻ പറഞ്ഞാൽ അനുസരിക്കുന്ന പ്രായവും സ്വഭാവവും അല്ലായിരുന്നു മക്കൾക്ക്. ഇനി അവരുടെ ആശയസമരങ്ങളില്ല. സിദ്ധാന്തങ്ങളുമില്ല. ഒന്നാം പ്രതിയെ പിടിച്ചു. ഒന്നാം പ്രതിയെ പിടിച്ചു. നാണുവേട്ടന്റെ കയ്യിൽ എന്തോ മറച്ചു പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയാൾ ആരും കാണാതെ ഒരു മൂലയിലേക്ക് മാറി. ജനരോഷം കണ്ട് ഭയന്നെന്നപോലെ പോലീസ് വാൻ നിന്നു. ഒരു ക്രുസലുമില്ലാതെ ഒന്നാം പ്രതിയും മറ്റു പ്രതികളും. പ്രതികൾക്ക് ചുറ്റും അംഗരക്ഷകരെന്നപോലെ പോലീസ്. 'പട്ടും വളയും അണിയിക്കുന്ന ചടങ്ങാണല്ലോ അടുത്തത്. അത് കഴിഞ്ഞ് 'പടിയേറ്റ്. "പുത്തരിച്ചാറത്ത് നാരായണ വാര്യർ മകൻ രാമൻ കുട്ടിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയമകൻ രാമൻ കുട്ടിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിലെ ഒന്നാം പ്രതി... പുത്തിരിച്ചാറത്ത് നാരായണ വാര്യർ മകൻ ലക്ഷ്മണൻ. ലക്ഷ്മണൻ... ലക്ഷ്മണൻ ആരും കാണാത്ത ഒരു മൂലയിൽ പതുങ്ങിയിരുന്ന നാണുവേട്ടന്റെ കൈയിലെ പൊതി താഴെ വീണു........... മണ്ണുപറ്റി. ഒരു... 'ഇരട്ടമാമ്പഴം'

ഗൗരി നന്ദന -ശാസ്ത്രി രണ്ടാം വർഷം

കൗതുകം കൗതുകം കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂർ ഉത്സവം

എല്ലാ ദിവസവും ഉത്സവച്ചടങ്ങുകൾ മുറതെറ്റാതെ നടക്കുന്ന ഗുരുവായൂരിൽ വർഷത്തിലൊരിക്കൽ നടക്കുന്ന ഉത്സവത്തെ ഉത്സവം എന്ന് മാത്രം വിളിച്ചാൽ പോര മഹോത്സവം എന്ന് തന്നെ വിളിക്കണം. ഇവിടെ ആചരിച്ചു വരുന്ന പല ചടങ്ങുകളും വേറിട്ടതും കൗതുകമുണർത്തുന്നതുമാണ്. വെടിക്കെട്ടില്ലാതെ ഒരുത്സവം നടക്കുന്നത് ഗുരുവായൂരാവും.ഇതൊന്നാമത്തെ കൗതുകം!

നൂറ് കണക്കിന് ആനകൾ സ്വന്തമായി ഉള്ള ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ ഉത്സവശീവേലിക്ക് ഒന്നാം ദിവസം ആനയേയില്ല! ഇത് രണ്ടാമത്തെ കൗതുകം!

പണ്ട് കൊച്ചിരാജാവും സാമൂതിരിയും തമ്മിലുള്ള സ്വരച്ചേർച്ചയില്ലായ്മ കാരണം ഒരു തവണ ഉത്സവത്തിനെഴുന്നെള്ളിക്കാൻ ഒരാനയെ പോലും കിട്ടിയില്ലത്രെ. എന്നാൽ സമയമായപ്പോഴേക്കും എവിടെ നിന്നോ വടവും പൊട്ടിച്ച് ആനകൾ എത്തി ! ആ സംഭവത്തിന്റെ ഓർമ്മക്കാണ് എല്ലാ വർഷവും ആനയില്ലാശീവേലിയും ആനയോട്ടവും നടത്തുന്നത്. . ഉള്ള കാലത്ത് അഹങ്കരിച്ച് പണ്ടത്തെ ഇല്ലായ്മകൾ മറക്കരുതെന്ന് ഗുരുവായൂരപ്പൻ ഇതിലൂടെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഉത്സവനാളുകളിൽ എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ഗംഭീരൻ സദ്യ വിളമ്പുമ്പോൾ ഇവിടെ കഞ്ഞിയും പുഴുക്കുമാണ് പ്രധാനം. അത് മൂന്നാമത്തെ കൗതുകം! ഉത്സവം രണ്ടാം ദിനം അത്താഴപൂജ കഴിഞ്ഞാൽ നാലമ്പലത്തിന് പുറത്ത് വടക്കെ നടയിൽ സ്വർണ്ണവർണ്ണമുള്ള പഴുക്കടക്ക കൊണ്ട് കലാപരമായി നിർമ്മിച്ച പഴുക്കാമന്ദിരത്തിൽ ഗുരുവായൂരപ്പൻ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കും. കേരളത്തിലെ പ്രഗൽഭരായ വാദ്യകലാകാരന്മാരുടേയും തുടക്കക്കാരുടേയും വാദ്യവിസ്മയങ്ങൾ കൂട്ടിനുണ്ടാവും. അത് നാലാമത്തെ കൗതുകം!

ഉത്സവം മകം നാളിൽ ഭഗവാൻ തന്നെ ഒരു ഭക്തന്റെ ശ്രാദ്ധമൂട്ടുന്ന ചടങ്ങുണ്ട്. നാലമ്പലത്തിനകത്ത് ഏഴു മുതലാണ് ചടങ്ങുകൾ. മക്കളില്ലാത്ത ഒരു ഭക്തൻ ഭഗവാനെ മകനായി കണ്ടു. മരണശേഷം പുത്രധർമം പാലിച്ച് ഭഗവാൻ അയാളുടെ ശ്രാദ്ധം മുറതെറ്റാതെ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ഏത് ഭാവത്തിലാണോ ഭക്തർ തന്നെ കാണുന്നത് ആ ഭാവത്തിൽ തന്നെ താൻ അവർക്കും ലഭ്യനാകും എന്ന ഗീതാതത്ത്വത്തിന്റെ ഉത്തമനിദർശനം തന്നെ ഇത്. ഭഗവാൻ നേരിട്ട് ഭക്തന്റെ ചാത്തം ഊട്ടുന്ന ഈ ചടങ്ങ് ഗുരുവായൂരിലെ അഞ്ചാമത്തെ കൗതുകം!

ഉത്സവം കൊടി കേറിയാൽ തട്ടകത്തെ ഒരു ജീവജാലം പോലും പട്ടിണി കിടക്കാൻ പാടില്ല എന്നകാര്യത്തിൽ ഗുരുവായൂരപ്പന് നിർബന്ധമുണ്ട്.

തെക്കെനടയിൽ പ്രത്യേകം സജ്ജീകരിച്ച അന്നദാനകൗണ്ടറിൽ ഒരേ സമയം 1500 പേർക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാം. ഉത്സവത്തിന് കഞ്ഞിയാണ് പ്രധാനം. ഇടിച്ചക്കയും മുതിരയും കൊണ്ടുള്ള പുഴുക്കുമുണ്ടാവും. കൂടെ പപ്പടവും നാളികേരകൊത്തും ശർക്കരപ്പൊട്ടും വേറെ. ഉത്സവക്കഞ്ഞി പാളപ്ലെയിറ്റിൽ പ്ലാവില കൊണ്ട് കോരിക്കുടിക്കാൻ കാൽ ലക്ഷത്തോളം പേരാണ് പ്രതിദിനം ഇവിടെ വന്നെത്തുന്നത്, അവർക്കെല്ലാം ഉപചാര പൂർവം ഭക്ഷണ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിലെ സംഘാടനമികവ് എടുത്ത് പറയണ്ടതാണ്. ഭക്തജനങ്ങളുടേയും സന്നദ്ധസംഘടനകളുടേയും സഹകരണത്തോടെ ദേവസ്വം ബോർഡ് വളരെ ഭംഗിയായി തന്നെ ഇത് നടപ്പാക്കുന്നുണ്ട്.കഞ്ഞികുടിക്കാനുള്ള പ്ലാവില കുത്തി വൃദ്ധജനങ്ങൾ വരെ ഈ യജ്ഞത്തിൽ പങ്കാളികളാവുന്നു.

ഉത്സവം ഒമ്പതാം ദിനം പള്ളിവേട്ടയാണ്.

"പന്നിമാനുഷങ്ങളുണ്ടോ"എന്ന ക്ഷേത്രത്തിലെ കഴകക്കാരൻ പിഷാരടിയുടെ ചോദ്യത്തോടെയാണ് തുടക്കം. വിവിധ മൃഗവേഷങ്ങളിലെത്തുന്ന ഭക്തർ ക്ഷേത്രത്തിനകത്ത് പ്രദക്ഷിണം വെക്കുകയും ഒമ്പതാം തവണ പന്നിയെ ഭഗവാൻ കീഴടക്കുകയും ചെയ്യും. വേട്ടമൃഗത്തെ ക്ഷേത്രപാലന് സമർപ്പിച്ച് ഭഗവാൻ അകത്തേക്കെഴുന്നെള്ളും.

പിന്നെ മണ്ഡപത്തിൽ പ്രത്യേകം തയാറാക്കിയ വെള്ളിക്കട്ടിലിൽ പട്ടുതലയിണയിൽ തല ചായ്ച്ച് ഭഗവാന്റെ പള്ളിയുറക്കമാണ്. മണിയടി ശബ്ദത്തിന്റെ അലോസരം പോലുമില്ലാതെ പന്ത്രണ്ട് പാരമ്പര്യക്കാരുടെ കാവലിൽ ഭഗവാൻ ഉറങ്ങുന്നു. പിറ്റേന്ന് ആറുമണിയോടെ പശുക്കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടുണരുന്ന ഭഗവാൻ പതിവ് പൂജാവിധാനങ്ങൾക്ക് ശേഷം പുറത്തേക്കെഴുന്നെള്ളുന്നു . തീർത്ഥക്കുളത്തിന്റെ വടക്കു ഭാഗത്ത് എത്തുമ്പോൾ സകലവാദ്യങ്ങളും അല്പനേരം നിശ്ചലമാവുകയും ശോകമൂകമായ ഒരന്തരീക്ഷം സംജാതമാകുകയും ചെയ്യും. ഏറെക്കാലം മുമ്പ് ഒരാറാട്ടു ദിനത്തിൽ അവിടെ വെച്ച് കൊല്ലപ്പെട്ട ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ ഉത്തമഭക്തനായ നമ്പീശന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക് മുന്നിലുള്ള ആദരമാണത്. നമ്പീശന്റെ കുടുംബക്കാർ തങ്ങൾക്ക് ദുഃഖമില്ലെന്ന് വിളിച്ചുപറയുമ്പോൾ എഴുന്നെള്ളത്ത് പുനരാരംഭിക്കും. അതിന് ശേഷം അന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ അധഃ കൃതനായി സമൂഹം കണക്കാക്കിയിരുന്ന കിട്ടു എന്ന പരമഭക്തൻ സമർപ്പിച്ച ഇളനീർ സ്വീകരിച്ച കഥ അനുസ്മരിക്കുന്നു. കിട്ടുവിന്റെ കുടുംബക്കാർ നല്കിയ ഇളനീർ സ്വീകരിച്ച് പ്രദിക്ഷിണം പൂർത്തിയാക്കുന്നു.

ജാതീയമായ ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾ

മനുഷ്യന്റെമാത്രം സൃഷ്ടിയാണെന്നും ഭഗവാന്

ഇതിൽ പങ്കില്ലെന്നും ഈ ചടങ്ങ് വിളിച്ചോതുന്നു.
ആറാട്ട് ദിവസം വളരെ വൈകിയാണ് ഉച്ചപൂജ. അതിന് ശേഷം പതിനൊന്നു വട്ടം നടക്കുന്ന ഓട്ട പ്രദിക്ഷിണവുമുണ്ട്. അതോടെ പത്ത് ദിനങ്ങളായി സ്വർണ്ണ കൊടിമരത്തിൽ പാറിക്കളിച്ച സപ്തവർണ്ണകൊടിയിറങ്ങുകയായി.
കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ.......

പുണ്യ സന്തോഷ്- ശാസ്ത്രി ഒന്നാം വർഷം

എന്റെ വിദ്യാലയം

എന്റെ വിദ്യാലയം അതായത് എന്റെ സി.എം.സ്....... എന്റെ കൗമാരം ഓടിതീർത്ത നാളുകൾ. എന്റെ ദുഃഖങ്ങളിൽ ഒരു ദീപമായ് ജ്വലിച്ചുനിന്നതും എന്റെ സന്തോഷങ്ങളിൽ ഒരു സൂര്യകാന്തി പൂക്കളെ പോലെ വിടർന്നു നിന്നതും ഓർത്തിരിക്കാൻ ഒരുപാടു നിമിഷങ്ങളും തന്ന എന്റെ സി.എം.എസ്സില ഒരു അനുഭവത്തെ കുറിച്ചാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.പതിവുപോലെ സൂര്യോദയത്തിനു മുമ്പേ തന്നെ ഉത്ഥാനം ചെയ്ത അച്ഛനും അമ്മയും നിത്യകർമ്മങ്ങളിൽ ലിപ്തരായി. അച്ഛൻ അമ്പലത്തിലേക്ക് പോകുവാൻ തയ്യാറായി ശുദ്ധമായി കുളിച്ചിറങ്ങി. അൽപസമയത്തി നുശേഷം അടുക്കളയിലെ പോരാളിയുടെ വിളിവന്നു കുട്ടാ.......കുട്ടാ....... ഇത് കേട്ടില്ലെന്ന് നടിച്ച് കിടന്ന എന്നെ കുറിച്ച് നല്ല ധാരണയുള്ളതുകൊണ്ടു തന്നെ സ്ഥിരം മിക്ക മലയാളികളെയും എഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്ന യന്ത്രം അതായത് മിക്സി ഓൺ ചെയ്തു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് സ്ഥിരം ഉള്ളപോലെ അമ്മയുടെ ആവലാതിക്കുട്ടി എന്റെ ദിനചര്യയും തീർത്ത് സ്ക്കൂളിലേക്ക് വിട്ടു. അന്ന് ഞാൻ അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. ഇല്ലത്തിനടുത്തുള്ള ബസ്സ്റ്റോപ്പിൽ നിന്നു രാമേട്ടന്റെ അപ്പൂസ് എന്ന വാനിൽ ആയിരുന്നു ഞാൻ പോയികൊണ്ടിരുന്നത്. ഞാനും കൂട്ടുകാരൻ അരുണും കേറി, വർത്തമാനവും പറഞ്ഞു പലവിധം കളികളിലേർപ്പെട്ടു. എന്നെ ഞാൻ ആക്കി മാറ്റിയ എന്റെ വിദ്യാലയത്തിലേക്ക് എത്തി. ഹൃദയ നാഥൻ അതായത് വടക്കും നാഥൻ . വടക്കുംനാഥന്റെ വീക്ഷണത്തിലുള്ള എന്റെ സി.എം. എസ്സിലേക്ക് കയറി ചെലുമ്പോൾ തന്നെ ആകാശനീല ഷർട്ടും, വെള്ള പാന്റും ഇട്ട് കളകളാരവങ്ങളോടു കൂടിയ ശബ്ദം. കുറേ കുട്ടികൾ കളിക്കുന്നു, മരത്തണലുകളിൽ ഇരുന്ന് പഠിക്കുന്നു, വർത്തമാനം പറയുന്നു. അന്തരീക്ഷം മുഴുവനും അശാന്തതയെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ഞാനും അരുണും ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിലേക്ക്നടന്നു. സ്ഥിരമുള്ളതപോലെ അസംബ്ലിക്കായി ബെൽ അടിച്ചു അതിനുശേഷം ക്ലാസ്സുകൾ തുടങ്ങി . അപ്പോഴാണ് സ്ഥിരമുള്ളപോലെ ആ കാറ്റ് വന്നത് . കാറ്റിനു എന്താ ഇത്ര പ്രത്യേകത എന്നല്ലേ ? സി എം എസിൽ ഉള്ള എല്ലാവരും അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആ കാറ്റ് വന്നാൽ മനസ്സ് മുഴുവനും പിന്നെ അമ്പാടി ഹോട്ടലിലാണ്. അവിടുത്തെ മസാല ദോശയുടെയും സാമ്പാറിന്റെയും ഗന്ധം ആ കാറ്റിലൂടെ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ മാടിവിളിക്കും. അങ്ങനെ സമയം കടന്നുപോയി ഉച്ച ഭക്ഷണത്തിനു ള്ള മണിയടിച്ചു, പിന്നെ കുറേ പേർ കഞ്ഞിയുടെ പ്ലേറ്റുകമായി ഓട്ടമാണ്. ആരാദ്യം വാങ്ങിക്കും എന്നുള്ള ഒരു മത്സരാന്തരീക്ഷമാണ്. വാങ്ങികഴിഞ്ഞു വന്ന് ക്ലാസ്സിലെത്തി വട്ടം കൂടി ഇരുന്ന് എല്ലാവരുടെയും കറികളും, ഉപ്പേരിയും, പപ്പടവും, മോരു മൊക്കെ വിതരണം ചെയ്ത് കഴിക്കും. അപ്പോഴാ ണ്പലരുടെയും വീട്ടിലെ വ്യത്യസ്തമായ രുചികളെ ഒരൊറ്റ നാവിൻ തുമ്പിൽ ഒരുക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഉച്ചക്ക് കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെ കാൽപന്തുകളിയുടെ നേരമാണ്. കളികളൊക്കെ കഴിഞ്ഞ് പതിവുപ്പോലെ ക്ലാസ്സിലെത്തിയപ്പോൾ ടീച്ചർ പറഞ്ഞു ഇന്നിനി ക്ലാസ്സ് ഇല്ല.അപ്പോൾ എന്താ ഇല്ലാത്തത് എന്ന് അറിയുവാനുള്ള തിടുകത്തിലായി എല്ലാവരും. ടീച്ചർ പറഞ്ഞു 'റൺ കേരള റൺ' ഒരു പരിപാടി ഉണ്ട് അതുകൊണ്ട് ഇന്ന് നമുക്ക് സ്ക്കൂളിലെ എല്ലാവരും കൂടെ ചേർന്ന് തേക്കിൻകാട് മൈതാനത്തിലേക്ക് പോകണം. അങ്ങനെ ഞാനും എന്റെ ഉറ്റസുഹൃത്തുക്കളായ അരുണും, അനിരുദ്ധം, ബാലനും ബാക്കി ക്ലാസ്സിലെ എല്ലാവരും ചേർന്ന് തേക്കിൻകാട് മൈതാനത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ തൃശൂരിൽ ഉള്ള ഒട്ടുമിക്ക സ്ക്കൂളുകളിൽ നിന്നും, കോളേജ്ജുകളിൽ നിന്നും പരുപാടിയ്ക്ക് പങ്കെടുക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ വന്നിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരുടെ കൈയ്യിലും പല നിറത്തിലുള്ള ഹൈഡ്രജൻ ബലൂണുകൾ തന്നു ഓടാൻ പറഞ്ഞു. അതും ആ വെയിലത്ത് നട്ടുച്ചക്ക്. എന്നാൽ പോലും ഞങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് അത്യുത്സാഹത്തിന്റെയും, അഹ്ളാദത്തിന്റെയും കൊടുമുടിയിലേക്ക് മനസ്സെത്തി. പിന്നെ കുറേ ചേട്ടൻമാർ അവിടെ നിന്ന് പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു " എന്തൂട്ടാ ഈ ക്ടാങ്ങള് പറയണേ ഈ നട്ടുച്ചക്ക് ഇ റൗണ്ടിലൂടെ കിടന്ന് ഓടാനാ?," എന്ന്. ഞാനും എന്റെ കൂട്ടുക്കാരും ഓടാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു .. ഓടി വന്നപ്പോഴെക്കും പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുത്ത എല്ലാവർക്കും ഓറഞ്ച് കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾളുടെ സ്കൂളിലെ ഒരു ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പിന്നെ എനിക്കും കൂട്ടുകാർക്കും ഒന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടി വന്നില്ല, നേരെ ഓറഞ്ച് കൊടുക്ക് ന്നിടത്തേക്കോടി. അങ്ങനെ വേനലിനു ശേഷം വന്ന മഴയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നപോല

ശരീരത്തിലെ കോശങ്ങൾക്ക് ഒരു കുളിർമയേകി ആ ഓറഞ്ച്. സമയം പോയത് അറിഞ്ഞില്ല വൈകുന്നേരം സ്കൂളിനു പിന്നിൽ വാൻ പതിവുപോലെ വന്നു. ഞാനും അരുണും ഒഴികെ ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം വാനിൽ കയറി. ഞങ്ങൾ ഇതൊന്നും അറിയാതെ ചിന്തിക്കുക പോലും ചെയ്യാതെ തേക്കിൻകാട്ടിലൂടെ ബലൂണും പിടിച്ചു ഓടി നടന്നു. വാൻ കുറേ നേരം ഞങ്ങളെ നോക്കി നിന്നു. പിന്നെ ഞങ്ങളെ കാണാതായപ്പോൾ അടുത്തുള്ള സ്കൂളുകളിലെ കുട്ടികളെ കയറ്റാൻ പോയി. ഞാനും അരുണും വാൻ ഇപ്പൊ പോയിട്ടുണ്ടാവും ഇനി എന്താ ചെയുക എന്ന് ചിന്തിച്ചു. അവസാനം ഞങ്ങൾ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി. ലൈൻ ബസ്സിൽ പോവാം എന്ന് . അങ്ങനെ തൃശ്ശൂർ വടക്കേ സ്റ്റാൻഡിലേക്ക് പോയി. ഇതേസമയം അവിടെ വാൻ ബാക്കിയുള്ള കുട്ടികളെ കയറ്റി രണ്ടാമതു വന്നു ഞങ്ങളെ തിരക്കിനിന്നു. സ്കൂളിന്റെ എല്ലാ ദിക്കിലും തിരഞ്ഞു കുറേ പേരോട് ചോദിച്ചു നടന്നു. എന്നിട് ഒന്നും പറ്റാതെ ആയപ്പോൾ രാമേട്ടൻ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ അറിയിച്ചു. ഇതൊന്നുമറിയാതെ ഞങ്ങൾ ചുമ്മാ സംസാരിച്ചു, പാട്ടൊക്കെ പാടി കയറിയിങ്ങു പോന്നു. വാനിലെ മറ്റു കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കൾ രാമേട്ടനെ വിളിച്ചു തുടങ്ങി വാൻ വൈകിയതു കൊണ്ട് . കുറെ നേരത്തെ തിരച്ചിലിനു ശേഷം വാൻ തിരിച്ചു പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ വീട്ടിലുള്ളവരാണെങ്കിൽ ആകെ പരിഭ്രാന്തരായി അന്വേഷിച്ചു ഒരു വഴിയായി. അപ്പോൾ അരുണിന്റെ അച്ഛൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പരാതി, നൽകി. അപ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾ എന്റെ ഇല്ലത്ത് അടുത്ത സ്റ്റോപ്പിൽ ബസ്സ് വന്ന് ഇറങ്ങിയത്. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായതൊന്നും അറിയാതെ ഞങ്ങൾ കെട്ടിപിടിച്ച് വർത്തമാനവും പറഞ്ഞ് നേരെ എന്റെ ഇല്ലത്തെത്തി. അങ്ങനെ അച്ഛനെ കണ്ടു. പതിവില്ലാതെ അച്ഛനെ ഈ നേരത്ത് ക്ഷീണിതനായിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഇതുകൊണ്ടാണ് എന്നുള്ളത് അറിയാഞ്ഞിട്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു "അച്ഛാ ഞങ്ങളിന്നു ലൈൻ ബസ്സിലാണു വന്നത്". അടി പൊളിയായിരുന്നു ഈ ദിവസം. സുജിമോൻ ബസ്സിലാണ് വന്നത് എന്ന് നിഷ്കളങ്കമായിട്ട ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തന്നെ അരുണിന്റെ അച്ഛനെ വിളിച്ചു കുട്ടികൾ ഇവിടെ എത്തി ചേർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നറിയിച്ച ശേഷം രാമേട്ടനെയും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അച്ഛനമ്മമാരുടെ വിഷമമൊന്നും ഞങ്ങൾക്കന്ന് മനസ്സിലായിട്ടില്ല. വർണ്ണ ശബളമായ ഹൈഡ്രജൻ ബലൂണുകൾ കാണുമ്പോഴെല്ലാം മനസിലേക്ക് ഇപ്പോഴും ആ മധുരസ്മരണകൾ പറന്നുയരാറുണ്ട്.

ശ്രീഹരി.കെ.കെ -ശാസ്ത്രി രണ്ടാം വർഷം

ഓർമ്മയിൽ നിന്നും

അനുപമ സി പി
ഒന്നാം വർഷ

ഞാൻ എപ്പോഴും ഓർക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോഴും എന്റെ മനസിൽ അലയടിക്കുന്ന യാത്ര......

അത് തുടങ്ങുന്നത് കക്കിടിപ്പുറം യു പി സ്കൂളിലെ വിനോദയാത്രയിൽ നിന്നാണ് . വീട്ടുകാരില്ലാതെ കൂട്ടുകാരുമായി അധ്യാപകരുമായി അന്ന് ആദ്യമായാണ് ഒരു വിനോദയാത്രയ്ക്ക് ഞാൻ പുറപ്പെടുന്നത്. ചില ശാരീരിക അസ്വസ്ഥതകൾ അനുഭവപ്പൊടാറുള്ളതുകൊണ്ട് വീട്ടിലുള്ളവർക്ക് എന്നെ വിടാൻ വൈമനസ്യമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ വാശിപുറത്ത് ഞാൻ യാത്രയ്ക്ക് ഒരുങ്ങി.

ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിലെ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ സഹപാഠികളുമായുള്ള ഉല്ലാസയാത്ര ഞങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു.

ആട്ടവും പാട്ടുമായി ആദ്യ അരമണിക്കൂർ ഞാനും ഉല്ലാസവതിയായിരുന്നു. പക്ഷെ ഛർദ്ദി എന്ന വില്ലൻ എന്നെ തളർത്തികളഞ്ഞു. അബോധാവസ്ഥയിൽ ഉറങ്ങി കൊണ്ടിരുന്ന എന്നെ എന്റെ അധ്യാപകൻ വിളിച്ച് എണീപ്പിച്ച് പറഞ്ഞു മോളേ സ്ഥലം എത്തി ഇറങ്ങു എന്ന് . സുഖനിദ്രയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വരണമല്ലോ എന്ന കാര്യമോർത്ത് മടിയോടെ ഞാൻ ബസിൽ നിന്നിറങ്ങി കാലെടുത്ത് വെയ്ക്കുന്നത് കേരള കലാമണ്ഡലത്തിലേക്കാണ്. അത്രയും നേരം അലസമായിരുന്ന എന്റെ മനസ്സ് പൊടുന്നനെ തന്നെ ഉത്തേജിക്കപ്പെട്ടതായി. ചുറ്റിലും പച്ചപ്പു നിറഞ്ഞ മൈതാനം പൂക്കളെ തൊട്ടുണർത്തി പാറി പറക്കുന്ന ചിത്രശലഭങ്ങൾ ,കാറ്റിന്റെ തലോടലിൽ കുളിരണിഞ്ഞു തണൽ പടർത്തി വിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന വൻ മരങ്ങൾ കണ്ണിനേയും മനസിനേയും ഒരു പോലെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചകൾ .

എന്റെ ശാരീരിക അസ്വസ്ഥതകൾ എന്നെ വണ്ടിയിൽ വച്ച് തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചോ ? എന്ന് ഞാൻ ഒരു നിമിഷം ചിന്തിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ഒന്നു കൂടെ അകത്തേക്ക് സഞ്ചരിച്ചു. ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പാട്ടിന്റെയും വാദ്യോപകരണങ്ങളുടെയും കാൽചുവടുകളുടേയും ചിലങ്കമണികളുടെയും ധ്വനികൾ കാതുകളിൽ മുഴങ്ങി കേൾക്കാമായിരുന്നു .

നാട്യശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരം നിർമ്മിതമായ ഓരോ കൂത്തമ്പലങ്ങളിലും വിവിധതരം കലാരൂപങ്ങൾ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു. അതിൽ ഒന്നിൽ കഥകളി അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നു. '

കർഷകൻ നെന്മണികൾ വിതറി ഓരോ പൊന്നും കൊയ്യുന്ന പോലെ അധ്യാപകൻ ഒരു പിടി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അടവുകൾ പറഞ്ഞും ചൊല്ലി കൊടുത്തും

നാളേക്കുള്ള നല്ല കഥകളി വിദ്വാന്മാരെ വാർത്തെടുക്കുന്നത് നമുക്ക് കാണാം. അതു പോലെ തന്നെയാണ് അവിടെ ഓരോ കലകളും വാർത്തെടുക്കുന്നത്.

വ്യത്യസ്തമായ അഭ്യാസ രീതികൾ വസ്ത്രധാരണ ശൈലി അങ്ങനെ അങ്ങനെ ......
അവിടെയുള്ള ഓരോ കാഴ്ചകളിലും ഞാനങ്ങനെ മുഴുകി നടന്നു. പൂന്തോട്ടത്തിൽ ചിത്രശലഭങ്ങൾ ആനന്ദത്തോടെ പാറി നടക്കുന്നതുപോലെ..

എന്തെന്നില്ലാത്ത ആനന്ദം സമാധാനം. കലാമണ്ഡലത്തിനകത്ത് നമുക്ക് ഒരു മ്യൂസിയം കാണാം. കലാരൂപങ്ങളുടെ ദൃശ്യാവിഷ്കരണം. ജീവനുള്ളതിനേക്കാൾ ഭംഗിയായി അവ ഓരോന്നും കാണപ്പെടുന്നു.
എന്ത് കൊണ്ടോ?
എന്ത് കൊണ്ടെന്നറിയില്ല ? പിന്നീട് വീട്ടുകാരുമൊത്തും സ്ക്കൂളിൽ നിന്നും കോളേജിൽ നിന്നും ഒരു പാട് യാത്രകൾക്ക് പോയിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും ഓർമ്മകളിൽ ഒളിമങ്ങാതെ കലാമണ്ഡലം അലയടിക്കുന്നു.

യാത്രകൾ മനോഹരമാകുന്നത് നാം അതിനെ ആസ്വദിച്ച് തുടങ്ങുന്നിടത്തു നിന്നാണ് . ശാരീരിക അസ്വസ്ഥകൾ ഓർത്ത് നാം മാറ്റി വെയ്ക്കുമ്പോൾ കാലന്തരത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പിടി നല്ല ഓർമ്മകളെ കൂടിയാണ് നാം ജീവിത പാതയിൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്.
നേരം കടന്നു പോകാം പക്ഷെ ഓർമ്മകൾ അവസാനിക്കുന്നില്ല.

'ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട എന്നോട്" നിമ്ന വിജയ്

ജീവിതത്തിലെ വളരെ ചെറിയ ഓർമ്മകളിലൂടെ മറ്റുള്ളവരുടെ ഹൃദയത്തെ തൊടുക, എന്ന ആഗ്രഹത്തോടെയാണ് നിമ്ന വിജയ് തന്റെ ആദ്യ പുസ്തകമായ "നനയുവാൻ ഞാൻ കടലാകുന്നു" പുറത്തിറക്കുന്നത്. കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും ജേണലിസത്തിൽ ബിരുദധാരിയാണ്. ഹൈദരാബാദിൽ ബിസിനസ് ജേണലിസ്റ്റായി കരിയർ ആരംഭിച്ചു. നിമ്നയുടെ രണ്ടാമത്തെ പുസ്തകമാണ് "ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട എന്നോട്". ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള കുറച്ചുപേരുടെ പേര് പറയാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എത്ര പേരുകൾക്കൊടുവിലാണ് നാം നമ്മെ കുറിച്ച് ഓർക്കുന്നത്? എനിക്ക് എന്നെ

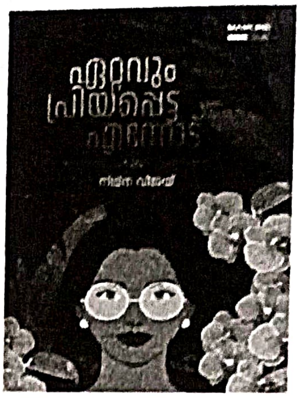

തന്നെയാണ് ഏറ്റവും ഇഷ്ടം എന്ന് പറയാൻ നമുക്കിപ്പോഴും കഴിയാറില്ല. അങ്ങനെ കഴിയുന്നിടത്ത്, നാം നമ്മെ സ്വയം ചേർത്തു നിർത്തുന്നിടത്ത് വച്ചാണ് സത്യത്തിൽ ജീവിതം മാറി തുടങ്ങുന്നത്. അങ്ങനെയൊരു യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയാണ് ഈ നോവൽ. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വൈകാരികതയും കടന്നുപോകുന്ന ഈ യാത്രയ്ക്കൊടുവിൽ എനിക്ക് എന്നെ തന്നെയാണ് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമെന്ന് നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നിടത്ത് ഈ നോവൽ പൂർണമാകുന്നു. 'അതിഥി' എന്ന ഇരുപതുകളുടെ മദ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തിൽ അവിചാരിതമായി വന്നുചേരുന്ന ആളുകളും അവർ അവൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രിയവും അപ്രിയവുമായ ഓർമ്മകളുടെ അടരുകളിലൂടെയാണ് നോവൽ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. വായനക്കാർക്ക് ഇഷ്ടമാകുന്ന തരത്തിൽ ഒരു സിനിമാറ്റിക് ദൃശ്യഭംഗി എഴുത്തിൽ ഉൾച്ചേർക്കാൻ നിമ്നയ്ക്ക് സാധിച്ചു എന്നതാണ് നോവലിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷത. ബാംഗ്ലൂർ നഗരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പുരോഗമിക്കുന്ന നോവലിൽ ആ നഗരത്തിൻറെ പ്രഭാതങ്ങളും വൈകുന്നേരങ്ങളും എല്ലാം തനിമ ചോരാതെ ഒരു ഫ്രെയിം കണക്കെ നിമ്ന അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ താളുകൾ പിന്നിടുമ്പോഴും ഞാൻ തന്നെയായിരുന്നു അതിഥി എന്ന് തോന്നിപ്പോയി. ആദിയും ലയയും സാക്ഷിയും ദേവികയും എല്ലാം എന്റെ ജീവിതത്തിലും പലകാലങ്ങളിൽ പല വേഷങ്ങളിൽ വന്നു പോയവരും ഇപ്പോൾ കൂടെയുള്ളവരും തന്നെ. അതിഥിയെ പോലെയോ വായിച്ചുതീർത്ത പുസ്തകങ്ങൾ പോലെയോ കണ്ടുതീർത്ത സിനിമകൾ പോലെയോ മനോഹരമാവില്ല.

ജീവിതം എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന നാളുകൾ. പക്ഷേ അതുതന്നെയാണ് ജീവിതത്തെ ഇത്ര മനോഹരമാക്കുന്നത്. അടുത്ത നിമിഷം എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് ആർക്കും അറിയില്ല. മുന്നോട്ടു ജീവിക്കാൻ വലിയ സ്വപ്നങ്ങളെക്കാളും നമുക്കു വേണ്ടത് എന്തുവന്നാലും എനിക്ക് ഞാനുണ്ട് എന്ന് വിശ്വാസമാണ്. സ്വയം നൽകുന്ന സ്നേഹം കൊണ്ട് ഞാൻ പൂർണ്ണമാകേണ്ടതുണ്ട്. ആ പൂർണ്ണതയിൽ മാത്രമേ ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാത്തിനെയും അതേ സ്നേഹത്തോടെ ചേർത്തു പിടിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ

ലോകത്ത് മറ്റാരെക്കാളും ഞാൻ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്, വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നല്ല ഒരായിരം അതിഥിമാരെ ഈ ലോകത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തിത്തന്ന പ്രിയപ്പെട്ട എഴുത്തുകാരിക്ക് ഒരായിരം നന്ദി. ഈ നോവലിൽ ഏറ്റവും കൂടുതലായി എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ച ഭാഗമിതാണ് - "ഒരാളെ വെറുത്തു കൊണ്ട് അയാളെ മറക്കാൻ പറ്റില്ല. നീ അർഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും മനസ്സുകൊണ്ട് ഞാൻ നിനക്ക് മാപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്." ഒരിക്കലും കണ്ടുമുട്ടാത്ത അപരിചിതരായി നമുക്ക് പിരിയാം എന്നു പറഞ്ഞു നടന്ന അതിഥിയുടെ വാക്കുകളാണിവ. സ്വാർത്ഥതയ്ക്ക് വേണ്ടി എന്തും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്ത് ഇന്നത്തെ തലമുറയിലെ ഓരോ വ്യക്തികളും നിർബന്ധമായി വായിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒരു പുസ്തകമാണെന്ന് 'എഴുത്ത്' പറയാതെ പറയുന്നു.

കീർത്തന കെ.എസ്
ആചാര്യാ ഒന്നാം വർഷം

കലാലയ ഓർമ്മകൾ

ആഹ്ലാദത്താൽ തുളുമ്പിയിരുന്ന ദിനങ്ങൾ,
സ്വപ്നം കാണാൻ പഠിപ്പിച്ച വാക്കുകൾ,
ഒന്നിച്ചിരുന്നു കഥകൾ കൈമാറിയ നിമിഷങ്ങൾ,
അസൂയ തോന്നും വിധം സ്നേഹം തന്നവർ,
സ്നേഹത്താൽ കണ്ണു നിറഞ്ഞ സന്ദർഭങ്ങൾ,
ഒരുമകൊണ്ട് കീഴടക്കിയിരുന്ന് പ്രശ്നങ്ങൾ,
ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്ന വേദികൾ,
പരസ്പരം കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ച സൗഹൃദങ്ങൾ,
ഒരു പിടി കൊച്ചോർമ്മകൾ തന്ന കലാലയം.........

ഒരിക്കൽ കൂടി ആ കൊച്ചു സ്നേഹത്തിലേക്ക് കടന്നു ചെല്ലാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ,
വിങ്ങലോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു ആ ദിനത്തിനായ്......

രേഷ്മ
ശാസ്ത്രി രണ്ടാം വർഷം

ആത്മസൗഹൃദം

ഇനിയും ഈ പകലിരുളുമത് രാവാകും
ഈ ഇരവു പകലാകും
ഈ പകലൊരോർമ്മയാകും
ആ ഓർമ്മ നീയാകും
ബാല്യത്തിലെൻ കളിമുറ്റത്തോടിക്കളിക്കാതെ
എൻ പുസ്തകത്താളിലെ
മയിൽപീലി കണ്ണിലുറങ്ങാതെ
എൻ വഴിത്താരകളിലെന്നോ
വന്നു നീയെൻ കരം പിടിച്ചു.
വിളിക്കാതെ വന്നതോ
വിധി കൂട്ടിച്ചേർത്തതോ
അറിയില്ല പറയാൻ
വിസ്മൃതിയിലാഴാത്ത വരമീ സൗഹൃദം.

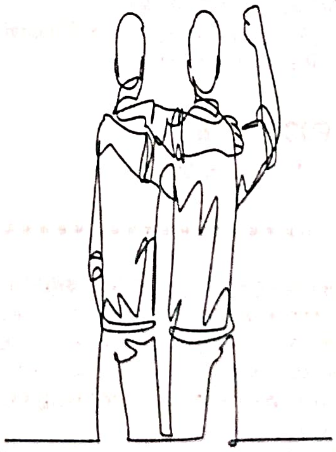

ഡെനിഷ ദാസ്
A2 സാഹിത്യ

എന്റെ വിദ്യാലയം

ഐശ്വര്യ എൻ വി
ആചാര്യ ഒന്നാം വർഷം

ആദ്യാക്ഷരങ്ങൾ ചൊല്ലി പഠിപ്പിച്ചു തന്ന
അറിവിന്റെ നിറകുടമാണെന്റെ വിദ്യാലയം
പൊന്നിതൾ താളുകളിൽ വർണ്ണ-
തൂലികയാൽ ചൊരിയുന്ന ആദ്യാക്ഷരം
ആദ്യമൊന്നുതേങ്ങികരഞ്ഞും വാശിപിടിച്ചും
അമ്മതൻ കൈപിടിച്ച് കയറിയ കൊച്ചുവിദ്യാലയം
അധ്യാപികതൻ സ്നേഹതണലിൽ ഒളിച്ചും
ചൂരൽത്തുമ്പിൽ വിറച്ചും
കടന്നുപോയെന്റെ ബാല്യകാലം
കൂട്ടുകാരൊത്തു കളിച്ചും ചിരിച്ചും
ഉപ്പുമാങ്ങാ കടിച്ചു പഠിച്ചും
തെല്ലൊന്നു വികൃതിയും അല്പം പഠിപ്പും
കൊണ്ടുനടന്നെന്റെ ബാല്യകാലം
വിദ്യാലയത്തിൻ വരാന്ത തൻ തൂണിൽ
ചാരിയൊളിച്ചുകഴിഞ്ഞകാലം
ആ കൊച്ചുകാലം എന്റെ ബാല്യകാലം
അക്ഷരത്തിൻ ചുവടുകൾ പാകിയ ബാല്യകാലം
ഓർമ്മതൻ വാസന്തം വിതറിയ
മാധുര്യമേറിയ എൻ കൊച്ചുവിദ്യാലയം
ആലിൻ ചുവട്ടിലിരുന്നും മാവിൽവലിഞ്ഞു
കയറിയും അഭ്യാസമെടുത്തു നടന്ന മുറ്റം.
ഒന്നു വിറപ്പിച്ചു വന്ന പരീക്ഷയും
പിന്നാലെ വന്നൊരവധിക്കാലവും
ഒരു പടിയുയർത്തിയെന്നെ
കാലവർഷത്തിൻ കണ്ണുനീരിൽ
ആരംഭിക്കുന്ന പുതുവർഷങ്ങൾ
ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും
തോളോടുചേർന്നും മഴയത്തുല്ലസിച്ചും
നടന്നെന്റെ കൊച്ചു വിദ്യാലയം
കാലം പതിയെ നീങ്ങി, കാലചക്രം തിരിഞ്ഞു
മാഞ്ഞുപോകാത്ത ചുവർചിത്രമായി
ഹൃദയത്തിലൊരിടം എൻ വിദ്യാലയത്തിനായ്
എന്റെ കൊച്ചു വിദ്യാലയത്തിനായ്.

എന്റെ കലാലയം

ഐശ്വര്യ പ്രകാശ്
പ്രാക് ശാസ്ത്രി I വർഷം

അത്രമേൽ എന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങിയ വേരുകളാണ് എന്റെ കലാലയം.
ചിതറിക്കിടന്നവരെ ചേർത്തുവെച്ച കലാലയമേ നിനക്കു നന്ദി.
പിന്നെയും എന്തിന് ചിതറിയെറിയുന്നു നൊമ്പരമാംവണ്ണമീ ഓർമ്മകളേ...
പലയക്ഷരങ്ങളായ് ചെന്ന് പലവാക്കുമൊരുമിച്ച് വരികളിൽ പൂത്ത പ്രണയ സൗഹാർദങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുവോ നീ കലാലയമേ... നിന്നുദ്യാനത്തിൽ വിരിഞ്ഞതാം വർണ്ണ പുഷ്പങ്ങളെന്നും മാറോട് ചേർത്ത് വെക്കവേ..

നിൻ ഗ്രന്ഥാലയത്താളുകളിലൂടെ എൻ വിരലുകൾ തഴുകിയ നിമിഷങ്ങൾ
ഏതോ പുസ്തകത്താളുകളിൽ എവിടെയോ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ച മയിൽപീലിയെ പോൽ ഏകാന്തമാകുന്നു നീ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക്... ഇന്നു ഞാൻ തുറന്ന പുസ്തകത്താളുകൾ നാളെ പലരും തുറക്കുമോ..?
ഇന്ന് കൂടെ നടന്ന കൂട്ടുകാർ നാളെ കണ്ണെത്താ ദൂരമായി മറയുമോ..? ഓർമ്മകളിൽ ഞാൻ അതെല്ലാം സ്വന്തമാക്കുമ്പോഴും ആ പടിവാതിലിൽ ഞാൻ അന്യനാണ് എങ്കിലും എൻ ഹൃദയത്തുടിപ്പിൽ വാകയായി, ഗുൽമോഹറായി ഇന്നും ഓർമ്മകളിലെവിടെയോ പൂത്തും തളിർത്തും മറയുകയാണ് നീ കലാലയമേ... കലാലയമേ...!

പ്രിയപ്പെട്ട എനിക്ക്,

സുഖമല്ലേ?എന്നു ചോദിക്കാൻ ആളില്ലാതാവുമ്പോഴൊക്കെ ഉള്ളിലേക്ക് നോക്കുക. മാറ്റം അനിവാര്യമെന്ന് സ്വയം തോന്നും വരെയും നീ ആയി തന്നെ തുടരുക.. വീഴ്ച്ചകളുണ്ടാവും..തളരരുത്! വിജയിക്കുവോളം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. സങ്കടം വരുമ്പോഴൊക്കെയും കരയുക.ചിരിക്കുവാൻ കിട്ടുന്ന ഒരവസരവും പാഴാക്കാതിരിക്കുക. ദുഃഖങ്ങളെ ചിരിച്ചു തോല്പിക്കുന്നൊരു സന്തോഷമായി മാറുക. ക്ഷമിക്കാൻ പഠിക്കുക. തെറ്റുകൾ പറ്റും.ക്ഷമ ചോദിക്കാൻ മടിക്കാതിരിക്കുക. ഒരുതെറ്റിന്റെ പാട് ഒരിക്കൽ മാത്രം സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുക. സമാധാനത്തോടെ ഉറങ്ങുക.ഒത്തിരി സ്വപ്നം കാണുക.ഇത്തിരി മാത്രം പ്രതീക്ഷിക്കുക. മരണത്തെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുക.മടുപ്പില്ലാതെ മനുഷ്യരെ വായിക്കുക. മടുക്കുവോളം എഴുതുക........... സ്നേഹിക്കുക..സ്നേഹിക്കപ്പെടുക... കൊഴിഞ്ഞു പോകുന്നവരെ തടഞ്ഞു വയ്ക്കാതെ,സ്നേഹപൂർവ്വം യാത്രയാക്കുക. ചോർന്നു പോകാത്തവരെ ചേർത്തു നിർത്തുക. സന്തോഷം നൽകുന്ന കുഞ്ഞു കുഞ്ഞു ഇഷ്ടങ്ങളെ നാളേക്ക് മാറ്റി വയ്ക്കാതിരിക്കുക.ഓർമ്മകൾ കൊണ്ട് സമ്പന്നരാകുക! ചുറ്റിലും ആരുമില്ലാതായാലും നീ ഒറ്റയ്ക്കാവുന്നില്ല. ഒറ്റപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ കൂടെയുണ്ടെന്ന് മറക്കാതിരിക്കുക. എന്തെന്നാൽ മറ്റെന്തിനേക്കാളും നീ എനിക്കേറെ പ്രിയപ്പെട്ടതാവുന്നു. അന്നും...ഇന്നും...എന്നും!

അനഘ ചന്ദ്രൻ
ആചാര്യ രണ്ടാംവര്ഷം

തിരിച്ചറിവ്

എല്ലാം
തിരിച്ചാണ്
സംഭവിക്കുന്നത്

മണം
പൂക്കൾ നമുക്ക്
വിളിച്ചുതരികയാണ്.

പൂച്ചകളാണ്
നമ്മളെ കണ്ടെത്തി
അവരെ പോറ്റിപ്പിക്കുന്നത്

മഞ്ചാടിക്കുരുക്കളാണ്
ഇടവഴികളിൽ നിന്ന്
നമ്മളെ പെറുക്കിയെടുക്കുന്നത്

തിരിച്ചാണെല്ലാ -
മെന്നറിയുന്നതാണ്
തിരിച്ചറിവ്

അനുജ പ്രകാശൻ ആചാര്യ

കിനാമരം

ശ്രീമതി ആശാ.ഇ
സാഹിത്യ വിഭാഗം അധ്യാപിക

കവിതപൂക്കുന്നിടത്ത്

പ്രണയത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ തുള്ളി
പെയ്തിറങ്ങുന്നൊരു നേരമുണ്ട്.

അതു നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നൊരു
പുതുമണ്ണിന്റെ മണമുണ്ട്.

ആ മഴ പതിയെനടന്നിറങ്ങുന്ന
നനവുണങ്ങാത്ത ചില ഇടവഴികളുണ്ട്...

അതിന്റെ അറ്റത്തൊരു മരമുണ്ട്...
ഋതുഭേദങ്ങൾ തെല്ലും തൊടാത്തൊരോർമ്മ മരം.

അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരില്ലേ.......
മനസ്സിൽ നനുത്ത നനവുള്ളവർ...
കണ്ണിൽ കനവു കൊണ്ടു മഷിയെഴുതിയവർ...
അവരാണു കിനാവിനു കിനാവെന്നു പേരിട്ടത്.

തളിർത്ത നൽക്കിനാക്കൾ..
വെറുതേ നനഞ്ഞ പാഴ്ക്കിനാക്കൾ..
പിന്നെ... ചില പറയാക്കിനാക്കൾ...

മഴ പെയ്തു തോരാത്തൊരു മരമായതെന്നും
കിനാക്കാണട്ടെ........

ഓർമയിലെ പൊന്നോണം

പൊൻ ചിങ്ങപ്പുലരി വന്നിടും നാളിൽ,
പൊന്നോണനാളും പിറന്നുവല്ലോ,
ഓണക്കാലം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ
ഉണ്ണിക്കെന്നുമാഹ്ളാദമാണ്.

കാലത്തെണീക്കേണം,തൊടിയിലേക്കെത്തേണം,
പൂക്കൾ തൻ സ്ഥാനമറിഞ്ഞിടണം.
പൂവട്ടി വാങ്ങേണം,വീശി നടക്കേണം,
പലതരം പൂക്കളും നുള്ളിടണം.

വട്ടി നിറയ്ക്കേണം, കളത്തിലിട്ടിടണം,
അത്തപ്പൂക്കളമൊന്നൊരുക്കിടണം.
അച്ഛന്റെ കൂടെയങ്ങാടിയിൽ പോവേണം,
പുത്തനുടുപ്പൊന്ന് വാങ്ങിക്കേണം.

ഓണക്കോടിയുടുത്തു കഴിഞ്ഞാലോ,
ഓണസദ്യയുമുണ്ണേണം.
മാധുര്യമേറും പാൽപായസം നുകരണ്ടേ?
പൊന്നൂഞ്ഞാലിലൊന്നുണ്ണിക്കാടിടണ്ടേ?

തൃക്കാക്കരപ്പനെ മുറ്റത്തിരുത്തി,
പൊന്നോലക്കുടയൊന്ന് ചൂടിക്കേണം.
ഓണത്തപ്പനു നൈവേദ്യമായിട്ടു,
ശർക്കരയടയൊന്ന് നേദിച്ചിടാം.

പന്തു കളിക്കേണം, ഗോലി കളിക്കേണം,
തൻ കൂട്ടരുമൊത്ത് രസിച്ചിടേണം.
മാവേലിമന്നാ ഒന്നു വന്നിടുക,
പൊന്നോണ നാളത്രയും ധന്യമാക്കാൻ.

ഒരുമയുടെ ഒരുപിടി നന്മ വിതച്ചു -
കൊണ്ടോണത്തപ്പനെ വരവേൽക്കണം.
ഓണംവന്നോണംവന്നോണംവന്നേ...
എന്നാർത്തു വിളിച്ചു നടന്നിടേണം.

മൃദുല.ഇ.എം

ആചാര്യ രണ്ടാം വർഷ സാഹിത്യം.

കവിത

എന്നെ ഉറങ്ങാനനുവദിക്കാത്ത
ഭ്രാന്തായപ്പോഴാണ് ഞാൻ
അതിനെ വളരാനനുവദിച്ചത്
എൻ സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം
കുറേ വാക്കുകളിൽ ബന്ധിച്ച്
അവയെ കവിതകളാക്കി,
പക്ഷേ അവയിൽ ചിലതിനെ
ഞാനൊരിരുട്ടുള്ള
കാട്ടിലാണ് സൂക്ഷിച്ചത്
കയ്യിലെണ്ണാവുന്നവ മാത്രം
വെളിച്ചം കണ്ടു
ഗുഹ്യമായതാകട്ടെ ഇന്നും
അതേ തമസ്സിലെൻ
പേനയാൽ രേഖപ്പെടുത്താനാകാതെ
ഉള്ളിലെ കണ്ണീരിന്റെ
ചെറുനോവായി ആർക്കും
അറിയാത്ത നീറ്റലായി
ഇപ്പൊൾ വീണ്ടും
ഉറങ്ങാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല.

സരസ്വതി
ആചാര്യ രണ്ടാം വർഷം
വ്യാകരണം

രാത്രിയെ പ്രണയിച്ചവൾ

രാത്രി അവളുടെ കൂട്ടുകാരിയായിരുന്നു...
വെറും ഇരുൾ മൂടിയ രാത്രിയല്ല....
പകലവൾകേകിയ അനുഭവങ്ങൾക്ക് കാതോർക്കുന്ന രാത്രി.
നിശബ്ദത രാത്രിയുടെ മറുപടിയും.
അവളുടെ കളിചിരികളും പരിഭവങ്ങളും
രാത്രി നിശബ്ദമായി കേട്ടുനിന്നു...
അവളുടെ സങ്കടമൗനങ്ങളിൽ.
എവിടെനിന്നോ രാത്രിയുടെ ഇളം കാറ്റവളെ കെട്ടിപിടിച്ചൊന്ന് തലോട്ടും
പതിയെ അവൾ ഉറക്കത്തിലേക്ക് ....
പുതിയ പുലരിയും അനുഭവങ്ങളും
അവൾക് സമ്മാനിച്ചതെല്ലാം അടുത്ത രാത്രിയോട് പറയാൻ വേണ്ടി.....
അവൾ വീണ്ടും രാത്രിയെ കാത്തിരിക്കും....

സാൽവ ശാസ്ത്രി മൂന്നാം വർഷം

വേവ്

എൻ പ്രണയമിന്നിതാ ചിറകറ്റ ശലഭമായ്
പ്രാണന് വേണ്ടി പിടഞ്ഞിടുന്നു.
ഏറെ മനോഹരിയാം ശലഭത്തെ
ഇന്നവൻ ഏറെ വിരൂപിയായ് തീർത്തിരുന്നു...
അവനായ് ജനിച്ച പാതിയാം 'നീ'-
യെന്ന വാക്കിൽ മതിമറന്നുനിന്ന നേരം,
നീയറിഞ്ഞീലത്
തേനാൽ പൊതിഞ്ഞൊരു നഞ്ചാണെന്ന്.

ജലമെന്നു തോന്നുന്ന വെള്ളമെന്തോ
അവൾ തൻ മുഖത്തേക്കൊഴിച്ച നേരം,
പ്രണയം കൈമാറിയ കണ്ണുകളും
അവനാദ്യമായി ചുംബിച്ച കവിൾത്തടവും...
ഏറെ നുകർന്നധരങ്ങളും പൊള്ളി
വികൃതമായി തീർന്നിരുന്നു.

ആ ശലഭമിന്നിതാ ക്രൂരിരുട്ടിൽ
സ്വയം പഴിച്ചങ്ങിരുന്നിടുന്നു.
പഴിക്കേണ്ടതവനെയാണെന്ന കാര്യം
വിസ്മരിച്ചോ ശലഭമേ നീ....
ഇനിയും ചിറകുകൾ നെയ്തെടുക്കാം
ഇനിയൊരു ലോകം പടുത്തുയർത്താം
അവിടെ നീയൊരു കാവലാകൂ
വെന്ത ശലഭങ്ങൾക്കൊരമ്മയാകൂ
അവരെ പറക്കാൻ പഠിപ്പിക്കൂ... നീ
അവരും പറക്കാൻ പഠിച്ചിടട്ടെ.

അർച്ചന പി എസ്

ശാസ്ത്രി രണ്ടാം വർഷം

Samudhyatha AC

A2

പെണ്ണേ, നീ തീയാവുക!'

ഗൗതമി കൃഷ്ണൻ
ശാസ്ത്രി രണ്ടാം വര്ഷം

പണ്ടാരോ പറഞ്ഞ് കേട്ടതാണ്, പെണ്ണേ നീ തീയാവുക! ആ തീയിൽ വെന്തു തീരേണ്ട ജന്മങ്ങളുടെ എണ്ണം അധികം ആയതുകൊണ്ടാവാം അവൾ തീ ആയില്ല, പകരം ജലമായി, കുളിരായി, തണുപ്പേകി.. എല്ലാവരും ആ തണുപ്പിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തി, അതിൽ നിർവൃതി അടഞ്ഞു, സന്തോഷിച്ചു... അവളും ആ കുളിർമഴയായതിൽ സന്തോഷിച്ചു, അവളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ സന്തോഷം കണ്ടപ്പോൾ. പക്ഷേ ആരും അവളിലെ ഭാവവ്യത്യാസങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയില്ല, അവൾക്ക് ചിലരോട് പ്രണയമായിരുന്നു, ചിലരോട് സൗഹൃദവും, എന്നാൽ ചിലരോട് കേവലം മരവിപ്പ് മാത്രം... എങ്കിലും കുളിർമഴ ആയിരുന്നതിനാൽ അവൾ ചിലർക്ക് ഉമ ആയിരുന്നു, ലക്ഷ്മി ആയിരുന്നു, സർവംസഹ ആയിരുന്നു..അതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ ചിലർ ആ മഴയുടെ കുളിരിനെ മുതലെടുക്കാൻ നോക്കി, എങ്കിലും സർവംസഹയുടെ പുറംചട്ട അണിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അവൾ പ്രതികരിച്ചില്ല, എല്ലാം സഹിച്ചു, ഭൂമിയെ പോലെ... അവസാനം ഏതൊരു മനുഷ്യനേയും പോലെ അവളും പ്രതികരിച്ചു, പോരാടി! ആ കുളിർമഴ പ്രളയമായി, കൊടുങ്കാറ്റ് വീശി, അന്നവൾ പൊഴിച്ച കണ്ണീരിനു തീയേക്കാൾ ചൂടായിരുന്നു.. എല്ലാവരും ഭയന്നു. തീ കത്തിയാൽ ജലം വെച്ച് കെടുത്താം, എന്നാൽ എല്ലായിടത്തും ജലമായാൽ എങ്ങനെ എതിർക്കും എന്ന് ചിന്തിച്ചു സർവരുടേയും തല പുകഞ്ഞു. സർവംസഹ ആയിരുന്നവൾ സർവസംഹാര ആയി, ഭദ്രകാളി ആയി, രുദ്രരൂപിണി ആയി. അന്ന് എല്ലാവരും ജലത്തിന്റെ ശക്തിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഇനി ഒരു പെണ്ണും ജലമാവരുത്, അതിന്റെ സാമർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിയരുത് എന്ന് സമൂഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടാവണം എല്ലാവരും പറഞ്ഞുപരത്തിയത്, 'പെണ്ണേ, നീ തീയാവുക'!!!

മഴ

മഴയെ നീ കുളിരേകി
എന്നരികത്തു വന്നു മറയവേ
മനം കുളിരണിഞ്ഞു എൻ
ജീവൻ നിറഞ്ഞു തഴുകവേ

നിൻ തണുപ്പിൽ ഞാൻ ചേരവേ
എൻ മിഴി നിറയെ നീ നിറയവെ
നിൻ തണുപ്പിൻ തുള്ളിയിൽ
ഞാൻ നൃത്തം ചെയ്യവേ

കാറ്റേ..... കാറ്റേ......
നീയെൻ മനസ്സിൽ ചാരി നിൽക്കവേ
മനസ്സുനിറയെ എൻ മനം കുളിർക്കുമോ
കാറ്റേ നിൻ കുളിർമഴ അറിയാതെ മണ്ണിൻ ഗന്ധം പകരവേ

എൻ ജീവനാം മഴത്തുള്ളി പോൽ
മണ്ണിൻ ഗന്ധം, വായു നിറയവേ
കാറ്റിൽ നീ അറിയാതെ എൻ
കൂട്ടായിമനം നിറയെ കുളിർത്തുചേരവേ

ഹാ നന്മനിറഞ്ഞ കുളിരേകുന്ന മഴയെ
നീയെൻ പ്രാണനെ ചേർത്തുനിർത്തവേ
നീയെൻ കുളിരിൽ അലിയവേ
ഞാൻ മായുന്ന നിമിഷം പോൽ വരെ.

മിഥുന ഇ. എം
ശാസ്ത്രി രണ്ടാം വർഷം

ഏകാന്തത

ഞാനാ മുറിയിൽ മൂലയിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് ഇരിക്കവേ
എന്തോ ഒരു നിശബ്ദത
എവിടെനിന്നോ ഒരു മൂകത
അറിയാതെ എൻ മിഴികൾ നിറഞ്ഞൊഴുകവേ....
പതിയെ ഒരു കാറ്റ് വന്നെന്നെ തഴുകി ഒളിച്ചുവോ
എന്തിന് ഞാൻ ഇന്ന് ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കുന്നു
ആരെയോ എന്തിനെയോ ഭയക്കുന്നു ഞാൻ
എൻ ചങ്കുറപ്പെല്ലാം ചോർന്നു പോയോ
എന്തോ ഒരു ഉൾവലിവു പോലെ

ദേവിക മേലേപ്പുറത്ത്
ആചാര്യാ രണ്ടാം വർഷം

മുക്തൻ

രാമൻ കുന്നംപറമ്പ്
A2

കൺതുറക്കുമ്പോൾ തുളച്ചുകയറുന്ന
ബാഹ്യലോകത്തിൻ പ്രകാശരശ്മി
അന്ധകാരത്തിൻ പുറത്തെത്തുമെന്നു ഞാൻ
ഉള്ളാലൊരിക്കലും കരുതിയില്ല.
രക്ഷപ്പെടാമെന്ന ചിന്തയില്ല
ലോകകാഴ്ചകൾ കണ്ണിന്നു മുന്നിലില്ല.
ഉയിരിന് ഭയന്നെന്നുമുള്ളിൽ കിടന്നു ഞാൻ
പല വ്യാഴവട്ടങ്ങൾ മാറിവന്നു
ഒടുവിൽ ഞാൻ മുക്തനായ് പുറമേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ
ലോകം പുരോഗമനവാദിയായി.
ഇവിടെ ഞാൻ മാത്രമേകനാം വിഡ്ഢിയായ്.

Exploring the Enchanting World of Central Sanskrit University Guruvayoor Campus

Dr. M K Sheeba

Assistant prof. Department of English

In the heart of Kerala's cultural gem, Thrissur, lies a sanctuary of knowledge and tradition—the Central Sanskrit University Guruvayoor Campus. Nestled amidst the vibrant streets and bustling markets of this historic city, the campus stands as a beacon of enlightenment, drawing seekers of wisdom from far and wide. Here, amidst the lush greenery and the gentle sway of palm trees, children embark on a magical journey into the depths of Sanskrit, guided by scholarly teachers who illuminate their path with wisdom and grace. As the morning sun bathes the city in its golden light, the students of the campus emerge from the vibrant streets of Thrissur, ready to embark on a journey of discovery and enlightenment. For them, the city itself becomes a living classroom—a kaleidoscope of sights, sounds, and experiences that enrich their understanding of Sanskrit culture and tradition.

From the majestic Vadakkunnathan Temple, with its towering gopuram reaching towards the heavens, Thrissur is a treasure trove of cultural riches waiting to be explored. Step by step, the children traverse the hallowed halls of the campus, each corner steeped in history and tradition. From intricately carved doorways that whisper tales of ancient civilizations to the tranquil gardens where verses of Sanskrit poetry bloom like fragrant flowers, every corner of the campus is a testament to the beauty and richness of Sanskrit culture.

But it is not just the physical beauty of the campus that captivates the children; it is the brilliance of their teachers that truly sets their hearts ablaze with passion for learning. Like guiding stars in the vast expanse of the night sky, the teachers of the Campus shine with knowledge and wisdom. With patience and dedication, they nurture the minds of their young disciples, instilling in them a deep love for Sanskrit and a thirst for knowledge that knows no bounds.

In the classrooms adorned with ancient scrolls and vibrant tapestries, the children sit in rapt attention as their teachers weave tales of gods and goddesses, of heroes and legends, all in the timeless language of Sanskrit. With each word spoken, a new world unfolds before their eyes, a world where imagination knows no limits and dreams take flight on the wings of ancient wisdom. But beyond the confines of the classroom, the children of the Campus engage in a myriad of activities that enrich their learning experience. From dramatic performances that bring ancient myths to life to spirited debates that ignite their intellect, every moment spent on the campus is a celebration of the beauty and depth of Sanskrit culture.

And as the day draws to a close and the sun dips below the horizon, casting its final rays of light upon the campus, the children depart with hearts full of gratitude and minds ablaze with

inspiration. For in the hallowed halls of Guruvayoor Campus, they have discovered not just a place of learning, but a sanctuary of knowledge, where the beauty of Sanskrit illuminates their path and guides them towards a brighter future. From this enchanting world, the language of Sanskrit is not just taught; it is lived and breathed, a vibrant tapestry that weaves together the past, the present, and the future. And amidst the laughter of children and the wisdom of scholars, a timeless journey unfolds—one of discovery, enlightenment, and endless possibilities.

THE GIRL AND THE SHOOTING STAR FROM SOUTH

"Sree..... where are you? "Mother asked like every day. "she's watching the sky. Mom; what a mad girl "Appu was laughing when he told this. Mother was very annoyed by her every action like this. At night she always goes outside and watches the starry sky in the darkness. Mom was done with her. She won't listen to her words. "I don't know what's in the sky to see this much "Mom talked to herself. Come let's know who Sree is. She's a beautiful girl of nine years. Who always dream about having a tree house in the jungle. She's a child who always wants to play with her little kittens and sheep at her home. She was a girl full of dreams. She likes to jump in the waterfalls and do a lot of things with her friends.

Sree doesn't have that many friends. Her friends were her pets and beautiful trees at her home. She loved nature from a very young age. She was so curious when she watched butterflies. She always dreams of becoming a nature princess. She was so pure and innocent. Everybody loved her. She was so pleasant. Her life was like a feather in the air. She was so contemptuous that even the blessing of a little flower could make her the happiest. From a very young age, she started to read books. "The Secret Garden "was her favourite book. One day Sree started to make a garden like that, but poor Sree couldn't complete it. Anyway, she read another book "The Adventure of Tom Sawyer" and she changed her mind again; now she wants to do adventures. So that she decided to make a tree house in her backyard. There was a huge tree. She started throwing ropes and trying to climb on them but her mom stopped her and once again her plans failed. Like all the time again she changed the book.

One day her Appu was talking to his friend Raju at night time at the roadside. Suddenly a glowing thing appeared in the sky. They were become so amused and recognized that it was a comet. "What comet? A shooting star" Sree became so amazed when she knew about this incident. "Oh' I want to see a comet," Sree asked her brother with a sweet smile. "Ha Ha! It won't appear in front of stupid girls "Appu tries to tease her like this. Sree became impatient "Then I will watch a comet "she replied "Let's see "she replied with a naughty smile. from that day onwards Sree always came out of the house and started to watch the starry sky. When electricity is gone others will be sad. But our Sree became the happiest that she could watch the sky clearly at that time. She tried every day to watch the sky. With so much patience; with so much hope. It was like finding a ship in the big wide ocean. But she was sure that she would find that ship soon. Days passed. She saw rockets and planets but couldn't see a comet. She was sad at first at eventually it became her happiness. Watching the sky at night became her peaceful time. It gives her pure joy and satisfaction. As the year passed, she sat

out alone to watch the sky. When she felt she was alone she watched the starry sky. She has forgotten why she started it. Now it became her happiness. Days passed years passed; now she is twenty-seven. Still, she watches the starry sky. it's just her and the starry sky.

One day, news emerged that thousands of shooting stars were coming together. It's a rare seen to watch. The child in Sree woke up again. She remembered by she started it all. And that purpose is going to be fulfilled. She was so happy Sree was a college student now. One day these shooting stars appeared on a holiday. She was relieved. That night she came out from home and started watching the sky. But it was like a usual day nothing happened. The kid in her became sad again. "I was wrong… I'm not lucky" Sree thought. The next day she noticed a lot of media posts that so many people witnessed that rare scene. She didn't see many things. She took her things and went to her college hostel. "Maybe someday I will "she thought. One day she reached the hostel and once again went to the terrace. She heard that in the southern sky, it would appear. With so much hope and positivity once again. she lay on the floor and watched the starry sky. At 12.02 there comes the first shooting star of her life. Her eyes filled with tears. Yes. I did. Thank you. God that day she was the happiest girl in the world.

Arundhati C R

SS2

Role of technology and social media in developing language skills

Science and technology play a very crucial and inevitable role in the present scenario of the world. Science has attained the maximum of its height in just a few decades and this are distinctly visible in every instance of our human life. When washing machines, grinders, automated sweeping systems, etc. replaced the traditional human hands, it fuelled the growth of many multi-specialty hospitals around us. We always love to ease things.

Hospitals are often considered as a part of development these days but is it a development or an icon that shows cases and healthy society around it? Technology and science have not only made us physically unhealthy but mentally too. We had a time when we used to remember or store the phone numbers of our dear ones in our brains. Now time has put itself on a fast-forward phase where we can't even recollect our memories without a box without emotions just a memory that is a cell phone;

Now, that technology and science advanced, social media has replaced many human relations. The revolution cost of social media was not simple as this even made us text or WhatsApp our loved ones that we love or care for them instead of

personally, making them feel loved or cared. Text however we are not capable of
expressing emotions beyond emojis which have broken many innocent
relationships. Social media addiction exhibits its worst phase when a mom has to
send notifications in WhatsApp whenever the food is ready for the family. When
parents say that they will text or call, the child eventually develops a feeling that
social media is much more prior than personal relations. Afterwards blaming them
for overuse of social media doesn't make any sense.

Coming to the topic of language learning, the easiness of learning a language
depends upon the learner. Or do I blame so much on social media in the
aforementioned passage, that the one who is used to social media can appeal to it
without any objection? I have someone who said; What we seek, seeks us. That is,
if you are seeking positive benefits, you will get it and vice-versa. Social media has
many advantages such as accessing resources, building communication among
many, and much more of which, easy access to the resources is the prime benefit.
In earlier days, learning a language was a Herculean task since resources were
tough to access. But in the present scenario, as technology and social media
prevail, this cumbersome task is easier.
Let discuss the role of social media in language learning first. A learner, being
thirsty for knowledge always requires either resources or a mentor to seek
knowledge from. Both these amenities can be easily accessed via social media
nowadays. Many online sites, libraries, and references are available online on
social media. Also, whenever you research a particular topic or subject references
in social media once, then related suggestions can be auto-feed to all your social
media pages which add to your curiosity and enthusiasm. For example, when you
search for German language resources, the social media form that instantly updates
you with all related resources, facts, and information spread over it is possible. But
already usage of social media for resources can damage many of our organs such
as eyes (screen usage), and ears (usage of headphones for video or live sessions
continuously) and even lessens the brain capacity with radioactive signals. This is
where technology importance emerges.

Technology hence plays a very crucial and inevitable role where social media is
less effective. It allows to download video sessions to see offline so issues of

continuous listening can be minimized. However, resources can be printed using
technology so that over-strains from screen rays are minimized. Using resources
offline ensures much more accessibility, robustness, and safety for learners. Also,
some social media apps (such as Duolingo) and technology inventions (AI for
language learners) can be used very effectively by a good learner. He/she can even
vocally chat with AI in the language and hence assess themselves.
Many institutions are nowadays offering online courses through various social
media (even some courses have personal trainers and flexible timings) and the
source is using technology for language learners which adds to an easier and
smoother environment meant for a real learner to learn a language. However, traditional language learning has also its benefits such as it enhances more colloquial ways of using a language. Language learning through social media also
opens many gates of opportunities for a learner which adds to their career, knowledge, personal life, and professional life. These benefits are advantages of
getting exposure that may not be possible in the traditional way of language
learning. However, both ways of language learning can need to be considered the
best or the worst since everything has its limitations and is hence completely dependent upon the learner's attitude.

However, for a good language learner, social media and technology when used
efficiently and effectively can create a mysterious appearance of learning and exposure to an oeuvre of advantages, benefits, and opportunities. As the following
anonymous lines suggest:

What do you think is seeking you;

Take the positives from Oeuvre;
Not negatives;
Be it social media, technology,
or anything.

Arya Narayanan S3

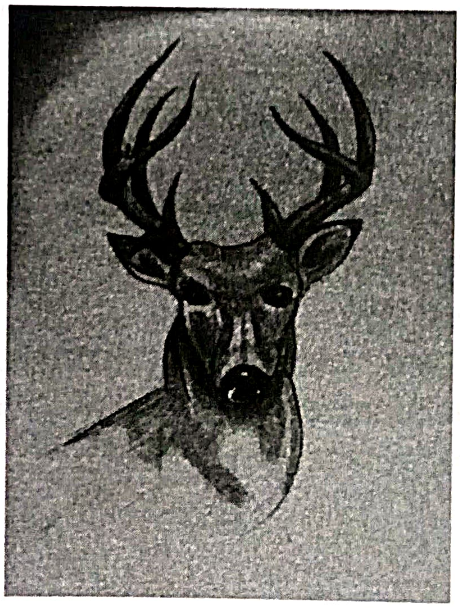

ARCHANA -S2

Relationship note

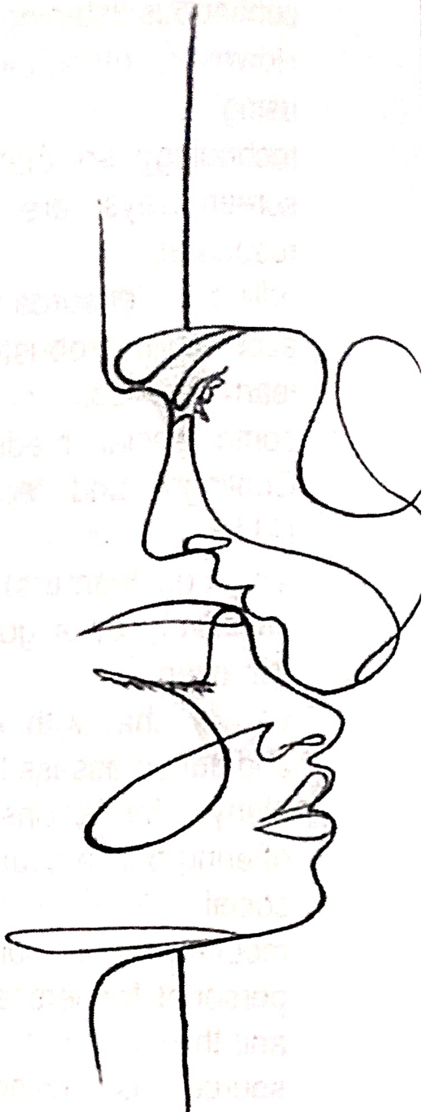

I think we got no issues cause we are not
stressed out about our insecurities.
The thing I love the most about you is you love
yourself and so am I.
You don't need me to be happy and so am I.
We hate drama, don't we? That's the second
common thing about us.
We'll be good by ourself, but when we catch
feelings!? Nah, we know how to handle it. Isn't
it?
You never fail to reach out to me, whenever I
felt low.
You never fail to keep me warm, whenever I
felt cold.
I can also do that for you.
Actually, I wanna do that for you.
Don't be stressed about our duties in a
relationship.
If there is a list of duties in our relation it will
be conditional.
I love the way you love me.
No conditions.
Just love.
If, you need a break you can have it no doubt at all.
No promises, you can always reach me out whenever you need a hug or a
happy face.

Gayathri k - SS2

In Search Of

Through the heights of the mountain

To the depth of the Ocean

I am in search of the true knowledge.

Among the friends and foes
The relatives and strangers
Life is in search of the red person.

Despite the words and action
Hearing the lies and cheats

Ears are in search of the ultimate truth.

In between the walls and fence
Or the sounds of silence
People are in search of the boundaries.

The vision of ashes and
The darkness of light urges the
Day to be in search of the flaming fire.

Peeking through the lips and cheeks
And some faking smile
Faces are in search of a hearty laugh.

At last; the happiness of the soul
I was in search of myself
Where I found the REAL ME!

Saraswathi K.R

ANTHIMA PS2

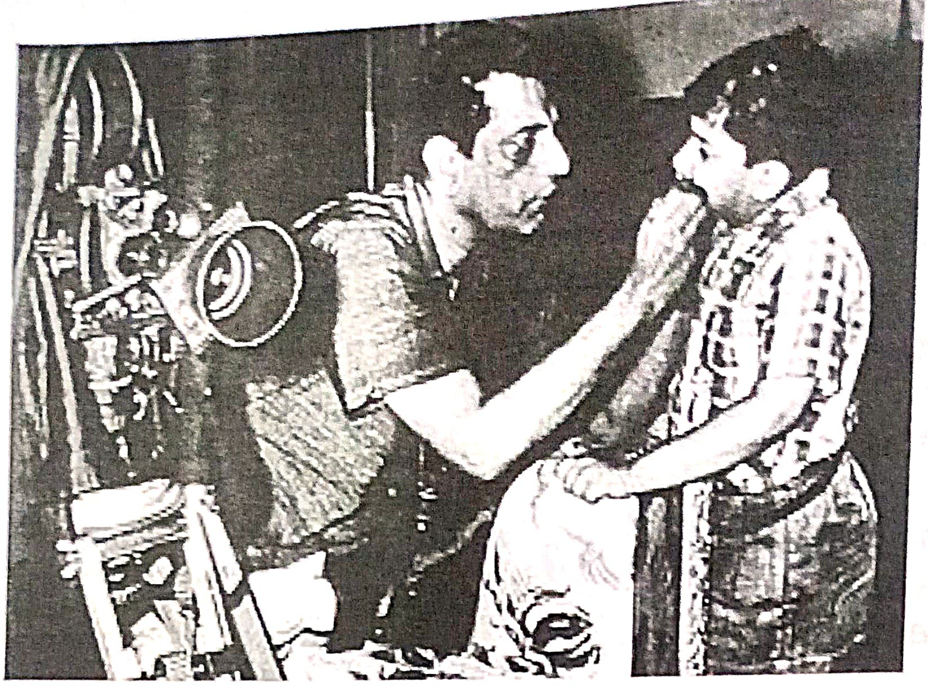

Short Film Review _ TWO

Sathyajith Ray One of the most famous directors in India. He directed many films and short films. He directed one famous short film "TWO".

TWO is a popular short film directed by Sathyajith Ray. This is a short film without dialogues. There are only two characters in this short film. One Rich Boy and one Poor Boy. The Name of this short film Represents the two boys, two types of living habit, two types of culture, two types of freedom and many more things.

The Rich Boy have many new toys. The poor also have toys but it's old model. He is a good opponent. At the same time. The rich Boy showing his dominance to the poor boy. At the last the Rich boy destroy Poor boy's kite. But the poor boy can do anything because he has lots of freedom.

This is a good short film that I have ever seen. Only 12 minutes but 12,000 meanings are there.

Parvana t

Prackshastri 1st year

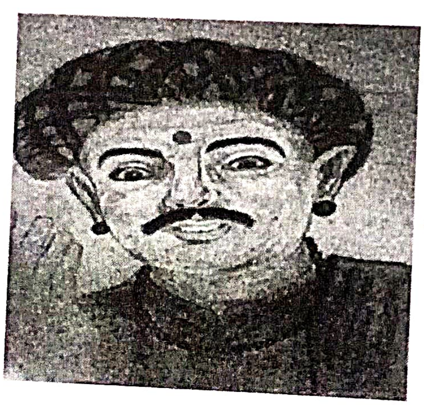

Jayakrishnan S1

संस्कृत और संस्कृति

विलसन् महोदय का मतानुसार -
"संस्कृतस्य प्रतिष्ठे द्वे। संस्कृत संस्कृतिस्थथा।।''
संस्कृत पद 'सम' उपसर्ग 'कृ' धातु से निष्पन्न हुआ है। संस्कृत प्राचीन भाषा हि देवभाषा है। संस्कृत से ही हम संस्कृति के बारे में अवगत हो पाएगे । कहा गया है -
"सम् उपकरोति इति संस्कृतम्।"
संस्कृति को जानन् है तो पहले संस्कृत को पहचानो। संस्कृत में बहुत सारे ग्रन्थ है जैसे की रामायण, उपनिषद, महाभारत, श्रीमद् भगवद्गीत इत्यादि जिसमे संस्कृत का महत्व और संस्कृति के बारे में जान पाएंगे। जो संस्कृत में लिख हुआ ग्रन्थ है उसके आधुनिक युग के लिए बहुत सारे उपदेश दिआ गया है। जैसे - कार्य में ध्यान न तु फल :
भगवन श्रीकृष्ण अर्जुन को समझाते हुए बोल रहे थि आप कार्य में ध्यान दीजिए कर्म करिए फल का आशा मत सखो। इस संसार में जितने भी प्राणी है हमेशा कार्य करे से पहले फल कि आशा रखते है जिसके वजह से फल अगर अपने मतानुसार नहि आया तो दुःखी हो जाते है। इसलिए जीवन में शान्ति प्राप्त करनी है तो फल में ध्यान रखे विना कार्य का आरम्भ करो। क्योंकि - "अन्त ही आरम्भ है" अपने ऊपर विश्वास सर्वदा जो भी कार्य करो हमेशा अपने उपर विश्वास रखना चाहिए। केवल अपने ऊपर विश्वास रखो न तो मित्र के ऊपरा क्योंकि चाणक्य नीति में लिखा हुआ है -
न विश्वसेत कुमित्रे च
मित्रे चाति न विश्वसेत
कदाचित कुपितं मित्रं
सर्वं गुह्यं प्रकाशयेत्
क्रोध का निर्मूलन
क्रोध करने से जो काम आपके हाथों में आ सकता है वह दूसरे के हाथों में चला जाएगा। क्रोध एक ऐसा चीज है जो मनुष्य को खोखला कर देता है। बुद्धि को भी नष्ट करदेता है। तो क्रोध का स से निकलने का सदा प्रयत्न करो।
सदा प्रसन्नता
श्रीमद् भागवत गीता अनुसार हमेशा प्रसन्न रहना सीखो क्योंकि दुख देने के लिए कष्ट पहुंचाने के लिए समाज है ना। इसीलिए सर्वदा प्रसन्न रहो।Life is very short so enjoy every moment अति का वजन।
Too much is bad अति सर्वत्र वर्जयेत।
श्रीमद् भागवत गीता में लिखा हुआ है कि किसी भी चीज़ अगर ज्यादा हो तो अच्छा नहीं। त्याग करना सीखो
हमेशा त्याग करना सीखना चाहिए जैसे एक व्यक्ति का शरीर ठीक नहीं है तो उसको कुछ चीज़ों के वारने किया जाता है। अगर वह नहीं मानेगा तो क्या उसका शरीर स्वस्थ रहेगा इसीलिए त्याग करना सीखो। ऐसे ही बहुत सारे उपदेश संस्कृत में मिल जाएंगे। संस्कृत को पहचान लिया तो संस्कृति को भी जान जाएगा । संस्कृति का महत्व हमारे जीवन में भी है। यथा संस्कृति का महत्व वासुधैव कुडुंबकं
हम सब एक जैसे है तो किसी भी प्राणी में भेदभाव नहीं होना चाहिए। यही हमारी संस्कृति बता दी है। अयं निजः परो वेति गणना लघुचेतसाम्। उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुम्बकम्।।
समत्व का भाव
हमारी संस्कृति यही कहती है कि जीवन में कदापि छुआ छटी का भेदभाव नहीं रखना चाहिए। अगर यह ब्राह्मण यह शुद्र एक क्षत्रिय ऐसे है भाग्य में विभाजित करेंगे तो कभी देश आगे नहीं जाएगा। इसीलिए समस्त का भाव रखो
विश्व बंधुत्व भावना
हमेशा सभी लोग भाई बहन बंधु के हिसाब रहना चाहिए। सभी लोग दूसरों से शत्रुघ्न को छोड़कर बंधुत्व का हाथ बढ़ाएंगे तो देश हमेशा उन्नति के स्थर पर रहेगा। यही हमारी संस्कृति है । इसे भूलना नहीं चाहिए।

रीती और परंपरा

हमारे प्रांत में भी बहुत सारे रीति रिवाज परंपरा है। यही हमारी संस्कृति है। इसे आगे लेकर चलना है।
संगीत और नृत्य
संगीत के माध्यम से नृत्य माध्यम से किसी भी संस्कृति को पहचान सकते हैं। जैसे कि हमारा उड़ीशा का नृत्य है ओडिशी वही हमारा संस्कृति है तो उसे बचाए रखना चाहिए।

संस्कृत और संस्कृति का संरक्षण

रजी ने भाषा देव भाषा को संरक्षण करेंगे तो हमारा संस्कृत बचाए रहेंगा। संस्कृत है तो संस्कृति है। एक भी व्यक्ति संस्कृति और संस्कृति को बचाने के लिए घड़ा हो गया तो कोई नहीं रोक सकता। जैसे बहुत सारे तारीफ होकर भी चंद्र के करने से छुप जाते यथा
वरमेको गुणी पुत्रो न च मूर्खशतान्यपि ।
एकश्चन्द्रस्तमो हन्ति न च तारागणोऽपि च ॥
संरक्षण का उपाय

- संस्कृति को अपना कर उसके रीति नीति से चलना।
- संस्कृत का प्रचार प्रसार
- मातृभाषा को महत्व देखकर अपने संस्कृति का प्रचार-प्रसार।
- लोगों में जागरण करवाना।
- परंपरा के साथ चलना
- संस्कृति और संस्कृत के खिलाफ व्यक्तियों को समझना।
- माध्यमिक स्तर में संस्कृत पठान का बाध्यता मूलक विषय हो।
- संस्कृत के ग्रन्थ कविता ओं का प्रचार करो।
- वृद्ध व्यक्तियों के संगत बच्चों को रखो।

- चाहत लो की संस्कृति और आधुनिक परंपराओं में मेल रखना।
- संस्कृत और वैज्ञानिक तथ्यों को छोड़ना।
- संस्कृत पर आकर्षित करवाना।

संस्कृत और संस्कृति की रक्षा हमारा धर्म है। यही भावना लोगों में पैदा करना हमारा कर्म है।

ईमानदारी सर्व श्रेष्ठ नीति है।

मनुष्यों का समाहार हि समाज है। समाज मैं कई तरह की लोग रहते है। कोई अच्छा तो कोई बुरा। रौसे मैं समाज में एक सच्चा और ईमानदारी से जीने वाला आदमी ही श्रेष्ठ कहा जाता है। जैसे की गोपाल नाम का एक लडका।

एक गाँव में एक शिक्षक का परिवार रहते थे। परिवार में सुदर्शन नाम का शिक्षक और उसका पत्नी सीता देवी रहता था। बहुत दिनों के वाद उनका एक लडका पैदा हुवा। लडके का नाम था सूरज। उनके घर में एक नौकर भी रहता था। जिसका नाम गोपाल था।

गाँव में सुदर्शन की बहुत बडे बडे धनिक लोगों के साथ पहचान थी। वह तो वैसे भी एक शिक्षक है उपर से जमीनदारी भी था। इसलिए वह भी शात से जी रहा था। घर में पैसों की कमि हि नही थी। सब लोग भी एक नही बल की बहुत सारे सोने के, हीरे के हार था। बच्चा गोपाल पढने के लीए हर वक्त तैय्यार रहता था। नौकर गोपाल वही है जो घर का काम अच्छी तरह से करता था। उसके मन मैं लोभ नाम की कोई चीज़ ही नही थी। सब सदस्यों को वह बहुत प्यार करता था।

लेकिन एक दिन की वात है जब हर दिन की तरह सब लोग काम में लगे रहे थे। तव धर से मालकिन सीता देवी की एक सोने का हार कहीं गुम होगय़ी।

घर के सब लोग उसके दुहने मे लग गय़े लेकिन वह सोने का हार नही मिला। गोपाल भी बहुत ईधर चोर बोल दिआ, सुदर्शन और सीता देवी भी मां की बात मैं आकर गोपाल को चोर समझ कर घर से निकाल दिआ।

गोपाल विचारा क्य़ा और करेगा अपने और से जितना भी बोला लेकिन घर वाले नही माने। वह बोला है भगवान मैं आज तक कुच्छ समस्या नही था पर आज मुझे ग़ह दिन देखना पड रहा है। फिर गोपाल ने ईश्वर सबका भला करेंगे ग़ह सोच कर घर से निकल गय़ा। लेकिन बोलते है ना कि सोना का लौहार नही वलकी सुनार ही जानता है। वैसे हि रास्ते मे जाते वक्त एक धनि आदमी जो कि सुदर्शन से भि बहुत धनि था ।

उसने जब गोपाल को अपने पास रखा तवसे माना उस धनिक व्यक्ति का पैसा दुगना हो गय़ा। धनिक गोपाल को सारा पैसा बैंक में जमा करने तथा अपना सब काम दे देता था। बात ऐसा हो गय़ा कि धनिक ने गोपाल को हि अपना सब धन दौलत दे दिआ।

एसे में उधर सुदर्शन के घर में जो सोना गुम हो गय़ा था वह भी घर के किसि कोने में पडी मिली,वह सब बहुत पश्चातेन लगे की गोपाल को चोर समझ के घर से निकाल दिआ। जब वे गोपाल को लाने के लिए आगय़े तो गोपाल बहुत बडा धनीक हो गय़ा था।

अतः हमें ग़ह पता चला की ईमानदारी हि सर्व श्रेष्ठ धर्म अथवा नीती हे। संसार मे धर्म प्राप्त करणे के लिए ईमानदारी भी एक रास्ता है। संस्कृत में एक श्लोक है जिसमें मातृवत परदारेषु परद्रव्येषु लोपवत इति अर्थात जो व्यक्ति औरत को सम्मान और लोगों के चीज़ों को पथ्थर जैसे मानते है। उसे ईमानदरी से जीते वाला इनसान कहते है

त्रिनाथ हान्स -SS1

यात्रा

बर्फिले हिमखण्डों से पानी बनकर मैं पिघला था।
बतकर रही में भी तो इस यात्रा पर निकला था।।

बहकर चला मैं नदियों में ना रोक टोक की बाधा थी।
चंकीला था तन मेरा और सुंदर मेरी आभा थी।।
मंजिल का था पता नहीं मैं था पूरा बेफिक्र सा।
बनकर रही में भी तो इक यात्रा पर निकला था।।

सुंदर पवन सुहाता मौसम लगता था पहचान सा।
आज़ादी तो मिली है लेकिन लगता था जूर्माना सा।।
धीराजधारी सागर में सीपी ने मोति निकला था।
बनकर रही मैं भी इक यात्रा पर निकला था।।

ऊंचे पर्वत से गिरकर जब सागर में मैं पिघल गया।
लगा था काल क्रोध में आकर मुझको पूरा निगल गया।।
मुश्किल से मुश्किल रस्तों में मुश्किल से मैं सफला था।
बनकर रही मैं भी तो इक यात्रा पर निकला था।।

जीवन बड़ा कठिन है लेकिन कठिनाई की झेलो तुम।
करके कठिन तपस्या इस जीवन को आगे ठेलो तुम।।
बनकर रही में भी तो एक यात्रा पर निकल

विनय पान्डे
शिक्षाशास्त्री द्वितीय वर्षम्

बो
य

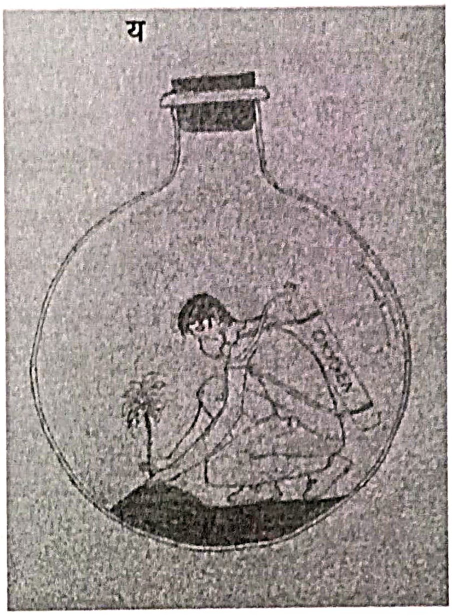

ANJANA ANIL C -S2

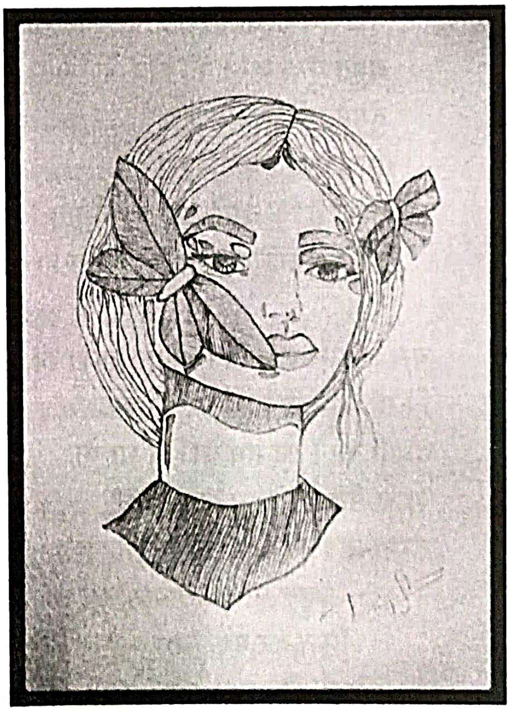

Drusya C.S
Acharya 2nd year

"प्रियतमा"

जिसने दर्द दिया दिल में ,
उसे क्या पता था ?
कि हम भी किसी के प्यार का टुकड़ा है।
वह समझने लगे थे प्रेमी,
पर मैं अपनी मगन में व्यस्त था।

जीवन में कुछ करना होता है,जब
प्यार से खुशी मिलती है।
माना कि प्यार मुझे भी था तुम से,
पर माता-पिता के दिखाए रास्ते पर चलने से
विचलित मन और किसी पर नहीं मरता।

तुम दिल ही दुःखा सकती हो,
जीवन बनाने आई थी।
पर हमारी खामोशी कभी तुम समझ न सकी,
मैं भी तुम्हें समझ नहीं सका ,
मैं असमर्थ रहा ।
मुझे तुम से चाहत नहीं थी कुछ भी,
बहुत कुछ करने की फिर भी,
तुमने मज़ाक समझ कर
समय बर्बाद करती रही।
अच्छा है कि तुमने मुझे बहुत कुछ सिखाया है।
उसकी काविलए तारीफ करता हूं।

बस और समय नहीं गबाँना चाहता हूं।
किसी को यदि खुश ना कर पाऊ
दुःखी करने का ग़म क्यों लूं सर पे।
आज मैं कुछ करना चाहता हूं।
संसार के लिए और तुम्हारे लिए भी।
बहुत सी यादें बनायी थी तुम से,
मिल कर एक साथ कई धागे बांधे थे।
पर वो दिन कुछ और थे।

आज तो हृदय भी परिवर्तन हो चुका है।
तुमने जो भी किया वह सब ठीक था।
ठोकरें न खाने से बुद्धि भी तो नहीं
खुलती दिमाग की ,
अच्छा सबक दिया है मुझको।
तुम्हारे लिए घर परिवार से डांट सुना हूं।
मैंने तब चकित हो गया।
मुझे लगा ही न था कि तुम हमें ऐसा भी दुःख
दायक समय दिखाओगी।
आज मैं अपना विचार प्रकट कर रहा हूं।
माना कि अभी तक जीवन में कुछ बड़ा
हासिल नहीं किया हूं पर आगे गुरुजनों की कृपा
बनी रहे तो ,देख लेना परिणाम क्या होगा।
तुम से मिलने के बाद सब कुछ तुम्हें ही
समझ बैठा था, फिर क्या हुआ
मैं प्यार करता रहा तुम नफ़रत करती रही।
माना कि प्यार की शुरुआत मैंने नहीं किया था।
फिर भी प्रेम बहुत था तुझमें,
वह सब प्यार की बजह से ,
कई बार साथ में, अकेले रोता रहा।
ठीक था तुम्हारी रोना और रुलाना।
कई बार तुम्हारे लिए क्लास छोड़ता रहा कि
तुम्हें खुशी के पल दे सकूं।
तुम्हारी स्वास्थ्य ख़राब होने से
रात भर चिन्ता करता रहा।
तुम से बात न करने से दिल तड़पता है।
बहुत अकेलापन लगता है।
तुम से दो मिनट भी बात करने से
हृदय को बहुत आनन्द मिलता है।
आगे के लिए तुम्हारी मङ्गल हो।
प्रभु जगन्नाथ तुम्हारी सदा रक्षा करते रहे।
यह मैं प्रार्थना करता हूं, जीवन सुख -कर हो।
सुख शान्ति से जीवन व्यतीत करो।

मुकेश साहु -SS1

गुरुः

गुरु इति शब्दस्य अर्थः अतीव व्यापकः। ' गु ' पदस्य अर्थ भवति अन्धकारः तथा रु पदस्य अर्थः भवति आलोकः (प्रकाशः) ।अतो यः गु अन्धकारात् रु आलोकं प्रति नयति सः गुरुः इति एतत् एव अभिप्रेत्य उच्यते -

गु शब्दस्त्वन्धकारे स्यात् रु शब्दः तन्निरोधके।
अन्धकारनिरोधित्वात् गुरुरित्यभिधीयते ॥

भारतीयसंस्कृतौ गुरोः स्थानं विशिष्टं महत्वपूर्णं च वर्तते । सः आचार्यः उपाध्यायः अध्यापकादीनामभिः अपि सम्बोध्यते । तैतरीयोपनिषदि उल्लिखितं वर्तते यत् " मातृदेवो भव,पितृदेवो भव,आचार्योदेवो भव" इति । प्राचीनकाले शिक्षकः स्वत्यागेन आदर्शेन च समाजे विशिष्टां प्रतिष्ठो प्राप्नोति स्म । सः यत् किमपि उपदिशति स्म तस्याचरणम् अपि सर्वे नागरिकाः कुर्वन्ति स्म । इत्थं तस्य जीवनम् अनु करणीयम् आसीत् । प्राचीनभारते त्रिप्रकारकाः गुरवः आसन् । यथा - आचार्यः गुरुः उपाध्यायश्च । गुरुभिः साकं कीदृशः व्यवहारः करणीयः इति मनुस्मृतौ वर्णितमस्ति ।

आचार्यस्य लक्षणम्;-

उपनीय तु यः शिष्यं वेदमध्यापयेत् द्विजः
सकल्पं सरहस्यं च तमाचार्य प्रचक्षते॥

यस्तु द्विजः उपनीय शिष्यं सकल्पम् अर्थात् वेदाङ्गशास्त्रं सरहस्यम् अध्यापयति तम् आचार्यः प्रचक्षते ।

_उपाध्यायस्य लक्षणम्;-

एकदेशं तु वेदस्य वेदाङ्गान्यपि वा पुनः।
यः अध्यापयति वृत्त्यर्थमुपाध्यायः स उच्यते॥

वेदस्य स्वदुशः अर्थात कश्चन एकोभागः, वेदाङ्गानि यः वृत्त्यर्थम् अध्यापयति तम् उपाध्यायः इत्युच्यते ।

गुरोर्महिमा ;-

प्राचीनकाले बालकाः बाल्यावस्थायां ज्ञानार्जनाय कस्यचिदपि गुरोः समीपं गच्छन्ति स्म । तत्रैव आश्रमे सदाचारपूर्वकम् उषित्वा आश्रमस्य दैनिककार्याणि कुर्वन् गुरोः सेवां च श्रद्धया कुर्वन्ति स्म । भिक्षाटनं कृत्वा यानि खाद्यवस्तुनि आनयन्ति स्म । तानि सर्वाणि प्रथमं स्वगुरोः समक्षे प्रस्तवन्ति स्म। गुरुः यद् अददत् तेनैव सन्तोषेण सः स्वक्षुधायाः निवारणं कुर्वन्ति स्म। इदृशेभ्यः योग्य - विनम्रसेवा भावसंपन्न शिष्येभ्यः एव गुरुणा वेदवेदाङ्गानां स रहस्यं ज्ञानं दीयते स्म । गुरुणा प्रदत्तेन एकाक्षरस्य ज्ञानेनापि मानवस्य जीवनं सफलं भवति । सः गुरोः ऋणी भवति । एतत् अस्माकं धर्मशास्त्रेषु अपि प्रतिपादितमस्ति

एकमप्यक्षरं यस्तु गुरुः शिष्ये न्यवेदयेत्।
पृथिव्यां नास्ति तत् द्रव्यं यं दत्वा अनृणी भवेत् ॥

गुरु महिमा अस्माकं समाजे शास्त्रेषु च पदे पदे दृश्यते। एकलव्य नाम्ना शिष्येण

गुरुशिष्यसम्बन्धः -

उपनयन संस्कारेण शिष्यस्य गुरोः समीप निवसाद् अन्तेवासित्वं संजायते। अत्र आचार्यशिष्योर्पिता - पुत्रवत् सम्बद्धः दृश्यते स्म। एतत् अभिप्रेत्य प्रोच्यते –

आचार्य उपनयमानो ब्रह्मचारिणां कृणुते गभ्रमतः।

वस्तुतः गुरुः ईदृश भवति यः समाजे केन सह कथं व्यवहारः करणीयः इति सर्वेभ्यः जनेभ्यः शिक्षां ददाति। अनेनैव गुरुः सदैव पूज्यः श्रध्येयश्च भवति। अस्माकं शास्त्रेषु गुरोः स्थानं भगवतः उपरि कथितमस्ति । तद्यथा –

गुरुर्ब्रह्मा गरुर्विष्णु र्गुरुर्देवो महेश्वरः ।
गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्री गुरवे नमः।।

निरुपमा माझी
शिक्षाशास्त्री द्वितीयवर्षम्

Annual Fine Arts Competitions 2023-24

Name of the competetion	Prizes	Winner Name
Classical music	First Prize	Samudhyata A C
	Second Prize	Archana C S
	Third Prize	Nandu V
Light music	First Prize	Archana C S
	Second Prize	Priyada P N
	Third Prize	Athira Babu
Mono act	First Prize	Lopamudra Bhoi
	Second Prize	Swagatika Pradhan
	Third Prize	B K Rudrasankar
Single Dance	First Prize	Ajay Dev P S
	Second Prize	Binsha T K
	Second Prize	Donalika Das
	Third Prize	Rojalini Pradhan
Double Dance	Second Prize	Gayathri A P & Aparna P S
	Third Prize	Rojalini Pradhan& Lopamudra Bhoi
Group Dance	First Prize	Gayathri K & Team Vishnupriya T Gayathri K Anjaly K S Athira Babu Anju N S
	Second Prize	Debasmitha & team Donalika Das Rasmita Dehury Padmini Patra Sushree Subhalaxmi Dash
Mime	First Prize	Gyanprakash Dey
	Second Prize	Sushree Subhalaxmi
	Third Prize	Devasmita Pani

Tableu	First Prize	Gokul K S & Team Gokul K S Anagha Chandran Drusya C S Namyalakshmi R Ajay Dev Denisha Das Vyshak Babu Sreelatha T P Mridula E M Jishnuprasad
	Second Prize	Pinki Swain & Team Pinki Swain Prajnya Dash Anila P Santhosh Kusial Hapilata Dalai Birala Pradhan Radharani Khatua Nirupama Majhi Sanua Malik Aswin Sarma
	Third Prize	Lalatendu Misra & Team Lalatendu Misra Subhalaxmi Dash Baishakhi Raut Jhuni Naik Maddirala Nayomi Jayshree Mandal Padmini Patra Rasmita Senapati Babita Mishra
Drama	First Prize	Rojalini Pradhan & Team Rojalini Pradhan Swagatika Pradhan Prajnya Dash Monalisa Pareida Lopamudra Bhoi Jharara Naik Rasmita Barik Ranubala Kandi Bimala Pradhan Radharani Khatua

Naadan Paattu	First Prize	Anaswara K A & Team Anaswara K A Anthima V Sharma Aleenamol A M Anliya Rose
	Second Prize	Anagha P & Team Anagha P Prabeena P P Gayathri K Anjana P Sneha Biju Seethal Raj Anju K R
	Third Prize	Rojalini Pradhan & Team Rojalini Pradhan Jharana Naik Swagatika Pradhan Lopamudra Bhoi Ajith S A
Group Song	First Prize	Prabeena and Team Prabeena P P Athira Babu Seethal Raj Anju N S Anagha P Anju K R
	Second Prize	Gyana Prakash Dey & Team Gyana Prakash Dey Manoj Kumar Pandey Rasmita Senapati Iipsita Saman Sushree Subhalaxmi Dash Baisakhi Rout Soumika Dash
Pencil Drawing	Consolation Prize	Aparna S B Gopika C N

YUVA MAHOTSAV RUNNER UP 2023-24

ITEM	PRIZE	NAME
100m Boys	First Prize	Adith C P
100m Girls	Second Prize	Goury Ambujam
200m Boys	First Prize	Ratheesh Mohanan
200m Girls	First Prize	Jyothi K
400m Boys	First Prize	Ratheesh Mohanan
400m Girls	First Prize	Jyothi K
800m Boys	Third Prize	Sreehari K S
Shot Put	Third Prize	Anandu Krishnan
Disc boys	Second Prize	Sananda kumar
Disc boys	Third Prize	Haripriya sharma
High jump boys	First Prize	Sreedhar K R
High jump Girls	Second Prize	Anaswara P S
Long jump boys	First Prize	Ratheesh Mohanan
Long jump Girls	First Prize	Goury Ambujam
Shuttle boys doubles	First Prize	Aswin V S and Abhinav T V
Shuttle Girls Doubles	Second Prize	Haripriya sharma and Nayomi
Shuttle Singles Girls	Second Prize	Haripriya sharma
Wrestling 75 KG	First Prize	Sivaprasad M
Wrestling 70 KG	First Prize	Manukrishnan
Wrestling 65 KG	Second Prize	Mukesh sahoo
Volleyball		AnandukrishnanG, Sivaprasad M, Vysakh Babu, Manukrishnan K ,Rishabh Sharma, Renjith,Shyam S Nair
Kabaddi	Second Prize	Sivaprasad M, Goudham R Nath,Adith C P, Manukrishnan K, Sivaprasad M ,Rengith R, Akash Pradhn, Rishab Sharma,Sanandakumar Burgi
Group Song	First Prize	Archana C.S, Drusya C S, Abhijith Dash, Priyada Perumpally, Namyalakshmi R
Single Song	First Prize	Archana C S
Group Dance	Second Prize	Nandana A, Kokilapriya, Gayathri krishnadas, Vishnupriya, Keerthana K S, Devika Biju

ANNUAL LITERARY COMPETITIONS 2023-2024

Name of the competition	Prizes	Winner Name
Story writing Malayalam	First Prize	Anjelin.K. Jelson
	Second Prize	Aiswarya N. V
	Third Prize	Anjana P.
Story writing Hindi	First Prize	Trinath Hans
	Second Prize	Akash Pradhan
	Third Prize	Ranju Bhoi
Story writing English	First Prize	Arundhati C. R
	Second Prize	Gayathri K
	Third Prize	Janaki Raman
Story writing Sanskrit	First Prize	Manoj Kumar Panda &Trinath Hans
	Second Prize	Vinay Pandey
	Third Prize	Jagan Tripathy
Essay writing Malayalam	First Prize	Aparna S. B
	Second Prize	Athira T. V
	Third Prize	Anju K. R
Essay writing Hindi	First Prize	Lopamudra Bhoi
	Second Prize	Vinay Pandey
	Third Prize	Athul Tiwari
Essay writing English	First Prize	Arya Narayanan
	Second Prize	Gayathri C. Warrier
	Third Prize	Arundhathi C. R
Essay writing Sanskrit	First Prize	Sudhansu Shekhar Dash
	Second Prize	Debasmita Pani
	Third Prize	Jharana Naik
Samasyapoorti	First Prize	Durga S. Namboothiri
	Second Prize	Saraswathi K. R
	Third Prize	Nandu Vatti
Sanskrit typing (JR)	First Prize	Neelakandan A. N
	Second Prize	Nandagopal P.M
Sanskrit typing (SR)	First Prize	Aswin Sarma P. N
	Second Prize	Sudhansu Shekhar Dash
	Third Prize	Jagan Tripathy
Poem writing Malayalam	First Prize	Aparna S. B

	Second Prize	Anju K. R
	Third Prize	Seethal Raj
Poem writing Hindi	First Prize	Vinay Pandey
	Second Prize	Athul Tiwari
	Third Prize	Jharana Naik &Ankit Sharma
Poem writing English	First Prize	Saraswathi K.R.
	Second Prize	Anjali K.S.
	Third Prize	Seethal Raj
Poem writing Sanskrit	First Prize	Durga S. Namboothiri
	Second Prize	Kavya Sree S.
	Third Prize	Midhuna M. K
Translation Sanskrit (SR)	First Prize	Aswathi K. V
	Second Prize	Mridula E.M.
	Third Prize	Trinath Hans
Translation Sanskrit (SR)	First Prize	Jayakrishnan R
	Second Prize	Purushothaman
Recitation Malayalam	First Prize	Archana C. S
	Second Prize	Namyalakshmi R.
	Third Prize	Athira Babu
Recitation Hindi	First Prize	Lopamudra Bhoi
	Second Prize	Athul Tiwari
	Third Prize	Jharana Naik
Recitation English	First Prize	Gayathri K.
	Second Prize	Athira Babu
Recitation Sanskrit	First Prize	Durga S. Namboothiri
	Second Prize	Anargha K.P.
	Third Prize	Namyalakshmi R

ANNUAL REPORT 2023-24
ACTIVITIES AT GURUVAYOOR CAMPUS

1. Introduction:

Kerala, the God's own Country, sanctified by the birth of AdiSankara, is exalted to the pinnacle as a place, of living without discrimination of caste, colour, gender and creed as influenced by Jagad Guru Shri Shankaracharya's philosophy of Advaita Vedanta. Samskritapranayabhajanam P.T. Kuriakkose Master started Guruvayoor Sahitya Deepika Sanskrit Vidyapeetha at Pavaratty in 1909 and in 1934 UG and PG Courses were started under Madras University, which was later in 1972 taken by Rashtriya Sanskrit Sansthan, New Delhi and rechristened it as SahityaDeepika Sanskrit Vidyapeetha. In 1979 it was renamed as Guruvayoor Kendriya Sanskrit Vidhyapeetha and was shifted to present location in 1983. The New Administrative and Academic block located at Puranattukara was inaugurated by Dr. Murali Manohar Joshi, the then Hon'ble HRD Minister, on 16th August 1998. Rashtriya Sanskrit Sansthan was raised to the status of a multi campus Deemed University and this institution was renamed as Rashtriya Sanskrit Sansthan, Guruvayoor Campus on 7th May 2002. It has been raised to the status as the CENTRAL SANSKRIT UNIVERSITY by the Parliamentary Act in the year 2020.

2. Location of the Campus:

It is located at Puranattukara in Adat Panchayat in Thrissur District just behind Sarada Girls High School. It is flanked by Amala Institute Medical Sciences, Ramakrishna Ashramam Gurukulam Schools, IES Engineering College and Kendriya Vidyalaya. It is 8km away from Thrissur on NH 47. The nearest airport is at Kochi, Nedumbassery.

3. Main Activities:

Prak-Shastri – Two year course
Shastri – Three year course
Acharya – Two year course
Shiksha-Shastri - Two year course
Integrated Teacher Education Programme(ITEP) BA, B.Ed- Four Year course (wef academic year 2024-25)
Vidyavaridhi – Minimum two years to maximum five years.
Diploma in Yoga and Ayurveda Sahitya– One year course.
PG Diploma in Yogic Science – One Year Professional course
Plus two course – Pavaratty centre

Traditional Subjects Offered:

Vyakarana – From Prak-Shastri to Acharya
Sahitya- From Prak-Shastri to Acharya
Darshana - In Prak-Shastri Course only
Vedanta - From Shastri to Acharya
Nyaya - From Shastri to Acharya
Jyotisha – From Shastri to Acharya
Modern Subjects Offered – Compulsory Papers: English – From Prak-Shastri to Shastri
Computer Science - From Prak-Shastri to Shastri Environmental Science – In Shastri 3rd year only Physical Education –All classes
Modern Subjects Offered
Optional Papers
History - From Prak-Shastri to Shastri
English Literature – In Shastri Course only.
Malayalam - From Prak-Shastri to Shastri,
Hindi - From Prak-Shastri to Shastri,

Computer Science - From Prak-Shastri to Shastri ,

4. Brief description of seminars/ workshops/lectures and various activities organized by the Campus:

The NAAC visit to our University and campuses was held in the month of April 2023 and we are elated to have been awarded Grade A++. Subsequently in February 2024 our University has been granted graded autonomy Category-I under the UGC commission.

1. Sanskrit Week Celebrations
2. 21 Days Language Learning Workshop
3. Celebrated Teachers Day
4. Celebrated Education Day
5. Celebrated Kerala Piravi Day
6. Literary and Arts Day conducted.
7. Recitations of Maxims.
8. Micro-Teaching conducted.
9. Macro-Teaching conducted.
10. 14th P.T Kuriakkose Master Memorial International Lecture held on 23.02.2024 the 51st death anniversary of our Founder
11. National Youth Day was observed at our campus on Jan 15th 2024.
12. Hindi Vishw Diwas was organised on January 10th 2023..
13. Campus faculty conducted coaching classes for competitive examinations like NET/SET/ and admission to B.Ed and PhD programmes
14. Dept. of Adwaitha Vedanta
    a. Seven day Curriculum based workshop: 29.02.2024 to 06.03.2024
    b. Extension lecture: 20th March 2024.
    c. Extension Lecture: 25th March 2024
15. Dept of Indian Languages:
    One day National Seminar: March 22nd, 2024
16. Dept of Jyothisha:
    a. Lecture held :4th May 2023
    b. National Seminar held: December 1st 2023.
    c. Special Lecture: March 20th 2024
17. Dept. of Nyaya
    a. Seven day National workshop: 05.02.2024 to 11.02.2024
    b. Extension Lecture : March 22nd 2024.
18. Dept.Of Sahitya:
    National Seminar: 8th, 9th, 10th November 2023
    Extension lecture : 20th March 2024.
19. Dept of Vyakarana
    Extension lecture : 13th March 2024.
20. Dept of Shiksha Shastri:
    a. National seminar held: 13th, 14th July 2023 and 25th, 26th March 2024,
    b. Extension lecture 15th March
    c. Personality Development camp: 16th March 2024
21. Dept.of Yoga and Ayurveda Sahitya
    Ten day Workshop: February 22nd to 2nd March 2024
    Special Lecture: March 20th 2024.
22. Research and Development cell:
    a. Lecture held: 4th August 2023
    b. National Workshop: 18th, 19th March 2024
23. Workshop on Saralamana Sanskrit held: March 21st, 2024.
24. Zonal Level Yuva Mahotsav held at Sringeri campus in November 2023. Our students have received various prizes in literary, cultural and sports events.
25. Zonal level drama competition was held at Guruvayoor campus on December 7th 2023, our campus has won the first position.
26. Twenty one students of our campus participated in All India Drama competition held at Jaipur campus in March 2024, received Best Direction, Best actress, Best supporting actress and four individual prizes.
27. Candidates from Kerala State were selected at campus level for All India Elocution competition which was held at

Ayodhya during March 18th to 21st 2024.. Campus students Aswin (B.Ed), Namya(A2) and Anargha (S3) received prizes.

28. Personality Development Classes conducted.

29. An astronomical observation programme (sky watching) was organized by Dept.of Jyothisha.

30. Library activities are digitized with E-Granthalaya-4.0 software.

31. New syllabus as per NEP 2020 is implemented in our University.

32. Pavaratty centre of our campus has received the nod from the centre to start Plus two courses.

33. The Pre-PhD course work programme was inaugurated in our campus in July 2023.

34. National Olympiad in Sanskrit was held for the first time this year, a remarkable initiative by CSU on September 3rd, 2023. Many students from Kerala have received good rankings.

35.Swachhata Pakhwada was held from 1st to 15th September 2023 under the initiative of NSS committee of our campus. All our NSS members, students and staff have given their due support and taken active participation.

36. Sports Day held on 11th, 12th October 2023

37. Student Placements: Seven students namely Kiran Kumar, Puneeth Kumar, Jagan Tripathy, Athira Babu, Durga S Namboodiri, Vishnupriya and Savithry E.N have been placed in Amritha Vidyalayam chain of schools.

38. The Departmental Staff and Students have participated in the Hindi Pakhwada.

39. The Departmental Staff and Students have participated in the Mathrubhashadinam conducted.

40. The 77th Independence Day was celebrated at the Campus on 15.08.2023 at Puranattukara. The Director hoisted the National Flag at Puranattukara. Hon'ble Vice Chancellor delivered the message in Online mode.

41. The Vigilence Awareness programme was arranged in the Campus on 3rd November 2023.

42. The Bhagavat-Geeta-Jayanti Parayan was conducted on 22.12.2023 at the Campus with enthusiasm.

43. The Bharatiya Bhasha Utsav programmes were conducted at the Campus on 11.12.2023.

44. The Republic Day was celebrated at the Campus on 26.01.2024 at Puranattukara & Pavaratty Campuses. The Director hoisted the National Flag at Puranattukara and Prof. E R. Narayanan hoisted the National Flag at Pavaratty.

45. Campus conducted an anti-drug campaign in collaboration with Amala Medical College on 25th March 2024. Dr. Liji Vijayan, Psychiatry Dept. Amala Medical College was the Chief Guest and delivered a special lecture on importance of drug awareness among students.

Workshops held at Pavaratty Centre

1. National Workshop on Kerala Art Forms

12th, 13th September 2023.

2. Five Day National Textual Workshop on Natyashastra from Dec 26th to 30th 2023.

3. Shastra Training programme was held from 17th to 21st January 2024.

4. School level Sanskrit Teacher's training programme was held from Jan 29th - Feb 2nd 2024.

4. A National workshop on Kerala Art Forms was held from 12.02.2024 to 16.02.2024

5. A National workshop on Manuscripts was held from 26.02.2024 to 01.03.2024.

6. National Workshop on Kathakali: 11th to 15th March 2024.

7. National Workshop on Koodiyattam: 18th to 22nd March 2024.

Faculty Achievements:

1.The NEP 2020 Orientation and Sensitization programme under Malaviya Mission Teacher Training programme (MM-TTP) of UGC was successfully completed by Dr. Remya P.R, Smt. Nisha Vinod, Dr. Sumiti Saini, Dr. M Sridhar Rajan, Dr. Shivaji V.N and Smt. Asha E.

2. 7 days FDP was attended by D. Manichithra P.S, Dr.Remya P.R and Smt. Nisha Vinod.

Appointments(Teaching):

1. Smt. Asha E. Dr. Mannan Kumar Agrawal, Dr. Roshni Venkiteswaran and Dr. Soumitra Acharya have joined our campus as Faculty in September 2023.
2. Dr. Sivaji N.M joined the campus as Asst. Professor in September 2023.

Appointments(Non-teaching):

1. Harsh, Vipin and Nishant have joined our campus in Admin section during March and April 2023.

Promotions:

1. Prof. E.R Narayanan, Prof. K. Viswanathan and Prof. N.R Sreedharan promoted to Professor level in Sept 2023.
2. Dr. O.R Vijayaraghavan promoted to Assoc. Prof. level in Sept 2023.
3. Smt. Vijayakumari admin staff promoted as Section Officer
4. Office staff Saranya K.V was promoted to LDC level.

Transfers:

1. Prof. Lalita Kumar Sahoo got transferred to Sadashiv campus, Puri October 2023.
2. Prof. Shri. Govinda Pandey took charge as Director of Guruvayoor campus in October 2023.
3. Prof. Ramachandra Joisa, promoted to Professor level, transferred to K.J Somaiyya campus, Mumbai
4. Prof. K.K Shine transferred as Director to K J Somaiyya campus, Mumbai.
5. Prof. R Balamurugan transferred from Puri campus to Guruvayoor campus in October 2023.

Retirement:

1. Santa MTS

5. No. of queries received/replies given under R.T.I. Act-2005

Received 0 nos. Replied 0 nos.

3 STATISTICS OF STUDENTS/LEARNERS:

The total No. of students/learners in various course of studies under Central Sanskrit University is: (359) **The statistics of students/ learners mode wise is as following :**

3.1 Class wise number of students enrolled in regular mode in the campuses of the University during year 2023-2024:

		CLASS											
		Prak-Shastri		Shastri			Shiksha-Shastri		Acharya		Shiksha-Acharya		VV
4.	Guruvayoor Campus Trichur	I	II	I	II	III	I	II	I	II	I	II	
		20	21	32	26	49	55	55	46	50	0	0	4

Class wise number of male, female, and categories of schedule caste, schedule tribe and other backward class students admitted in different classes in the campuses (in regular mode) is as under:

Class	SC	ST	OBC	EWS	Gen.	Other/PH/ Muslim	Male	Female	Total
Prak-Shastri-I	1	1	9	1	8	0	9	11	20
Prak-Shastri-II	2	0	10	0	9	0	8	13	21
Shastri-I	2	0	18	0	11	1	11	21	32
Shastri-II	1	0	11	0	14	0	9	17	26
Shastri-III	3	0	22	1	22	1	7	42	49
Acharya-I	3	1	27	1	15	0	9	38	47
Acharya-II	7	0	25	0	18	0	11	39	50
Shiksha-Shastri-I	8	4	13	12	18	0	24	31	55
Shiksha-Shastri-II	7	4	19	5	19	1	14	41	55
Shiksha-Acharya-I	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Shiksha-Acharya-II	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Vidyavaridhi	0	0	3	1	0	0	1	3	4
Grand Total	34	10	157	21	133	3	102	256	359

Following table shows statement pertaining to students awarded internal scholarships during the year 2023-2024:

CLASS					
Prak-Shastri	Shastri	Shiksha-	Acharya	Shiksha-	VV

					Shastri				Acharya		
I	II	I	II	III	I	II	I	II	I	II	
10	11	27	23	29	51	53	37	39	0	0	4

Class wise number of male and female students including students belonging to schedule caste, Schedule tribe and other backward class awarded scholarship is as under:

Class	SC	ST	OBC	EWS	Gen.	Other/PH/ Muslim	Male	Femal e	Total
Prak-Shastri-I	0	0	2	0	8	0	3	7	10
Prak-Shastri-II	0	0	6	0	4	0	6	4	10
Shastri-I	0	0	16	0	10	1	8	19	27
Shastri-II	0	0	9	0	14	0	8	15	23
Shastri-III	0	0	11	0	17	1	3	26	29
Acharya-I	1	1	20	1	14	0	6	31	37
Acharya-II	3	0	21	0	14	0	7	31	38
Shiksha-Shastri-I	6	4	18	5	20	0	23	30	53
Shiksha-Shastri-II	3	4	19	.5	19	1	14	37	51
Shiksha-Acharya-I	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Shiksha-Acharya-II	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Vidyavaridhi	0	0	3	1	0	0	1	3	4
Grand Total	13	9	122	11	120	3	78	200	278

The rates of Scholarship is as under Scholarships under scheme:

Sl.N	Course/level	Rates
1	9th & 10th or equivalent courses	Rs.500/- p.m. (for 10 Months)
2	11th & 12th or equivalent courses	Rs.600/-p.m. (for 10 Months)
3	B.A./B.A.(Hons.) or equivalent	Rs.800/-pm. (for 10 Months)
4	M.A. in Sanskrit/ Pali/Prakrit or equivalent	Rs. 1000/-p.m. (for 10 Months)
5	Ph.D. or equivalent is Sanskrit/Pali/Prakrit	Rs.16000/-p.m.+ Rs.5000/- Per year as contigent grant. (for 24 months)

Endowment Details for the academic year 2023-2024

Sl No	Name of Endowment & Donated by	FD Amount	Details	Prize Awardees (To whom paid)
1	Shri P K JOSE MASTER ENDOWMENT PRIZE By the staff of this institution	1000	Yearly interest of the same may goes to the student who stands first in Acharya I year Sahitya and in Shastri III year Malayalam	APARNA R S (SIII) SRUTHY K P (AI SAH)
2	Sri. RAM JANAKI PURASKAR By Dr. R N Das	10,000	Yearly interest of the same may goes to top ranker in Acharya II year Vedanta Examination	VAISHNAV K B (AII VED)
3	'PANINI PURASCAR' BY Prof. V.K Shylaja in the name of her late mother Smt. Lakshmikutty Amma	10,000	Yearly interest of the same goes to the student from Vyakarana classes, the top scorer in Acharya 1st year Vyakarana examination	SARASWATHI K R (AI VYA)
4	Sri. K GOVINDAN NAMBIAR Endowment Prize By Prof. V K Shylaja	10,000	Yearly interest of the same goes to the top scorer in Acharya II year	GAYATHRI V S (AII JYO)
5	Dr. M K ANDREWS Memorial Endowment Award by Mrs. Baby Andrews	10,000	Yearly interest of the same goes to the top Scorer in Acharya Ist year Vyakarana examination.	SARASWATHI K R (AI VYA)
6	HANUMANTH AWARD By Dr. R N Das	2000	Yearly interest of the same goes to the top scorer in Acharya II Vyakarana Examination	RUDRA P V (AII VYA)
7	PANDITARATNAM PROF. P C VASUDEVAN ELAYATH MEMMORIAL By Prof. P C Muraleemadhavan	100000	The yearly interest of the same will be equally divided and awarded as cash prize to the students each belonging to Sahitya and Nyaya who score higher mark in the first year P.G exams in Sahitya and Nyaya every academic year.	SRUTHY K P (AI SAH) AISWARYA V G (AI NYAYA)

SECTION OFFICER **DIRECTOR**

CENTRAL SANSKRIT UNIVERSITY

(ESTABLISHED BY AN ACT OF PARLIAMENT)
ACCREDITED BY NAAC WITH 'A++' GRADE
(UNDER MIN. OF EDUCATION,GVT. OF INDIA)

GURUVAYOOR CAMPUS

PURANATTUKARA, THRISSUR , KERALA

ACCREDITED WITH GRADE A++ NAAC

Providing Programmes

Prak-Shastri (Plus 2) - Two year course
Shastri (B.A.) - Three year course
Acharya (M.A.) - Two year course
Shiksha-Shastri (B.Ed.) - Two year course
Integrated Teacher Education Programme (ITEP)
BA, B.Ed- Four Year course
Vidyavaridhi (Ph.D) – Minimum two years to maximum five years.
Diploma in Yoga and Ayurveda Sahitya– One year course.